

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 36

38e jaargang

13 februari 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 36/01	E-1663/94 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Programma tot sanering van Olympic Airways	1
95/C 36/02	E-1664/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Installeren van opslagtanks voor vloeibare brandstoffen in het gebied Tsingéli aan de baai van Sourpi (Magnissia)	1
95/C 36/03	E-1667/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Regionaal ontwikkelingsplan en bescherming van de bodem	2
95/C 36/04	E-1677/94 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Aanleg A 73 aan de oostelijke Maasoever	3
95/C 36/05	E-1703/94 van Laura Gonzáles Álvarez aan de Commissie Betreft: Het ontbreken van de milieu-effectbeoordeling bij openbare werken op het eiland Menorca	3
95/C 36/06	E-1760/94 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Gezondheid en veiligheid op het werk	4
95/C 36/07	E-1783/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Rendement van de bruinkoolontginning in Oost-Duitsland	4
95/C 36/08	E-1787/94 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Dansberen	6
95/C 36/09	E-1804/94 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Gelijkstelling diploma „Fachschulingenieur” met „Fachhochschulingenieur”	6

Prijs: 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 36/10	E-1809/94 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Regeling van het Hof van Justitie betreffende verlof in verband met verkiezingen	7
95/C 36/11	E-1833/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Weg Viki-Kambia	8
95/C 36/12	E-1836/94 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Stimulering van de fiets als duurzaam vervoermiddel	8
95/C 36/13	E-1849/94 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Mogelijk uitstel Betuwelijn	9
95/C 36/14	E-1866/94 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Illegale arbeid in de confectie-industrie	10
95/C 36/15	E-1870/94 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Illegale arbeid in de confectie-industrie	10
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1866/94 en E-1870/94	10
95/C 36/16	E-1868/94 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel	10
95/C 36/17	E-1869/94 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1868/94 en E-1869/94	11
95/C 36/18	E-1880/94 van Rolf Linkohr aan de Commissie Betreft: Milieu-effectbeoordeling bij de TGV Méditerranée	12
95/C 36/19	E-1881/94 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Oliepijpleiding naar de Middellandse Zee	12
95/C 36/20	E-1911/94 van José Happart aan de Commissie Betreft: Rundvlees	12
95/C 36/21	E-1915/94 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Uitstoot van zwavelwaterstof	13
95/C 36/22	E-1917/94 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Sleepnetten	13
95/C 36/23	E-1918/94 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: EU-subsidie aan Babymilk Action Coalition	14
95/C 36/24	E-1925/94 van Johanna Maij-Weggen en Petrus Cornelissen aan de Commissie Betreft: Goedkeuring staatssteun aan Air France	14
95/C 36/25	E-1926/94 van Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Brug tussen Schotland en het eiland Skye	16
95/C 36/26	E-1936/94 van Edward Kellett-Bowman aan de Commissie Betreft: „Taxe uniforme”	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 36/27	E-1938/94 van Luis Sá aan de Commissie Betreft: Beoordelingsnormen voor de naleving van verplichtingen door de Lid-Staten	17
95/C 36/28	E-1940/94 van Luis Sá aan de Commissie Betreft: Administratie van de Gemeenschap en Statuut van de EG-ambtenaren	17
95/C 36/29	E-1942/94 van Laura González Álvarez, Alonso Puerta en María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Aanslag op het milieu bij de Guadiana-rivier in Badajoz (Spanje)	18
95/C 36/30	E-1944/94 van Carmen Fraga Estévez en Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Biologische rustperiode voor de visserij op Patagonische heek in de Marokkaanse visgronden	18
95/C 36/31	E-1946/94 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Cohesiefonds in Spanje	19
95/C 36/32	E-1950/94 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Tunnel van Somport	19
95/C 36/33	E-1953/94 van Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: Misbruik machtspositie Fininvest-RTI	20
95/C 36/34	E-1954/94 van Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Campagne „Europe against Aids”	20
95/C 36/35	E-1962/94 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: De richtsnoeren van 1992 voor overheidshulp aan het midden- en kleinbedrijf	21
95/C 36/36	E-1968/94 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Methylbromide en de ozonlaag	21
95/C 36/37	E-1976/94 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Nucleaire samenwerking Euratom/Verenigde Staten	22
95/C 36/38	E-1978/94 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Veiligheidsgordels in bussen	22
95/C 36/39	E-1980/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingskansen voor de luchthaven Saarbrücken	23
95/C 36/40	E-1982/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Bebouwingsplan nr. 441.11.00 „Industrieterrein ten noorden van de luchthaven Saarbrücken-Ensheim”	23
95/C 36/41	E-1995/94 van Ole Krarup aan de Commissie Betreft: Brugverbinding tussen Denemarken en Zweden	24
95/C 36/42	E-1996/94 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Verantwoordelijkheid bij dienstverlening	24
95/C 36/43	E-2001/94 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Medalus en woestijnvorming in het Middellandse-Zeebekken	25
95/C 36/44	E-2002/94 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijk havenbeleid	25

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 36/45	E-2017/94 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Toegang voor gehandicapten	25
95/C 36/46	E-2019/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Kustvisvangst	26
95/C 36/47	E-2023/94 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Invoering van een Europees medisch paspoort door de Commissie	26
95/C 36/48	E-2026/94 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Discriminering van buitenlandse burgers van de Europese Unie bij uitoefening van het actief kiesrecht voor de Europese verkiezingen in Duitsland	27
95/C 36/49	E-2029/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Schending van staatsgronden en illegale bouw	28
95/C 36/50	E-2030/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Opleggen van een gemeentebelasting van 5% en de gevolgen hiervan voor de mededinging	28
95/C 36/51	E-2038/94 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Draagwijdte van het nieuwe „indicatief nucleair programma” van de Gemeenschap ..	29
95/C 36/52	E-2040/94 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Dreigende hongersnood in de Hoorn van Afrika	29
95/C 36/53	E-2043/94 van Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Toepassing van interactieve telecommunicatiesystemen op het gebied van de gezondheidszorg	30
95/C 36/54	E-2044/94 van Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Bestrijding van discriminatie op het gebied van de gezondheidszorg	31
95/C 36/55	E-2045/94 van Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Toegankelijkheid van het luchtvervoer voor gehandicapten	31
95/C 36/56	E-2049/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Methaanemissies in het Verenigd Koninkrijk	32
95/C 36/57	E-2056/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bouw van een biologische zuiveringsinstallatie in de gemeente Akrata	32
95/C 36/58	E-2058/94 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Nederlandse wetgeving binnenvaart	33
95/C 36/59	E-2059/94 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Situatie van de officiële douaneagentschappen	33
95/C 36/60	E-2060/94 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Controle op overheidssubsidies aan werven in de vroegere DDR	34
95/C 36/61	E-2063/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Nucleaire steun voor Oekraïne — besluiten van de G-7-Top	34
95/C 36/62	E-2064/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Budget voor consumentenbescherming — steungelden	35

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 36/63	E-2077/94 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Omzetting van Richtlijn 91/493/EEG in de nationale wetgeving van de Lid-Staten ...	36
95/C 36/64	E-2078/94 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Vogeljacht in Italië	36
95/C 36/65	E-2082/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Interraciale betrekkingen	37
95/C 36/66	E-2084/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Studiebeurzen	37
95/C 36/67	E-2085/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Letale-dosismediaan	37
95/C 36/68	E-2099/94 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Sovjet-atoomkerkhof	38
95/C 36/69	E-2100/94 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Communautaire hulp voor het gezamenlijk gebruik van zonne- en aardgasenergie	38
95/C 36/70	E-2102/94 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Europees bioklimatologisch centrum	39
95/C 36/71	E-2106/94 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Fraudebestrijding	39
95/C 36/72	E-2112/94 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Laagvliegende militaire vliegtuigen	39
95/C 36/73	E-2113/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Duurzame ontwikkeling	40
95/C 36/74	E-2116/94 van Edith Müller en Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Discriminatie van grensarbeiders in Duitsland	40
95/C 36/75	E-2117/94 van Jesús Cabezón Alonso en María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Middellandse-Zeebeleid	41
95/C 36/76	E-2126/94 van Brendan Donnelly en Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Veiligheid van treindeuren	41
95/C 36/77	E-2131/94 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Technologische innovatie in de automobiellindustrie en samenwerking met de leveranciers van onderdelen	42
95/C 36/78	E-2135/94 van Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Omzetting in nationaal recht van Richtlijn 89/931/EEG en de bijbehorende specifieke richtlijnen, inzonderheid Richtlijn 92/57/EEG	43
95/C 36/79	E-2150/94 van Antoinette Spaak aan de Commissie Betreft: Terugkeer van de Commissie naar het Berlaymont-gebouw	44

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 36/80	E-2151/94 van Antoinette Spaak aan de Commissie Betreft: Hulp aan de Irakese bevolking	44
95/C 36/81	E-2152/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Kinderverzorging	45
95/C 36/82	E-2154/94 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Oost-Timor	45
95/C 36/83	E-2158/94 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Maatregelen ten behoeve van KMO's ter aflossing van hun schulden bij sociale- verzekeringsinstanties	45
95/C 36/84	E-2160/94 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Uniformiteit binnen de Gemeenschap bij het toekennen van gezinshulp	46
95/C 36/85	E-2166/94 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Milieuramp aan de Portugese kust (Noorden)	46
95/C 36/86	E-2167/94 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Financiële middelen voor de opbouw van zelfbestuur in Palestina en de uitbetaling van die middelen	47
95/C 36/87	E-2176/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Illegale transfer van lithium 6 van Rusland naar de Europese Unie	48
95/C 36/88	E-2178/94 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Plutoniumafscheiding en -opslag in de Europese Unie	49
95/C 36/89	E-2184/94 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Contractering van werknemers op grond van het beginsel van vrij verkeer	50
95/C 36/90	E-2194/94 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Discriminatie in het onderwijs	51
95/C 36/91	E-2196/94 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Herinventarisatie van de biotopen in Griekenland	51
95/C 36/92	E-2205/94 van Maria Aglietta aan de Commissie Betreft: Goedkeuring autowegaansluiting Carrú-Cuneo en negatief advies van de commissie milieu-effectrapportage	51
95/C 36/93	E-2206/94 van Magda Aelvoet aan de Commissie Betreft: Houkapovereenkomst Kameroen/Frankrijk	52
95/C 36/94	E-2210/94 van Luigi Florio aan de Commissie Betreft: Gedrag van bepaalde magistraten van de Italiaanse Republiek	52
95/C 36/95	E-2220/94 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Vormgeving van de kentekenplaten in de Europese Unie	53
95/C 36/96	E-2230/94 van Carole Tongue aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar overheveling operaties	53

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1663/94

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/01)

Betreft: Programma tot sanering van Olympic Airways

De Griekse Regering heeft een programma tot sanering van Olympic Airways aangekondigd, dat zij voornemens is aan de Commissie voor te leggen opdat de overheidssteun voor deze nationale luchtvaartmaatschappij kan worden goedgekeurd.

1. Acht de Commissie het niet noodzakelijk dat de werknemers deel hebben aan de vormgeving van het programma en hun goedkeuring aan de uiteindelijke voorstellen hechten, zodat er voorwaarden voor een goede verstandhouding tussen de sociale partners ontstaan, hetgeen op zijn beurt het saneringsprogramma - dat allereerst de werknemers van de maatschappij moet steunen - kans van slagen zal geven?
2. Acht zij het niet noodzakelijk dat het saneringsprogramma de oorzaken voor de crisis bij Olympic Airways aangeeft en hierbij man en paard noemt, opdat de problemen zich niet herhalen en de luchtvaartmaatschappij weer gezond kan functioneren?

Antwoord van de heer Oreja

namens de Commissie

(20 oktober 1994)

Op 27 juli 1994 heeft de Commissie besloten toestemming te geven voor de steunmaatregelen van de Griekse Staat aan de maatschappij Olympic Airways. Deze beslissing werd genomen nadat de Commissie een grondig onderzoek had verricht naar het plan voor de herkapitalisatie en de herstructurering van de maatschappij, zoals voorgelegd in juli 1993 en aangevuld in mei 1994. De Commissie was van oordeel dat dit plan de levensvatbaarheid van de onderneming kon herstellen doordat hiermee de twee belangrijkste

oorzaken voor de problemen van Olympic Airways werden weggenomen. Die oorzaken zijn met name een uitermate grote schuldenlast, enerzijds en te hoge exploitatiekosten anderzijds. Het was in ieder geval niet de taak van de Commissie om na te gaan waar de individuele verantwoordelijkheid voor het ontstaan van de moeilijkheden van de maatschappij lag.

Overigens meent de Commissie dat het betrekken van het personeel van de onderneming bij de doelstellingen van het herstructureringsplan alsook voortdurende en bevredigende sociale onderhandelingen waarschijnlijk noodzakelijke voorwaarden zijn voor het herstel van Olympic Airways. In het kader van het onderzoek van het dossier overheidssteun werd er contact opgenomen met de vakbondsleiders van de maatschappij. Nochtans kunnen alleen de Griekse autoriteiten en de directie de sociale onderhandelingen organiseren binnen de maatschappij en de doelstellingen en motivaties van het gevolgde beleid aan het personeel uiteenzetten.

De Commissie verwacht dat, in het kader van de uitvoering van het herstructureringsplan en in het bijzonder wat de sociale aspecten ervan betreft, de bevoegde autoriteiten zullen garanderen dat de Gemeenschapsnormen van het toepasselijke arbeidsrecht volledig worden nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1664/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/02)

Betreft: Installeren van opslagtanks voor vloeibare brandstoffen in het gebied Tsingéli aan de baai van Sourpi (Magnissia)

De prefectuur van Magnissia heeft op 14 juli 1993 besloten tot de afgifte van een vergunning voor de installatie van

opslagtanks voor vloeibare brandstoffen van de maatschappij „Kaoil” in het gebied Tsingéli aan de baai van Sourpi. In dat verband verdienen de volgende punten de aandacht.

1. De vergunning is afgegeven in strijd met Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ omdat er nooit een milieu-effectrapportage gepubliceerd is, met als gevolg dat de desbetreffende instanties en burgers uit het gebied nooit in de gelegenheid waren hun mening en voorstellen kenbaar te maken aan het bevoegde directoraat van het Ministerie van Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken.
2. Er is geen studie uitgevoerd naar de risico's van de installaties, hetgeen in strijd is met de zogeheten Sevezo-richtlijn 82/501/EEG ⁽²⁾, aangezien de zeven te installeren tanks een inhoud van 9 900 m³ hebben.
3. Er is ook geen studie uitgevoerd naar de risico's van het vervoer van de aardolieproducten, terwijl het bekend is hoe gevaarlijk het vervoer en het lossen van aardolieproducten voor met name het mariene milieu is.
4. Ook is de vergunning in strijd met het Verdrag van Barcelona inzake de bescherming van de Middellandse Zee tegen vervuiling, aangezien in artikel 8 van dit verdrag ten aanzien van vervuiling vanaf het vasteland vermeld wordt dat Griekenland alle nodige maatregelen moet nemen ter voorkoming, vermindering of bestrijding van de vervuiling van de Middellandse Zee door ... aan de kust gelegen installaties ...
5. Aangezien de Pagasitische Golf een baai met een sterk gesloten karakter is die reeds ernstige vervuilingproblemen kent, is iedere nieuwe bron van vervuiling uit den boze (het stedenbouwkundig plan voor de gemeenten Almyros en Efxinoupolis maakt in dit opzicht melding van „bescherming van de baai van Sourpi die een rechtstreeks verband vertoont met de toestand van het water in de Pagasitische Golf en de zuivering daarvan” alsmede van „bescherming van de hoogproductieve bodem van de vlakte van Almyros-Efxinoupolis” (Grieks Staatsblad nr. 376 van 21 april 1986)).
6. Installatie van genoemde tanks aan de baai van Sourpi betekent een ernstige aanslag op het toerisme en op een reeks beroepen die rechtstreeks verband houden met het toerisme en met de zee.
7. Volgens de Griekse Vogelbond ligt in het gebied van Tsingéli een belangrijke waterbiotop, die een van de elf plaatsen is waar wilde zwanen en andere watervogels op hun doortocht in Griekenland verblijven.

Kan de Commissie meedelen hoe zij denkt op te treden opdat zowel de nationale als de communautaire wetgeving door de Griekse autoriteiten worden geëerbiedigd; welke concrete maatregelen zal zij nemen opdat er een onmiddel-

lijk einde komt aan verdere steun voor deze onwettige investering?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 230 van 5. 8. 1982, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(21 oktober 1994)**

De Commissie heeft zich reeds tot de Griekse autoriteiten gewend voor meer gedetailleerde inlichtingen over de maatregelen die werden genomen om de naleving van het Gemeenschapsrecht te verzekeren. Volgens het geachte Parlements lid werd dit recht geschonden in het geval van de opslagruimten voor vloeibare brandstoffen in Tsingeli.

Het betreft hier met name Richtlijn 85/337/EEG op grond waarvan de Lid-Staten verplicht zijn een milieu-effectbeoordeling uit te voeren voor de projecten die zijn vermeld in de bijlagen. Zij moeten eveneens de resultaten van deze beoordeling voorleggen aan de voor het milieu bevoegde autoriteiten en aan het betrokken publiek. In het onderhavige geval blijkt dit laatste overleg niet te hebben plaatsgevonden.

De zeven opslagtanks in kwestie die een capaciteit hebben van elk 9 900 m³ en die een maximale hoeveelheid ontvlambare materialen tussen 5 000 en 50 000 ton kunnen bevatten, zijn onderworpen aan de verplichtingen van Richtlijn 82/501/EEG inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten.

Overeenkomstig artikel 7 van deze richtlijn is het aan de Griekse autoriteiten om „in het kader van de nationale voorschriften inspecties of andere controlemaatregelen te organiseren naar gelang van de aard van de betrokken activiteit”.

Het behoort eveneens tot de bevoegdheid van die autoriteiten om, ingevolge het Verdrag van Barcelona en in het bijzonder het protocol inzake de bescherming van de Middellandse Zee tegen verontreiniging vanaf het land, alle maatregelen op dit punt te nemen, aangezien Griekenland verdragsluitende partij is bij het genoemde verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1667/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/03)

Betreft: Regionaal ontwikkelingsplan en bescherming van de bodem

Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2081/93 ⁽¹⁾ moeten de acties die uit de Structuurfondsen gefinancierd worden, in overeenstemming zijn met het milieubeleid van de Gemeenschap.

Het Griekse regionale ontwikkelingsplan bevat geen concrete maatregelen voor de opslag van vast afval en de bescherming van de bodem — twee belangrijke milieuproblemen in Griekenland — hoewel desbetreffende communautaire milieuwetgeving al van kracht was voordat Griekenland lid van de Gemeenschap werd.

Hoe denkt de Commissie te kunnen bewerkstelligen dat dergelijke maatregelen genomen worden?

(¹) PB nr. L 193 van 31. 7. 1993, blz. 5.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(18 oktober 1994)

In het communautaire bestek (CB) voor Griekenland voor de periode 1994—1999, meer bepaald in het operationele programma voor het milieu en in de 13 operationele meerfondsenprogramma's voor de Griekse bestuursrechtelijke regio's, zijn maatregelen opgenomen om de door het geachte Parlementslid aangehaalde problemen op te lossen. Deze maatregelen hebben betrekking op bijvoorbeeld de aanleg van nieuwe stortplaatsen, de recyclage van vaste afvalstoffen of het tegengaan van de erosie (dit laatste programma valt onder maatregel 3.3 van het operationele programma voor het milieu).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1677/94

van Nel van Dijk
aan de Commissie

(1 september 1994)
(95/C 36/04)

Betreft: Aanleg A 73 aan de oostelijke Maasoever

De Nederlandse Regering heeft besloten de A 73 aan te leggen op de oostoever van de Maas. Volgens de milieu-effectrapportage is dit de meest schadelijke variant voor het milieu. O.a. wordt met deze variant een groot deel van het leefgebied in Nederland van de das vernietigd. Bovendien is deze variant ook nog eens een half miljard gulden duurder dan aanleg op de westoever.

1. Deelt de Commissie mijn oordeel dat een MER alleen nuttig is wanneer de uitkomsten daarvan in de uitvoering van een project ook gerespecteerd worden?
2. Kan de Commissie zeggen of dit besluit strookt met de MER-richtlijn en derhalve uitgevoerd kan worden?

3. Kan de Commissie meedelen of dit besluit in overeenstemming is met de habitat-richtlijn gezien de gevolgen voor de dassenpopulatie?

4. Is de Commissie bereid om, indien er strijdigheid geconstateerd wordt met een of beide richtlijnen, de aanleg in deze variant te verbieden?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(3 november 1994)

1. Krachtens artikel 8 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad (¹) betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten moet in het kader van de vergunningsprocedure rekening worden gehouden met de overeenkomstig de richtlijn ingewonnen informatie.

2. Het is aan de betrokken Lid-Staat om te bepalen welk belang er moet worden gehecht aan de milieufactoren die voor de vergunningsprocedure relevant zijn. De Lid-Staat moet op basis van de milieu-informatie die als onderdeel van de MER-procedure is verzameld, beslissen of er voor het project een vergunning moet worden verleend en welke maatregelen om de effecten te beperken verplicht moeten worden gesteld.

3. De Commissie zal de betrokken Lid-Staat schriftelijk om nadere informatie over het project vragen, zodat zij kan beoordelen of het besluit om dit project uit te voeren strijdig is met Richtlijn 92/43/EEG van de Raad (²) inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

4. Wanneer de Commissie meer informatie over het project heeft, zal zij beoordelen of een optreden krachtens Richtlijn 92/43/EEG van de Raad nodig is.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

(²) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1703/94

van Laura González Álvarez (GUE)
aan de Commissie

(1 september 1994)
(95/C 36/05)

Betreft: Het ontbreken van de milieu-effectbeoordeling bij openbare werken op het eiland Menorca

Uit berichten in de lokale pers en de dossiers ter inzage van het publiek blijkt dat geen milieu-effectbeoordeling is

uitgevoerd voor de volgende twee openbare projecten van het Spaanse Ministerie van Openbare Werken, Vervoer en Milieu:

- de bouw van een winterhaven voor sportvaartuigen in Maó;
- een programma voor de bouw van een strandboulevard en de vernieuwing van stranden door de aanvoer van diepzeezand.

Dit laatste project kan ernstige schadelijke gevolgen hebben voor de Posidonia-velden, die volgens Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ inzake habitats van communautair belang zijn.

Erger echter is de overtreding van Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ inzake milieu-effectbeoordeling. Menorca wordt door de Unesco beschouwd als een biosfeerreservaat. Dat betekent dat we moeten streven naar de toepassing van criteria voor een duurzame ontwikkeling, die ook terug te vinden zijn in het vijfde actieprogramma van de Europese Unie voor milieu en duurzame ontwikkeling.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de Gemeenschapswetgeving haar milieubeleid te doen naleven bij de uitvoering van de projecten op Menorca?

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(26 oktober 1994)

Jachthavens, zoals die welke moet worden gebouwd in Maó op het eiland Menorca, zijn, krachtens Real Decreto nr. 1131/88, dat door Richtlijn 85/337/EEG wordt omgezet in het Spaanse recht, automatisch onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling voordat de goedkeuring wordt verleend.

De Commissie heeft zich dus tot de Spaanse autoriteiten gewend om inlichtingen te verkrijgen over de maatregelen die zij genomen hebben opdat dit recht wordt nageleefd ten opzichte van de haven in Maó.

Trouwens, ook al vallen de aanleg van strandboulevards en de vernieuwing van stranden niet als zodanig onder het toepassingsgebied van de hierboven genoemde richtlijn, dan moet in de analyse van de directe en indirecte gevolgen van het havenproject in kwestie rekening worden gehouden met het milieu-effect ervan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1760/94

van Winifred Ewing (ARE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/06)

Betreft: Gezondheid en veiligheid op het werk

Welke voorstellen zijn thans bij de Commissie in behandeling om de gezondheid en de veiligheid op het werk te verbeteren?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(5 oktober 1994)

In de mededeling van de Commissie over de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op het werk ⁽¹⁾ wordt een overzicht gegeven van de belangrijkste actiegebieden in de periode tot en met het jaar 2000.

Een van de grootste prioriteiten is het bevorderen van de behandeling door de Raad van voorstellen op het gebied van gezondheid en veiligheid, opdat deze nog in 1994 en 1995 kunnen worden goedgekeurd. Dit betreft voorstellen voor richtlijnen betreffende de gezondheid en veiligheid met betrekking tot de vervoersector ⁽²⁾, fysische agentia ⁽³⁾, chemische agentia ⁽⁴⁾, het veilig vervoer van werknemers met een beperkte mobiliteit ⁽⁵⁾ en arbeidsmiddelen (wijziging) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 560 def.

⁽²⁾ PB nr. C 325 van 2. 12. 1993 en PB nr. C 294 van 30. 10. 1993.

⁽³⁾ PB nr. C 77 van 18. 3. 1993 en PB nr. C 230 van 19. 8. 1994.

⁽⁴⁾ PB nr. C 165 van 16. 6. 1993 en PB nr. C 191 van 14. 7. 1994.

⁽⁵⁾ PB nr. C 15 van 21. 1. 1992.

⁽⁶⁾ Doc. COM(94) 56 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1783/94

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/07)

Betreft: Rendement van de bruinkoolontginning in Oost-Duitsland

1. Hoe beoordeelt de Commissie het concurrentievermogen van de Oostduitse bruinkool?

2. Welk effect zal de geplande CO₂-energiebelasting op het concurrentievermogen van de Oostduitse bruinkool

hebben? In hoeverre zou de bruinkool door de CO₂-energiebelasting (volgens het voorstel in de huidige vorm) worden belast?

3. In het bedrijfskaderplan van de onderneming Laubag voor de verdere ontginning van bruinkool in Niederlausitz is er slechts onvolledig sprake van de bestrijding van negatieve milieugevolgen. Dat heeft tot gevolg dat de resterende externe kosten door overheidsinstanties moeten worden overgenomen. Hoe staat de Commissie tegenover deze indirecte subsidiëring?

4. Wat is het oordeel van de Commissie over plannen van de Bondsregering bruinkool van de CO₂-energiebelasting uit te zonderen?

5. Is de Commissie ook niet van mening dat voor exploitaties in dagbouw die doorlopen tot na het jaar 2000 een milieu-effectbeoordeling overeenkomstig de Duitse mijnwet met daarin opgenomen een produktieplanning had moeten worden opgesteld?

6. Hoe beoordeelt de Commissie de monopolievorming in de Oostduitse bruinkool- en energie-economie?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(19 oktober 1994)**

1. Doordat de bruinkoolvoorkomens in de nieuwe Länder gemakkelijker toegankelijk zijn, kunnen zij, evenals de bruinkool in het Rijngebied, tegen beduidend lagere kosten ontgonnen worden dan Duitse steenkool, waarvoor, wat betreft het voor elektriciteitsopwekking gebruikte deel, elk jaar zo'n 7 000 miljoen DM aan subsidie moet worden uitgetrokken. Nu de herstructurering en aanpassing van de produktie aan de markteconomie grotendeels voltooid is, kan bruinkool in de nieuwe Länder ook zonder subsidie geproduceerd worden, waardoor deze delfstof thans, zelfs in internationaal verband, een goed concurrerende primaire energiebron voor elektriciteitsopwekking is.

Deze concurrentiekracht van bruinkool komt duidelijk in de cijfers voor 1993 naar voren: in Duitsland was de bijdrage van bruinkool aan de totale elektriciteitsproduktie met 28,1 % (oftewel 66 miljoen ton kolenequivalent (tce)) veel groter dan de corresponderende bijdrage van Duitse steenkool, met 16,9 % (39,6 miljoen tce).

2. Er zij op gewezen dat de voorgestelde CO₂-energieheffing op het gebruik van bruinkool in het algemeen en niet alleen in de nieuwe Länder van invloed zou zijn.

Volgens het voorstel voor een richtlijn⁽¹⁾ en uitgaande van een CO₂-energieheffing van 0,7 ecu per gigajoule en 9,4 ecu per ton CO₂, zou de heffing op voor elektriciteitsopwekking gebruikte bruinkool ongeveer 0,13 ecu per gigajoule hoger liggen dan voor steenkool. In vergelijking met andere factoren die het concurrentievermogen beïnvloeden, zoals de schommeling van de wisselkoersen, de transportkosten en de internationale prijzen voor importkool, of de hoge subsidies voor de in eigen land gewonnen steenkool, moet

het effect van de CO₂-energieheffing als betrekkelijk gering worden beschouwd. Volgens het voorstel van de Commissie zou bruinkool in het jaar 2000 zo'n 0,47 ecu per gigajoule zwaarder belast worden dan aardgas. Dit hangt samen met het lagere koolstofgehalte van aardgas. Niettemin is het moeilijk te voorzien hoe een CO₂-energieheffing op het concurrentievermogen van de bruinkoolindustrie in de nieuwe Länder van invloed zou zijn, daar dit verschil in belasting pas in het jaar 2000 effectief zou worden. Volgens prognoses van de Commissie zou de bruinkoolindustrie, bij de elektriciteitsopwekking, ook in het jaar 2000 nog met aardolie en aardgas kunnen concurreren, ook al wordt de desbetreffende ontwerp-richtlijn geïmplementeerd. Dit moet worden toegeschreven aan het feit dat de internationale koolprijzen, vergeleken met die van andere brandstoffen, naar verwachting betrekkelijk laag zullen blijven en dat het hogere koolstofgehalte van bruinkool de enige reden voor de zwaardere belasting van deze delfstof is.

3. In verband met de privatisering van de vroegere staatsbedrijven door de „Treuhandanstalt” heeft de Commissie besloten de overheidssubsidies voor maatregelen tot herstel van de voor de eenwording veroorzaakte milieuschade niet als steun aan de betrokken bedrijven te beschouwen⁽²⁾. Deze benadering is, in het algemeen, bevestigd in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁽³⁾. Afgezien daarvan heeft de Commissie geen informatie waaruit zou blijken dat de Duitse autoriteiten voornemens zijn subsidies te verlenen om eventuele nadelige milieu-effecten als gevolg van toekomstige bruinkoolwinning in Niederlausitz te verhelpen. In de toekomst zullen echter alle gevallen van overheidssteun afzonderlijk onderzocht moeten worden, zoals, afhankelijk van de vigerende voorschriften, met alle andere industrieën eveneens het geval is.

4. Het voorstel van de Commissie komt neer op een algemene economische prikkel om, in het geval van alle energieprodukten, CO₂-emissies te verminderen en een efficiënt energieverbruik te bevorderen. Uitzondering van bepaalde produkten zou uiteraard tot concurrentievervalsing leiden. Bovendien zouden dergelijke vrijstellingen in de toekomst moeilijk terug te draaien zijn. De Commissie zal zich echter pas na de invoering van de CO₂-energieheffing volledig over deze kwestie kunnen uitspreken, aangezien wezenlijk belangrijke punten als de uiteindelijke hoogte van de heffing of eventuele vrijstelling van deze heffing nog niet bij de Raad en het Parlement besproken zijn.

5. Volgens Richtlijn 85/337/EEG is een milieu-effectbeoordeling belangrijk, indien een project door zijn aard, locatie of omvang een aanzienlijke uitwerking op het milieu zou kunnen hebben. De Lid-Staten mogen evenwel, in het geval van bruinkooldagbouw (bijlage II, punt 2, onder e), van de richtlijn), binnen zekere grenzen zelf beoordelen wanneer een project aan deze criteria voldoet. De tijd die de graafwerkzaamheden in beslag zullen nemen is daarom slechts een van de aspecten die in overweging moeten worden genomen.

6. De concurrentiepositie van de bruinkoolindustrie in de nieuwe Länder heeft een structuur die vanuit zowel een

historisch als een zuiver industrieel oogpunt moet worden gezien. Men zou kunnen redeneren dat de bedrijven Mibrag en Laubag de facto het monopolie op de bruinkoolwinning in hun streken hebben. Deze situatie dateert echter nog van voor de eenwording; bovendien is dit een typische situatie; zoals ook bij de andere grote bruinkoolproducenten in de Gemeenschap te zien is.

In het geval van bovengenoemde bedrijven volgt de Commissie de privatiseringsinspanningen van de „Treuhandanstalt” op de voet, zulks in overeenstemming met de communautaire mededingingsregels. De verkoop van Mibrag aan een multinational consortium is nu rond en is op grond van de Fusieverordening⁽⁴⁾ door de Commissie goedgekeurd. De privatisering van Laubag is nog niet voltooid, maar de Commissie blijft hier de ontwikkelingen in het oog houden om, wanneer de noodzaak zich voordoet, dit geval volledig te kunnen beoordelen.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 226 def.

⁽²⁾ Zie 21e Verslag betreffende het mededingingsbeleid, par. 249.

⁽³⁾ PB nr. C 72 van 10. 3. 1994.

⁽⁴⁾ Zie artikel 6, lid 1, onder B, van Besluit IV/M/402 — PowerGen/NRG/Morrisson Knudsen/Mibrag van 27. 6. 1994 (PB nr. C 189 van 12. 7. 1994) en Mededeling aan de pers IP/94/58631 van 28. 6. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1787/94

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/08)

Betreft: Dansberen

Is het de Commissie bekend dat er in sommige Lid-Staten van de Europese Unie gruwelijke methoden bij het africhten van dansberen worden gebruikt?

In welke Lid-Staten worden er voor het vermaak van de bevolking nog dansberen afgericht en ten tonele gevoerd?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(28 oktober 1994)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, worden er geen bruine beren meer afgericht in de Gemeenschap.

De laatste Lid-Staat waar er nog gedresseerde beren waren, was Griekenland. Maar met de steun van de Commissie (het

programma LIFE-Arctos dat de laatste twee jaar werd opgezet) werden de laatste exemplaren in beslag genomen; ze worden momenteel verzorgd in een speciaal centrum in het departement Florida.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1804/94

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/09)

Betreft: Gelijktelling diploma „Fachschulingenieur” met „Fachhochschulingenieur”

In het kader van de Duitse hereniging heeft de Regering van de Bondsrepubliek het diploma „Fachschulingenieur” van de voormalige Duitse Democratische Republiek gelijkgesteld met „Fachhochschulingenieur” van de Bondsrepubliek Duitsland. Van deze regeling kunnen alléén burgers van de voormalige DDR profiteren. Werknemers respectievelijk afgestudeerden met een ingenieursopleiding op middelbaar niveau uit andere Lid-Staten van de Europese Unie vallen buiten deze regeling.

Kan de Commissie aangeven hoe deze regeling zich verhoudt tot Richtlijn 89/48/EEG⁽¹⁾? (Algemeen stelsel hoger-onderwijsdiploma's)? Meer in het bijzonder: is er sprake van discriminatie naar nationaliteit?

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi

namens de Commissie

(10 oktober 1994)

Om zich te beroepen op Richtlijn 89/48/EEG van de Raad betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, moet een onderdaan van de Gemeenschap in het bezit zijn van een „diploma” in de zin van artikel 1, onder a), of van een bewijs van een of meer formele kwalificaties in de zin van artikel 3, onder b), van de richtlijn. De opleidingstitel „Fachhochschulingenieur”, die wordt toegekend aan een persoon die een postsecundaire studiecycclus van ten minste drie jaar met succes heeft gevolgd aan een instelling van hoger onderwijs en waaruit blijkt dat de houder de vereiste beroepskwalificaties heeft om een gereguleerd beroep uit te oefenen, is duidelijk een „diploma” voor de toepassing van Richtlijn 89/48/EEG. De slotalinea van artikel 1, onder a), bevat een bepaling inzake de zogenaamde „alternatieve wegen”: hierin is vastgesteld dat alle opleidingstitels die door een bevoegde autoriteit in een Lid-Staat zijn afgegeven, met een „diploma” worden gelijkgesteld voor de toepassing van deze richtlijn indien

daarmee een in de Gemeenschap gevolgde opleiding wordt afgesloten welke door een bevoegde autoriteit in die Lid-Staat als gelijkwaardig wordt erkend, en daaraan dezelfde rechten inzake toegang tot en uitoefening van een gereguleerd beroep zijn verbonden. Indien aan deze voorwaarden wordt voldaan, dat wil zeggen wanneer de opleidingstitel „Fachschulingenieur”, die in de vroegere DDR werd afgegeven, door de bevoegde Duitse autoriteiten als gelijkwaardig met de kwalificatie „Fachhochschulingenieur” wordt beschouwd en daaraan dezelfde rechten zijn verbonden, met name inzake het voeren van een beroepstitel, moet die opleidingstitel met een diploma worden gelijkgesteld voor de toepassing van de richtlijn en zijn de houders ervan gerechtigd zich te beroepen op de bepalingen van de richtlijn om erkenning in de overige Lid-Staten te verkrijgen.

Indien de desbetreffende nationale wetsbepalingen het recht om te verkrijgen dat de opleidingstitel „Fachschulingenieur” met de kwalificatie „Fachhochschulingenieur” wordt gelijkgesteld, beperken tot houders die de Duitse nationaliteit bezitten, is dit een inbreuk op artikel 6 van het EG-Verdrag, dat discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt. Derhalve zal de Commissie de Duitse autoriteiten verzoeken haar de tekst te bezorgen van de door het geachte Parlements lid in zijn vraag vermelde bepalingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1809/94

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/10)

Betreft: Regeling van het Hof van Justitie betreffende verlof in verband met verkiezingen

De regeling van het Hof van Justitie voor verlof in verband met verkiezingen lijkt sterk in het nadeel te zijn van ambtenaren die van verder weg komen. Zo worden personen die van de Luxemburgse grens vertrekken (60 km) gelijkgesteld met personen die van Como of Aosta komen (600 km). De regeling tast het in het Statuut vastgelegde aantal verlofdagen van elke ambtenaar aan, daar dagen opgenomen moeten worden om aan de stemplicht te voldoen, omdat geen rekening wordt gehouden met de benodigde reistijd en er dus geen „reisdagen” worden toegekend als het verlof dat wordt opgenomen vóór de verkiezingen, wordt voorafgegaan door een weekeinde. Ook wordt bij de berekening van het verlof geen rekening gehouden met verkiezingen met twee stemrondes.

Kan de Commissie ervoor zorgen dat ambtenaren van de Gemeenschap de mogelijkheid hebben om hun stemrecht uit te oefenen in hun land van herkomst, door het verlof met het oog op verkiezingen zodanig vast te stellen dat werknemers

compensatie krijgen voor feestdagen waarvan ze, om te voldoen aan hun stemplicht, niet kunnen profiteren?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(16 november 1994)

Bij het Hof van Justitie en bij de andere Instellingen van de Gemeenschap geldt inzake buitengewoon verlof voor verkiezingen de volgende regeling:

a) Aan de ambtenaren en de andere personeelsleden die zich begeven naar de plaats waar de hieronder genoemde verkiezingen worden gehouden, wordt een dag buitengewoon verlof toegekend, voor zover de verkiezingsdag op een werkdag valt:

- verkiezingen voor de volksvertegenwoordiging,
- verkiezingen voor het Europees Parlement,
- presidentsverkiezingen,
- referenda,
- verkiezingen in de Duitse Länder, de autonome gemeenschappen in Spanje, de regio's in Italië en andere regio's met een vergelijkbaar statuut,
- gemeentelijke verkiezingen en kantonale verkiezingen.

b) Het aantal reisdagen wordt vastgesteld naar gelang van de afstand tussen de standplaats en de plaats waar de verkiezingen worden gehouden:

- van 50 tot 600 km: 1 dag
- van 601 tot 900 km: 1,5 dagen
- van 901 tot 1400 km: 2 dagen
- van 1401 tot 2000 km: 2,5 dagen
- meer dan 2000 km: 3 dagen.

c) Het buitengewoon verlof en eventueel de reisdagen⁽¹⁾ worden slechts toegekend op vertoon van een bewijsstuk inzake de deelname aan de verkiezingen. Zij worden niet toegekend indien per brief of bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging kan worden gestemd, onverminderd de mogelijkheid voor de ambtenaren en andere personeelsleden om hun stemrecht uit te oefenen ter gelegenheid van andere verkiezingen.

d) Wanneer het verkiezingsstelsel twee rondes kent, kunnen de ambtenaren en andere personeelsleden die aan beide stembusrondes deelnemen voor elke ronde in aanmerking komen voor reisdagen. In dat geval moeten zij zich persoonlijk, tussen beide rondes en na de tweede ronde, met het hierboven genoemde bewijsstuk aanmelden bij de bevoegde dienst om voor reisdagen in aanmerking te komen. Indien zij zich pas na de tweede ronde melden worden slechts voor één ronde reisdagen toegekend.

- e) De reisdagen worden gewoonlijk berekend voor de helft bij het begin van de afwezigheid (heenreis) en voor de andere helft (terugreis) aan het einde van de afwezigheid. Hetzelfde geldt wanneer de afwezigheid vanwege buitengewoon verlof voorafgegaan en/of gevolgd wordt door een korte jaarlijkse vakantie. Overigens wordt, indien de totale duur van de afwezigheid voorafgegaan en/of gevolgd wordt door een weekend, de heen- en/of terugreis geacht in dit weekend te zijn gemaakt, behoudens door de ambtenaar of het andere personeelslid geleverd bewijs van het tegendeel.
- f) Indien het buitengewoon verlof wordt voorafgegaan of gevolgd door een jaarlijks verlof van tien of meer dagen, wordt slechts de helft van het aantal reisdagen verleend dat gewoonlijk voor het buitengewoon verlof wordt toegekend, onder dezelfde voorwaarden als de in de voorgaande alinea genoemde.

Uit deze regeling volgt dat, indien de ambtenaar zijn kiesrecht wil uitoefenen in zijn land van oorsprong terwijl hij de mogelijkheid heeft dit kiesrecht uit te oefenen in zijn standplaats, hij niet in aanmerking komt voor buitengewoon verlof.

De Commissie en de overige Instellingen zijn van oordeel dat door deze regeling het recht van de ambtenaar van de Gemeenschappen om zijn kiesrecht zonder beperkingen te kunnen uitoefenen, volledig wordt geëerbiedigd.

(¹) De reisdagen worden toegekend ook al worden de verkiezingen op een zon- of feestdag gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1833/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/11)

Betreft: Weg Viki-Kambia

De Griekse autoriteiten zijn van plan op Chios, en wel tussen Viki en Kambia, een weg door een bosgebied aan te leggen. In dit verband dienen de volgende punten te worden vermeld:

1. Het gehele gebied van Kambia (van het dorp Viki tot aan Ayiasmata in het westen) vormt een belangrijke biotoop voor enkele zeldzame roofvogels, zoals de havikarend, welke door Richtlijn 79/409/EEG (¹) worden beschermd en die door de aanleg van deze weg met de volledige ondergang worden bedreigd.
2. Er is geen milieu-effectrapportage zoals bedoeld in Richtlijn 85/337/EEG (²) uitgevoerd.
3. De aanleg van deze weg zal het landschap en het uiterlijk van dit gebied aantasten.

4. Tegen dit project zijn door de milieuvereniging van Chios ernstige bezwaren geuit.

Hoe denkt de Commissie in het kader van haar bevoegdheden op te treden om de aantasting van het milieu hier af te wenden; welke concrete maatregelen zal zij nemen, overwegende dat het hier gaat om schending van de Richtlijnen 79/409/EEG en 85/337/EEG?

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

(²) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(26 oktober 1994)

Boswegen, zoals die welke moet worden aangelegd tussen Viki en Kambia, vallen niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 85/337/EEG. In de bijlagen I en II van deze richtlijn is bepaald welke typen wegen (autosnelwegen, autowegen en andere wegen) onderworpen zijn aan een milieueffectbeoordeling overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 en 4 van deze richtlijn.

De biotoop waarnaar het geachte Parlements lid verwijst, werd overigens door de Griekse autoriteiten niet aangeduid als speciale beschermingszone ingevolge Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand.

De biotoop werd ook niet opgenomen in de lijst met gebieden die van groot belang zijn voor het behoud van de vogelstand in de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1836/94

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(1 september 1994)

(95/C 36/12)

Betreft: Stimulering van de fiets als duurzaam vervoermiddel

Deze dagen beweegt een groep jongeren zich door Europa per fiets om de aandacht te vragen voor de noodzaak van een duurzaam beleid. Want hoewel de ontwikkeling van het milieubeleid van de Gemeenschap voortgaat, is de integratie van het milieu in andere beleidsterreinen, zoals het vervoer- en handelsbeleid, nog volstrekt onvoldoende.

Is de Commissie bereid een beleid te stimuleren dat een duurzaam vervoer dichterbij brengt door het ter beschikking stellen van subsidies voor studies naar de mogelijkheden om de fiets in te zetten ter vervanging van de auto in het stadsverkeer?

Is de Commissie bereid een deel (minimaal 10%) van de onderzoek- en ontwikkelingsgelden die nu ter beschikking worden gesteld aan de automobiellindustrie om te buigen naar de fietsindustrie, zodat ook daar nieuwe impulsen ontstaan om het inmiddels honderd jaar oude concept van de fiets drastisch te verbeteren en zo dit-milieuvriendelijke voertuig aantrekkelijker te maken voor het grote publiek?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(28 oktober 1994)

In het Witboek „De toekomstige ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid — een brede aanpak voor de totstandbrenging van een communautair kader voor duurzame mobiliteit”, dat op 2 december 1992 is gepubliceerd ⁽¹⁾, worden de beleidslijnen en prioriteiten op vervoergebied uiteengezet waardoor de Commissie zich tot de volgende eeuw zal laten leiden.

In dit document erkent de Commissie ten volle de positieve rol van fietsen en wandelen. Het aanmoedigen en stimuleren van veilig openbaar vervoer en de ondersteuning van plaatselijke initiatieven ten behoeve van fietsers en voetgangers als bijdrage aan de kwaliteit van het stedelijk milieu vormen in de komende jaren dan ook prioriteiten voor het gemeenschappelijk vervoerbeleid.

De afgelopen jaren heeft de Commissie studies gefinancierd op het gebied van de fietsveiligheid en het vervoer van fietsen per trein; daarnaast heeft zij een bijdrage geleverd aan de opstelling van een gids voor verantwoord fietsen in steden en aan de administratieve kosten van verscheidene Velo-City-conferenties.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 494 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1849/94

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(6 september 1994)

(95/C 36/13)

Betreft: Mogelijk uitstel Betuwelijn

1. Heeft de Commissie kennisgenomen van de recent gepubliceerde handelscijfers die aantonen dat de goederenstromen tussen Nederland en Duitsland de komende jaren aanzienlijk zullen toenemen?

2. Realiseert de Commissie zich dat daartoe verbetering van de transportverbindingen tussen beide landen onontbeerlijk is?

3. Kan de Commissie bevestigen dat de aanleg van de Duitse verbinding op de Betuwelijn op geen noemenswaardige problemen stuit en derhalve geen vertraging zal

oplopen maar dat van Nederlandse kant een uitstel van de besluitvorming over het traject van de Betuwelijn wel te verwachten is?

4. Weet de Commissie dat nu blijkt dat de lijn de Duitse grens zelfs niet zal halen?

5. Kan de Commissie bevestigen dat van tevoren alle nodige besluiten, waaronder een MER en een grensoverschrijdende PKB, met inachtneming van alle waarborgen voor inspraak van de burgers, zijn genomen?

6. Is de Commissie van plan druk uit te oefenen bij de Nederlandse overheid om verder uitstel te voorkomen en ervoor te zorgen dat de nodige verbinding er zo snel mogelijk komt?

Zo ja, op welke termijn?

Zo nee, waarom niet?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(31 oktober 1994)

Op grond van de voorspelde ontwikkeling van het verkeer, wordt het belang van de transportverbindingen tussen Nederland en Duitsland door de Commissie ten volle erkend. Een aantal verbindingen tussen de twee landen is om deze reden dan ook opgenomen in de beleidsplannen voor transeuropese netwerken (TEN's) voor de verschillende vervoerwijzen, evenals in het recente voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en van de Raad betreffende communautaire richtlijnen voor de ontwikkeling van een transeuropees vervoernetwerk ⁽¹⁾.

Aan de Commissie is medegedeeld dat een nieuw onderzoek naar het tracé van het Betuwelijnproject noodzakelijk is, met name in het licht van de milieu-eisen. Dit onderzoek wordt momenteel uitgevoerd. Er is echter voor zover de Commissie bekend niet besloten om wijzigingen aan te brengen in het project zoals dat aan de Europese Raad van Korfoe is voorgelegd, nadat het was opgenomen in de eerste reeks van de door de groep Christophersen aangewezen prioritaire projecten op het gebied van de vervoerinfrastructuur.

Uiteraard zal de Commissie toezicht houden op de toepassing van alle procedures die uit hoofde van het Gemeenschapsrecht moeten worden gevolgd, met name wat de milieu-effectrapportage en de openbare aanbestedingen betreft. Het toezicht op de procedures die in de nationale wetgeving zijn voorgeschreven, wordt uitgeoefend door de nationale instanties.

De rol van de Gemeenschap in het beleid op het gebied van de vervoerinfrastructuur bestaat in het verschaffen van algemene richtsnoeren voor de totstandbrenging van de netwerken en in het aanwijzen van projecten van gemeenschappelijk belang in het kader van deze richtsnoeren. De uitvoering van de projecten wordt aan de instanties van de betrokken Lid-Staten overgelaten. De Commissie is niet

voornemens om zich te mengen in de besluitvorming in de desbetreffende Lid-Statens, tenzij zij informatie ontvangt over maatregelen die mogelijkterwijs in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht.

(¹) PB nr. L 305 van 10. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1866/94
van Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(6 september 1994)
(95/C 36/14)

Betreft: Illegale arbeid in de confectie-industrie

De Nederlandse overheid heeft de zgn. Wet op de ketenaansprakelijkheid aangescherpt, waarmee ook voor de illegale confectie-industrie de aannemer aansprakelijk kan worden gesteld voor de belastingen en premies van werknemersverzekeringen die een onderaannemer verschuldigd is voor de uitbestede werkzaamheden. Eenzijdige maatregelen van EU-Lid-Statens hebben ongewild tot effect dat de illegale ateliers zich verplaatsen naar de buurlanden.

Kan de Commissie een inventarisatie maken van het beleid inzake illegale arbeid in de confectie-industrie in de overige Lid-Statens? Welke mogelijkheden ziet de Europese Commissie om op basis van het Verdrag van Maastricht en haar mededeling van februari 1994 (¹) het beleid van de verschillende Lid-Statens op elkaar af te stemmen? Ziet de Commissie mogelijkheden om een Europese richtlijn inzake ketenaansprakelijkheid op te stellen?

(¹) Doc. COM(94) 23 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1870/94
van Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(6 september 1994)
(95/C 36/15)

Betreft: Illegale arbeid in de confectie-industrie

Volgens ruwe schattingen zijn er in Nederland 800 illegale confectieateliers met in totaal 10 tot 12 000 werknemers. Volgens de schattingen loopt de Nederlandse overheid jaarlijks 100 à 200 miljoen gulden aan premies en belastingen mis, die de illegale confectie-industrie aan de overheid verschuldigd is. Door de aanscherping van de Nederlandse regelgeving en intensivering van de opsporing in 1993 zouden illegale ateliers naar buurlanden vertrekken. Is de Commissie bekend met de verhuizing van illegale ateliers van Nederland naar België of verhuizingen elders in de Europese Unie?

Heeft de Commissie reden om in de nabije toekomst een afname of toename van het aantal illegale ateliers in de Europese Unie te verwachten?

Gecombineerd antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1866/94 en E-1870/94
(30 november 1994)

De Commissie is zich er terdege van bewust dat in de verschillende Lid-Statens een aanzienlijk aantal illegale confectieateliers bestaat. De sociale partners van de textiel- en kledingindustrie hebben zich in het kader van de sociale dialoog op bedrijfstakniveau dan ook langdurig over deze kwestie gebogen.

In het kader van deze dialoog hebben de sociale partners in 1993 een bijgewerkte versie van het rapport „Economie souterraine et formes illégales de travail” (¹) gepubliceerd. Dit rapport, waarvan de oorspronkelijke versie in 1990 door de Commissie werd gepubliceerd, omvat in het bijzonder een hoofdstuk over de maatregelen die de Lid-Statens ter bestrijding van de illegale arbeid hebben genomen.

Ten gevolge van de specifieke aard van dit probleem laat het zich moeilijk in concrete cijfers uitdrukken en kunnen geen toekomstvoorspellingen op dit gebied worden gedaan.

De Commissie beschikt niet over informatie waaruit blijkt dat illegale naaiateliers vanuit Nederland naar naburige Lid-Statens worden verplaatst.

De kwestie van illegale arbeid is overigens op de agenda van een bijeenkomst van de Raad geplaatst. Hieruit blijkt dat de meeste Lid-Statens van oordeel zijn dat dit vraagstuk onder het subsidiariteitsbeginsel valt.

(¹) Verborgeneconomie en illegale arbeidsvormen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1868/94
van Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(6 september 1994)
(95/C 36/16)

Betreft: Integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel

In haar mededeling van juni 1994 (¹) inzake de integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel stelt de Europese Commissie voor, bijzondere stimuleringsregelingen op te nemen in het SAP, gericht op sociale vooruitgang en milieuvriendelijkheid. De stimuleringsregeling omvat, naast een sociale en milieuclausule, maatregelen rond intellectueel eigendom, de mate van openstelling van de markt volgens criteria van het IMF en de strijd tegen verdovende middelen. Is de Commissie, gelet op haar

genoemde streven naar vereenvoudiging en doorzichtigheid van het SAP, niet bevreesd voor overmatige procedures en regels? Op welke wijze zullen de criteria worden vastgesteld? Worden de criteria vastgesteld in overleg met de begunstigde landen?

Zullen de minst ontwikkelde landen, gelet op hun speciale positie en gebrek aan middelen, voldoende kunnen profiteren van de stimuleringsmaatregelen indien andere begunstigde landen soepeler in kunnen spelen op nieuwe maatregelen?

(¹) Doc. COM(94) 212 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1869/94

van Maartje van Putten (PSE)

aan de Commissie

(6 september 1994)

(95/C 36/17)

Betreft: Integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel

In haar mededeling van juni 1994 inzake de integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel stelt de Europese Commissie voor in het kader van het SAP met name steun te verlenen aan de oprichting van organisaties van producenten die directe handelscontacten met importeurs in de Gemeenschap kunnen leggen, die mede betere sociale en milieuvorwaarden in de hand werken.

Zal de Commissie bij de uitwerking van het voorstel aanhaken op de rapporten inzake rechtvaardige en solidaire handel tussen Noord en Zuid van het Europees Parlement (PE 152.325/def. en PE 206.396/def.)?

Overweegt de Commissie, zoals aanbevolen in het rapport Langer (PE 206.396/def.), een kwaliteitsmerk voor fair-trade-producten in te voeren en te beschermen op basis waarvan de rechtvaardige en solidaire handel preferentieel kan worden behandeld?

Gecombineerd antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1868/94 en E-1869/94
(21 oktober 1994)

In haar mededeling van 1 juni 1994 heeft de Commissie de principes omschreven die gevolgd moeten worden bij de toepassing gedurende de komende tien jaar van het stelsel van algemene preferenties (SAP).

Vervolgens heeft de Commissie op 7 september 1994 (¹) haar voorstel goedgekeurd voor de eerste driejaarlijkse regeling die met ingang van 1 januari 1995 dient te worden uitgevoerd; dit ligt momenteel ter goedkeuring bij de Raad, na het advies van het Parlement. In dit voorstel worden de beginselen die in de mededeling van juni zijn omschreven volledig uitgewerkt tot een wetsvoorstel.

De voorgestelde regeling bevat onder andere stimuleringsclausules over beleid op sociaal en milieugebied. Deze clausules zouden als aanvulling op het algemene SAP worden uitgevoerd, om rekening te houden met de extra kosten voor begunstigde landen bij de uitvoering van een dergelijk geavanceerd beleid.

De criteria waarop de sociale clausule is gebaseerd zijn: de toepassing van de overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), met name de normen betreffende de vrijheid van vereniging en het recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen, en de normen met betrekking tot de minimumleeftijd om aan het arbeidsproces deel te nemen. De criteria voor de milieuclausule zijn de doelstellingen die zijn omschreven in internationale overeenkomsten over het milieu en in Agenda 21. Aanvankelijk gelden de stimuleringsregelingen voor tropische houtproducten uit bossen die duurzaam worden beheerd in overeenstemming met de normen van de Internationale Organisatie voor tropisch hout (ITTO).

De tenuitvoerlegging van deze nieuwe stimuleringsclausules leidt op zich niet tot nieuwe procedures; het gaat meer om een uitbreiding van de bestaande procedures. Zodra een begunstigd land verklaart dat het aan de criteria van de IAO-overeenkomsten voldoet en zijn wens heeft uitgedrukt om deze clausules te benutten, vindt de controle plaats op grond van een verklaring op het certificaat van preferentiële oorsprong die is goedgekeurd door de autoriteiten van het begunstigde land en wordt de controle op dezelfde wijze toegepast als bij de gewone regels van oorsprong.

De bijzondere stimuleringsregeling om landen te helpen bij de drugbestrijding zou niet op hetzelfde mechanisme zijn gebaseerd, aangezien de Commissie enkel heeft voorgesteld de bestaande bijzondere regeling voort te zetten. Met betrekking tot intellectuele-eigendomsrechten heeft de Commissie geen specifieke clausule in de eerste operationele regeling voorgesteld. Overwogen wordt een dergelijke clausule op te nemen in de volgende operationele regeling die in 1998 zal ingaan.

De minst ontwikkelde landen zullen profiteren van een totale vrijstelling van rechten krachtens de voorgestelde SAP-regeling (zoals momenteel het geval is). Zij krijgen nu al de meest gunstige behandeling die mogelijk is, en dit zal zo blijven. Om die reden zal de sociale clausule voor de minst ontwikkelde landen geen bijzonder voordeel opleveren. Dit strookt met het uitgangspunt van een positieve sociale clausule, dat voor sociale vooruitgang een minimumniveau van economische ontwikkeling is vereist. Aangezien de minst ontwikkelde landen dit minimumniveau duidelijk niet hebben bereikt, moeten zij eerst de beste behandeling krijgen die mogelijk is in het basis-SAP.

In het kader van het SAP is de Commissie in dit stadium niet van plan een „fair trade” kwaliteitsmerkteken voor producten te introduceren, die dan van verdere preferenties zouden kunnen profiteren.

Toch is de Commissie, zoals is vermeld in de mededeling van 1 juni 1994, voorstander van het gebruik van andere

samenwerkingsinstrumenten voor het bevorderen van „eerlijke handel”, een concept waarvan de Commissie een groot voorstander is. In dit kader is er in de Commissie grote belangstelling voor het rapport van de heer Langer over dit onderwerp.

(¹) Doc. COM(94) 337.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1880/94

van Rolf Linkohr (PSE)

aan de Commissie

(6 september 1994)

(95/C 36/18)

Betreft: Milieu-effectbeoordeling bij de TGV Méditerranée

Kan de Commissie erop toezien dat de Franse autoriteiten zich bij de planning en de bouw van het tracé voor de TGV Méditerranée houden aan het Gemeenschapsrecht, met name de richtlijnen inzake het behoud van de vogelstand (79/409/EEG) (¹), de instandhouding van de natuurlijke habitats (92/43/EEG) (²) en de noodzaak van een milieu-effectbeoordeling (85/337/EEG) (³)?

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

(²) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

(³) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(10 november 1994)

Er werden bij de Commissie verschillende klachten over het project voor de TGV Méditerranée ingediend. Op basis van de aan de kaak gestelde feiten, heeft de Commissie zich tot de Franse autoriteiten gewend teneinde na te gaan of het Gemeenschapsrecht strikt wordt nageleefd, inzonderheid Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en Richtlijn 85/337/EEG betreffende de noodzaak van een milieu-effectbeoordeling strikt worden nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1881/94

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(6 september 1994)

(95/C 36/19)

Betreft: Oliepijpleiding naar de Middellandse Zee

Het zal de Commissie bekend zijn dat er plannen bestaan om ruwe aardolie via een pijpleiding tot aan de Middellandse Zee te brengen. Een van de voorstellen is de leiding van de Krim via de haven Burgas naar Alexandroupolis te laten

lopen. In dat geval zou de afstand veel korter zijn dan bij alle andere scenario's, terwijl de kosten slechts een derde van die van de andere voorstellen zouden zijn. Zijn de Commissie en de Europese Investeringsbank van dit voorstel op de hoogte? Wat is het oordeel van de Commissie terzake?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie

(31 oktober 1994)

In het kader van haar politiek om de continuïteit van de voorziening te garanderen, volgt de Commissie de problemen in verband met het vervoer van ruwe olie in het desbetreffende deel van de wereld met grote aandacht.

Zij werd dan ook inderdaad geïnformeerd over een project voor het aanleggen van een oliepijpleiding voor het vervoer van ruwe olie tussen Burgas in Bulgarije en Alexandroupolis in Griekenland.

Volgens de Commissie zou met een dergelijk project ten dele kunnen worden voorzien in de toenemende behoefte aan het vervoer van olie van de Zwarte naar de Middellandse Zee.

Tenslotte dient ook te worden opgemerkt dat er onlangs, onder auspiciën van de Commissie, een conferentie in Griekenland werd gehouden. De oeverstaten van de Zwarte Zee en de Lid-Staten die betrokken zijn bij deze problematiek waren op deze conferentie aanwezig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1911/94

van José Happart (PSE)

aan de Commissie

(6 september 1994)

(95/C 36/20)

Betreft: Rundvlees

Hoe is de toestand met betrekking tot rundvlees?

Hoeveel tonnen vlees zijn er thans opgeslagen?

Om welke hoeveelheden gaat het per Lid-Staat waar de voorraden zijn opgeslagen (plaats en volume)?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(26 oktober 1994)

De rundvleesmarkt wordt sedert 1993 gekenmerkt door een herstel van het evenwicht tussen vraag en aanbod, dat voornamelijk moet worden toegeschreven aan een belangrijke produktiedaling (ongeveer 7 %) in 1993.

Behalve de structurele factoren die verband houden met de ontwikkeling van de productiecycclus en de toenemende

produktiviteit van de melkkoeien (omdat de melkproductie beperkt is door de quotaregeling neemt het aantal melkkoeien, en derhalve de productie van kalveren, van jaar tot jaar af), hebben daarbij de bij de hervorming van het GLB geïntroduceerde elementen voor produktiebeheersing een rol gespeeld, te weten de beperking van de invoer van kalveren en jonge runderen, de invoering van quota en een veebezettingstotal voor de toekenning van de premies en de instelling van een maximumgewicht voor geslachte dieren die voor openbare interventie in aanmerking komen.

Deze situatie heeft geleid tot een zeer belangrijke vermindering van de onverkochte openbare voorraden, die van het recordcijfer van 1 089 000 ton equivalent geslachte dieren op 1 januari 1993 zijn gedaald tot 230 000 ton eind augustus 1994. De openbare interventie voor jonge runderen en voor volwassen runderen is respectievelijk half juli en half november beëindigd; de afzet werd vergemakkelijkt door het door de Commissie ingestelde zeer actieve afzetbeleid.

Van de totale voorraad van 230 000 ton bevindt zich 90 % in Ierland (150 000 ton) en in het Verenigd Koninkrijk (61 000 ton). De overblijvende hoeveelheden zijn verdeeld over Italië (9 000 ton), Denemarken (6 000 ton), Duitsland (3 000 ton) en Frankrijk (1 000 ton).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1915/94

van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(6 september 1994)
(95/C 36/21)

Betreft: Uitstoot van zwavelwaterstof

Is de Commissie van plan, ter vermindering van de sulfide-uitstoot die door verschillende automodellen en katalysatoren in uiteenlopende mate wordt veroorzaakt, op EU-niveau voorschriften uit te vaardigen met maxima voor het zwavelgehalte van loodvrije benzine om op deze wijze mogelijk vervuulende stoffen aan de bron aan te pakken?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(21 oktober 1994)

De Commissie beseft dat het gebruik van katalysatoren bij auto's met benzinemotoren tot een uitstoot van zwavelwaterstof kan leiden. Hoewel zwavelwaterstof een zeer onaangename geur heeft, komen er slechts dermate geringe hoeveelheden van deze stof vrij dat hiervan geen nadelige gevolgen voor de menselijke gezondheid te verwachten zijn.

Wel is de Commissie bezorgd over de mogelijke uitwerking van zwavel in loodvrije benzine op de effectieve werking van

katalysators met betrekking tot koolmonoxyde, totale koolwaterstoffen, stikstofoxyden en benzeen. Daarom wordt in het kader van het Europese auto/olie-programma een onderzoek gedaan naar de rol van zwavel in met katalysatoren uitgeruste Europese auto's. De resultaten van het programma zullen van invloed zijn op de voorgestelde wetgeving inzake maatregelen ter vermindering van de verontreiniging door voertuigen in het jaar 2000. Indien bij de uitvoering van het auto/olie-programma de noodzaak aan het licht komt het zwavelgehalte te verminderen, dan zou een gunstig neveneffect hiervan zijn dat men ook minder last van onaangenaam ruikend zwavelwaterstof krijgt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1917/94

van Josu Imaz San Miguel (PPE)
aan de Commissie
(6 september 1994)
(95/C 36/22)

Betreft: Sleepnetten

Op zijn plenaire vergadering van 17 december 1993 heeft het Europees Parlement voorgesteld het gebruik van sleepnetten te verbieden. Tevens stelde het voor dat de Commissie op een met redenen omkleed verzoek van een Lid-Staat het gebruik van deze netten binnen de twaalf-mijlszone kan toestaan op basis van een regelgeving die voor ieder geval apart moet worden uitgewerkt.

De recente incidenten tussen communautaire vissers in verband met de aanwending van deze methoden en de bewijzen en verklaringen—van zowel de vissersgenootschappen als de inspecteurs en de Commissie zelf—met betrekking tot het niet-nakomen door de Franse vloot van de geldende communautaire wetgeving inzake de sleepnetten bij de vangst van gestreepte tonijnvis, waarbij de Franse autoriteiten duidelijk te kort zijn geschoten bij de uitoefening van de verplichte controles om ervoor te zorgen dat geen enkel schip vist met netten van meer dan 2,5 km lang of deze netten aan boord heeft zoals in de huidige communautaire wetgeving is bepaald, zetten het initiatief van het Europees Parlement van december 1993 kracht bij als het enige werkelijk waardevolle middel om enerzijds het niet-naleven van de communautaire wetgeving en anderzijds de internationaal hachelijke positie van de Commissie te voorkomen.

Kan de Commissie, gezien het bovenstaande, meedelen welke maatregelen zij voornemens is te nemen om zo spoedig mogelijk de voorstellen van het Europees Parlement uit te voeren en welke garanties kan zij geven dat, in afwachting van de tenuitvoerlegging van de voorstellen van het Europees Parlement van december 1993, er nauwkeurig op wordt toegezien dat geen enkel schip vist met netten die in totaal meer dan 2,5 km lang zijn of deze netten aan boord heeft, zoals dat in de huidige communautaire wetgeving is vastgelegd?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(13 oktober 1994)

De Commissie heeft al het mogelijke gedaan om te zorgen voor een correcte en volledige toepassing van de voorschriften van de Gemeenschap waarbij de lengte van drijfnetten op maximaal 2,5 km wordt vastgesteld door de nationale controle-autoriteiten.

Als onafhankelijk waarnemer opererende visserij-inspecteurs van de Commissie zijn steeds aan boord van de patrouillevaartuigen van de Lid-Staten geweest.

In de betrokken visserijtak is nooit eerder zo intens gecontroleerd; soms werd door acht patrouillevaartuigen van de Lid-Staten tegelijkertijd toezicht uitgeoefend op de tonijnvisserij.

Wanneer de Raad een besluit neemt, zal hij zich baseren op het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾ betreffende het eventuele toekomstige gebruik van drijfnetten, en ook het advies van het Parlement in aanmerking nemen.

(1) Doc. COM(94) 131 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1918/94
van Caroline Jackson (PPE)
aan de Commissie
(6 september 1994)
(95/C 36/23)

Betreft: EU-subsidie aan Babymilk Action Coalition

Kan de Commissie bevestigen dat zij de afgelopen twee jaar subsidie heeft verleend aan de Babymilk Action Coalition, die actief campagne voert tegen babyvoeding en babymelk, en zo ja, is de Commissie dan niet bang dat dergelijke subsidies een precedent scheppen, waarbij ook andere lobbyisten geld van de Europese Unie kunnen krijgen om effectief campagne te voeren tegen de belangen van ondernemingen die in de Unie hun bedrijf uitoefenen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(9 november 1994)

De ondersteuning van de Commissie voor de werkzaamheden van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die bij ontwikkelingssamenwerking betrokken zijn, omvat de medefinanciering van bewustmakingsactiviteiten van het publiek over ontwikkelingsaangelegenheden. Activiteiten bedoeld om delen van het publiek in de Lid-Staten voor te lichten en op te voeden inzake onderwerpen aangaande ontwikkelingslanden, vallen binnen de maatstaven voor deze medefinanciering. In 1993 werd een project voor drie

jaar aanvaard voor medefinanciering met een groep NGO's waaronder Baby Milk Action Coalition (Verenigd Koninkrijk), Wemos (Nederland) en Aktionsgruppe Babynahrung (Duitsland) voor dit soort activiteiten aangaande de tenuitvoerlegging van de gedragscode van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake het op de markt brengen van producten die moedermelk vervangen, teneinde borstvoeding te bevorderen en de gezondheid van zuigelingen in ontwikkelingslanden te beschermen. De aandacht van de NGO's is gevestigd op het beleid van de Commissie inzake het campagne voeren waar het individuele ondernemingen betreft: dit soort activiteiten is uitgesloten van genoemd project en van alle andere projecten aangaande babyvoeding alsmede van projecten in andere bedrijfssectoren binnen de Gemeenschap. De contractuele verplichtingen van de NGO's eisen dat zij de Commissie verslag doen van het gebruik dat zij van zowel de Gemeenschapsgelden als de parallelle gelden hebben gemaakt teneinde ervoor te zorgen dat deze overeenkomstig de contractvoorwaarden worden besteed. De industrie is van deze voorwaarden in kennis gesteld. De Commissie zal hierop nauwlettend toezien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1925/94
van Johanna Maij-Weggen (PPE) en
Petrus Cornelissen (PPE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/24)

Betreft: Goedkeuring staatssteun aan Air France

1. Kan de Commissie bevestigen dat zij een kapitaalinjectie van 20 miljard Ffr. in Air France door de Franse overheid heeft goedgekeurd?
2. Is het Commissie bekend dat de Franse overheid reeds vanaf 1991 jaarlijks een aanzienlijke hoeveelheid financiële steun heeft verleend aan Air France?
3. Is de Commissie van mening dat deze toestemming de toets der kritiek, zelfs die van het Europese Hof van Justitie, kan doorstaan en zo ja op welke gronden?
4. Kan de Commissie aangeven op welke manier zij de steunmaatregel zal controleren en op welke manier zij garandeert, bijvoorbeeld door het aanstellen van een onafhankelijke consultant, dat de controle op een onafhankelijke wijze tot stand zal komen?
5. Hoe kan de Commissie voorkomen dat de voorgenomen kapitaalinjectie voor Air France precedentwerking zal hebben? Hoe zal de Commissie andere vliegmaatschappijen die hun herstructurering uit eigen middelen hebben gefinancierd compensatie verlenen voor de Franse staatssteun aan Air France?
6. Op welke wijze heeft de Commissie garanties dat Air France de staatssteun niet zal gaan gebruiken voor haar prijspolitiek ten koste van andere luchtvaartmaatschappijen?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie

(31 oktober 1994)

1. Op 27 juli 1994 heeft de Commissie bij beschikking bepaald dat de steun die in de periode 1994 — 1996 aan Air France in de vorm van een in drie tranches uitgevoerde kapitaalverhoging van 20 miljard Ffr. wordt gegeven ten behoeve van de herstructurering van Air France, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder c, van het EG-Verdrag, mits bepaalde voorwaarden in acht worden genomen die moeten garanderen dat de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt door de steunmaatregel niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. De beschikking is gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾.

Verder zij erop gewezen dat de Commissie op 27 juli 1994 tevens heeft vastgesteld dat de inschrijving ten bedrage van 1,5 miljard Ffr. door de Caisse des dépôts et consignations-participations (CDC-P) op door Air France uitgegeven obligaties moet worden beschouwd als steun die is verleend in strijd met artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag en die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, en dat deze steun derhalve moet worden terugbetaald. Deze beschikking is gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾.

2. Bovendien heeft de Commissie in november 1991 en in juli 1992 bij beschikking bepaald dat

- a) de kapitaalverhoging van Air France ten bedrage van 2 miljard Ffr. door de Franse Regering, en
- b) de inschrijving ten bedrage van 1,25 miljard Ffr. op ORA (in aandelen converteerbare obligaties) van Air France door de Banque nationale de Paris en de inschrijving ten bedrage van 2,6 miljard Ffr. op ISDI (achtergestelde effecten met onbepaalde looptijd) door een internationaal bankconsortium

moeten worden beschouwd als normale financiële operaties die geen elementen van staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag in zich dragen, in het licht van het beginsel van een investeerder in de markteconomie.

3. De Commissie heeft haar beschikkingen van 27 juli 1994 geheel overeenkomstig de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag gegeven, zodat alle belanghebbende partijen in de gelegenheid waren om eventuele bezwaren kenbaar te maken. In beide beschikkingen wordt een uitvoerige motivering gegeven en wordt verklaard waarom de Commissie onder bepaalde voorwaarden toestemming geeft voor de steun ten bedrage van 20 miljard Ffr., en waarom de inschrijving ten bedrage van 1,5 miljard Ffr. door de CDC-P als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt moet worden beschouwd. De Commissie is dan ook van oordeel dat de beschikkingen zowel inhoudelijk als formeel volledig in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht.

4. Met betrekking tot de steun aan Air France ten bedrage van 20 miljard Ffr., wordt in artikel 2 van de beschikking aan de storting van de tweede en de derde tranche van de steun de eis verbonden dat alle voorwaarden en toezeggingen van de Franse Regering worden gerespecteerd, en in het bijzonder dat het herstructureringsprogramma daadwerkelijk wordt gerealiseerd, teneinde te garanderen dat het bedrag van de steun verenigbaar blijft met de gemeenschappelijke markt.

De Commissie moet toezicht houden op het plan. Met het oog hierop dient de Franse Regering ten minste acht weken vóór de storting van de tweede en de derde tranche van het steunbedrag in respectievelijk 1995 en 1996 bij de Commissie een verslag in over de voortgang van het herstructureringsprogramma.

In de beschikking wordt ook bepaald dat de Commissie een onafhankelijke deskundige benoemt die haar zal bijstaan bij het uitvoeren van deze beoordeling.

5. De Commissie heeft aan haar goedkeuring de voorwaarde verbonden dat de Franse Regering een aantal strikte toezeggingen nakomt, om te voorkomen dat de steun de concurrentiepositie van de concurrenten van Air France in de EER negatief beïnvloedt. De meeste van deze voorwaarden houden een beperking in van de vrijheid van Air France op commercieel vlak, wat de vloot, het aanbod van stoelen en het prijsbeleid op Europese routes betreft. Daarnaast hebben deze voorwaarden betrekking op onderwerpen die samenhangen met de luchthaven Orly en wordt van de Franse Regering geëist dat zij zich niet mengt in het beheer van Air France om niet-commerciële redenen en dat zij de steun niet gebruikt om andere luchtvaartmaatschappijen over te nemen. Dit pakket van voorwaarden biedt volgens de Commissie voldoende tegenwicht aan de steunverlening, zodat deze de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

De beschikking van de Commissie ligt geheel in de lijn van de algemene benadering van de Commissie met betrekking tot staatssteun in de luchtvaartsector, zoals deze is neergelegd in nieuwe ontwerp-richtlijnen die de Commissie ter informatie aan alle Lid-Staten heeft toegezonden en die, na goedkeuring, ook aan het Parlement zullen worden toegezonden.

6. Een van de voorwaarden van de beschikking houdt in dat Air France geen prijsleider mag zijn op de routes binnen de EER. Met deze voorwaarde wordt voorkomen dat de steun wordt gebruikt voor het voeren van een onwettig prijsbeleid, ten nadele van de concurrenten van Air France.

⁽¹⁾ PB nr. L 254 van 30. 9. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 258 van 6. 10. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1926/94

van Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie

(12 september 1994)

(95/C 36/25)

Betreft: Brug tussen Schotland en het eiland Skye

Volgens mijn informatie is inmiddels een begin gemaakt met de bouw van de brug tussen het eiland Skye en Schotland, hoewel nog niet alle bezwaren die wegens de onvolledig uitgevoerde milieu-effectrapportage werden ingediend door de rechtbanken zijn behandeld. Gezien de met de bouw van de brug verbonden bedreiging van de daar levende otterpopulatie zijn het afgelopen jaar klachten ingediend bij de Commissie en het Europees Parlement.

1. Heeft de Commissie op grond van deze klachten contact opgenomen met de Britse Regering?
2. In hoeverre erkent de Britse Regering dat er problemen zijn bij de uitvoering van de milieu-effectrapportage?
3. Zal de Commissie in deze aangelegenheid de vinger aan de pols blijven houden?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(17 oktober 1994)

De Commissie is van oordeel dat de door de Britse instanties gevolgde procedures voldoen aan de eisen van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

Met de bouw van de brug naar het eiland Skye werd pas begonnen na voltooiing van de op grond van de richtlijn vereiste milieu-effectbeoordeling. Het feit dat met de bouw werd begonnen voordat de Britse openbare beroepsprocedures waren afgerond, is een zaak van de nationale wetgeving en biedt de Commissie geen basis om te interveniëren of om over deze zaak contact op te nemen met de nationale instanties.

De gevolgen voor de otters bij de brug naar Skye vielen destijds buiten het bestek van de communautaire bevoegdheid.

In juni 1994 trad Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽²⁾ in werking; op grond van deze richtlijn zijn de Lid-Staten verplicht een systeem van strikte bescherming in te stellen van onder andere otters, teneinde aantasting of vernietiging van voortplantingsgebieden en rustplaatsen te voorkomen. Afhankelijk van een aantal factoren is deze

bepaling wellicht toepasselijk, maar de Commissie beschikt niet over nauwkeurige informatie over deze zaak.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1936/94**

van Edward Kellett-Bowman (PPE)

aan de Commissie

(12 september 1994)

(95/C 36/26)

Betreft: „Taxe uniforme”

Kan de Commissie nagaan of de „taxe uniforme”, een belasting die alle Britse passagiers die per veerboot in de Franse havens aankomen moeten betalen, niet in strijd is met de communautaire wetgeving en of er geen sprake is van discriminatie van de veerdiensten, daar deze belasting niet moet worden betaald door reizigers die van de Kanaaltunnel gebruik maken?

Antwoord van de heer Oreja

namens de Commissie

(31 oktober 1994)

De Commissie is van oordeel dat deze belasting, die een toepassing is van het beginsel dat de gebruikers infrastructuurkosten moeten betalen, moet worden gezien in de context van de beginselen van non-discriminatie en evenredigheid, alsook in de context van de beginselen van de interne markt, onder meer het verdwijnen van de formaliteiten aan de binnengrenzen en het vrij verkeer van goederen en passagiers.

Decreet 94-420 van 18 mei 1994 van de Franse Regering, dat werd gepubliceerd in het Journal Officiel van de Franse Republiek van 28 mei 1994 en dat een wijziging inhoudt van de belastingtarieven voor passagiers die per veerboot in Franse havens aankomen of deze verlaten, is niet strijdig met een van deze beginselen.

De Commissie denkt niet dat er sprake is van discriminatie in het vervoer als er geen belasting wordt geheven voor de gebruikers van de Kanaaltunnel, aangezien het hier om andere diensten en terminals gaat en de exploitant een particulier bedrijf is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1938/94

van Luis Sá (GUE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/27)

Betreft: Beoordelingsnormen voor de naleving van verplichtingen door de Lid-Staten

Herhaaldelijk is gebleken dat de omzetting van richtlijnen in nationaal recht beperkt blijft tot een formaliteit zonder praktische gevolgen.

Dit geldt vooral voor het milieu.

Een voorbeeld is de beoordeling van de kwaliteit van zoet oppervlaktewater en het recyclen van vaste afvalstoffen in Portugal; er is niets bekend over maatregelen waaruit blijkt dat de oude situatie werkelijk is veranderd.

Kan de Commissie mededelen

1. welke criteria worden gehanteerd voor de beoordeling van de naleving van de normen en hoe kan worden gewaarborgd dat deze werkelijk worden uitgevoerd;
2. welke maatregelen zij voornemens is te treffen als blijkt dat de feitelijke naleving van de normen niet effectief kan worden vastgesteld?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(11 november 1994)

De Commissie wordt, uit hoofde van het EG-Verdrag, geacht te waken over de naleving van alle verplichtingen, die krachtens de Gemeenschapswetgeving op de Lid-Staten rusten. Zij beschikt hiertoe over verschillende mogelijkheden, waaronder de inbreukprocedure van artikel 169 van het Verdrag.

Om te beoordelen of de uit de communautaire richtlijnen voortvloeiende verplichtingen al dan niet worden nageleefd, gaat de Commissie in eerste instantie na of de Lid-Staten de nationale maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze richtlijnen, hebben goedgekeurd en of deze maatregelen werden medegedeeld aan de Commissie. Vervolgens gaat de Commissie na of deze bepalingen verenigbaar zijn met de Gemeenschapswetgeving en beoordeelt zij of de Lid-Staten met de nationale maatregelen hun verplichtingen uit hoofde van de richtlijnen kunnen nakomen. Uiteindelijk waakt de Commissie erover dat deze nationale bepalingen correct worden toegepast in de praktijk.

Het zijn vooral de klachten van particulieren, de schriftelijke en mondelinge vragen of de verzoekschriften van Parlementsleden aan de Commissie die de slechte toepassing van de communautaire milieuwetgeving aan het licht brengen. Zij zijn de voornaamste bron van informatie voor de Commissie met betrekking tot de onjuiste toepassing of zelfs de niet-uitvoering van de communautaire richtlijnen.

De gevolgde procedure is in het kort als volgt:

- De Commissie brengt de indiener van een klacht ervan op de hoogte dat zijn brief werd opgenomen in het klachtenregister van de Commissie en verzoekt tegelijkertijd de betrokken Lid-Staat om de gegevens die noodzakelijk zijn voor het onderzoek van de klacht. Zodra de feitelijke omstandigheden zijn verduidelijkt, neemt de Commissie, in het jaar dat volgt op de ontvangst van de klacht, een formeel besluit. In deze fase zijn er twee mogelijkheden:
 - ofwel constateert de Commissie geen enkele inbreuk op het Gemeenschapsrecht en in dat geval wordt de procedure gesepondeerd en brengt zij de klager hiervan op de hoogte; deze kan dan nieuwe feiten of argumenten naar voren brengen, waardoor er een nieuwe procedure kan worden ingesteld;
 - ofwel besluit de Commissie uit hoofde van artikel 169 van het EG-Verdrag een procedure te beginnen en stuurt zij een aanmaningsbrief aan de betrokken Lid-Staat.

Voor meer details over de procedures en middelen waarover de Commissie beschikt om te controleren of de communautaire richtlijnen daadwerkelijk door de Lid-Staten ten uitvoer worden gelegd, wordt het geachte Parlements lid verwezen naar het aan het Parlement toegestuurd jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht. Hierin worden deze procedures nader toegelicht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1940/94

van Luis Sá (GUE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/28)

Betreft: Administratie van de Gemeenschap en Statuut van de EG-ambtenaren

Er wordt vaak gezegd dat de administratie van de Gemeenschap buitensporig groot is, maar tevens zijn er mensen die beweren dat er een gebrek is aan menselijke hulpbronnen hoewel gebruik wordt gemaakt van de nationale administraties om de voorschriften en besluiten van de Gemeenschap uit te voeren.

Aan de andere kant worden soms bepaalde statutaire aspecten van de ambtenaren van de Gemeenschap ter discussie gesteld, met name op het gebied van de bezoldiging e. a.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe zij de huidige situatie in het licht van bovenstaande aspecten beoordeelt;
2. welke studies eventueel over deze materie lopen en vanuit welk perspectief zij zijn opgezet?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(8 november 1994)**

In antwoord op zijn verzoek moge het geachte Parlementslid worden verwezen naar de door de Commissie aan de Raad en het Parlement toegezonden verslagen welke betrekking hebben op:

- de „belangen van de dienst op het gebied van de aanwerving in de communautaire Instellingen”⁽¹⁾,
- de „toepassing van bijlage VII van het Statuut”⁽²⁾.

Als taakgerichte administratieve dienst moet de Commissie beperkt van omvang blijven. Toch heeft de sterke toename van de haar toegekende taken haar ertoe gebracht, na screening van de behoeften van haar diensten, een nog steeds geldend meerjarenplan op te stellen voor de vernieuwing van de basis van haar menselijk potentieel, teneinde het gebrek aan personeel het hoofd te kunnen bieden.

Voorts is de Commissie van mening dat de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tijdens de onderhandelingen die in 1991 geleid hebben tot het besluit van de Raad betreffende de wijze van aanpassing van de bezoldigingen (bijlage XI van het Statuut) en de tijdelijke bijdrage (artikel 66 bis van het Statuut), zijn vastgesteld overeenkomstig hun arbeids- en levensomstandigheden.

Over deze elementen zijn onderhandelingen gevoerd voor een periode tot en met 30 juni 2001 en genoemde methode is tot deze datum van toepassing voor iedere aanpassing van de bezoldigingen; deze omvatten het basissalaris, de gezinstoelagen en de vergoedingen.

⁽¹⁾ Doc. SEC (92) 2520.

⁽²⁾ Doc. SEC (93) 2116.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1942/94
van Laura González Álvarez (GUE),
Alonso Puerta (GUE) en María Sornosa Martínez (GUE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/29)**

Betreft: Aanslag op het milieu bij de Guadiana-rivier in Badajoz (Spanje)

De Guadiana-rivier, het belangrijkste natuurgebied van Badajoz, wordt bedreigd door werken die over een afstand van 850 meter worden uitgevoerd aan de rivierbedding op het grondgebied van de stad. Dit project van heraanleg van de linkeroever van de rivier zal onherstelbare schade toebrengen aan het milieu in een belangrijk broedgebied van overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ beschermde vogels (kleine zilverreiger, woudaapje en kwak).

Artikel 2 van Richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten bepaalt nochtans dat de Lid-Staten de nodige maatregelen moeten treffen om te verzekeren dat de

projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, zoals bij dit project het geval is, worden onderworpen aan een beoordeling van die effecten.

1. Welke stappen wil de Commissie bij de Spaanse autoriteiten ondernemen om te verzekeren dat de Richtlijnen 79/409/EEG en 85/337/EEG correct worden toegepast?
2. Kan de Commissie meedelen of dit project van heraanleg van de linkeroever van de Guadiana-rivier op het grondgebied van Badajoz wordt gefinancierd met middelen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) in het kader van een operationeel programma voor de regio Extremadura?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(15 november 1994)**

Aangezien het project van heraanleg van de linkeroever van de Guadiana-rivier (Extremadura) werd onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling in het kader waarvan het betrokken publiek de mogelijkheid heeft gehad zijn advies uit te spreken overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, kan er geen inbreuk op de bepalingen van deze richtlijn worden vastgesteld.

De Commissie benadrukt dat het desbetreffende project niet wordt gefinancierd door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1944/94
van Carmen Fraga Estévez (PPE) en
Miguel Arias Cañete (PPE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/30)**

Betreft: Biologische rustperiode voor de visserij op Patagonische heek in de Marokkaanse visgronden

De visserij op Patagonische heek door de communautaire vloot in de Marokkaanse wateren wordt ernstig gehinderd door het feit dat de maanden juli en augustus, waarin volgens de visserijovereenkomst een biologisch visverbod geldt, hiervoor niet de meest geschikte periode zijn. De voortplanting van de Patagonische heek vindt immers plaats in de wintermaanden. Dat lijkt dan ook het aangewezen seizoen voor de biologische rustperiode.

Acht de Commissie het derhalve niet wenselijk om Marokko in de Gemengde Commissie te verzoeken de biologische rustperiode te wijzigen, zodat de nagestreefde doelstellingen, namelijk de bescherming en het herstel van de visbestanden, daadwerkelijk kunnen worden gerealiseerd?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(13 oktober 1994)

In de vergadering van de Gemengde Commissie in januari 1994 heeft de Gemeenschap de Marokkaanse autoriteiten op grond van de ontwikkeling van de bestanden en in het licht van de beschikbare wetenschappelijke gegevens, mede gelet op het grote sociaal-economische belang van sommige visserijtakken, verzocht voor bepaalde categorieën, met name de trawlvisserij op Patagonische heek, de biologische rustperiode aan te passen of te verkorten.

Tot nu toe heeft Marokko geen gunstig gevolg gegeven aan dit verzoek.

De Commissie is bereid om, wat de wijziging van de biologische rustperiode betreft, op verzoek van de geïnteresseerde Lid-Staten in de volgende vergadering van de Gemengde Commissie in januari 1995, een voorstel aan Marokko voor te leggen.

fonds⁽¹⁾. De voornaamste met de maatregelen beoogde doelstellingen hebben betrekking op het waterbeheer, de waterzuivering en de controle op de waterkwaliteit, de erosie, het beheer van de afvalstoffen en de verbetering van de kwaliteit van het stedelijk milieu.

Een lijst van de reeds door de Commissie goedgekeurde projecten wordt aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

De Commissie kan geen antwoord geven op de vraag inzake de regionale spreiding van de projecten, aangezien de doelstelling van het Fonds niet de regionale ontwikkeling is, maar de versterking van de economische en sociale samenhang tussen Lid-Staten. Derhalve bestaan geen regionale statistieken over de bijdragen uit het Cohesiefonds. De Commissie beschikt voor de regionale ontwikkeling over andere financiële instrumenten (Structuurfondsen).

⁽¹⁾ PB nr. L 130 van 25. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1946/94
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/31)

Betreft: Cohesiefonds in Spanje

De Commissie van de Europese Unie heeft de Spaanse Regering gewaarschuwd dat zij 40% van de in het Cohesiefonds voor Spanje uitgetrokken kredieten niet zal ontvangen indien zij geen investeringsprojecten op het gebied van milieubescherming indient.

Hoeveel milieuprojecten heeft de Spaanse Regering sinds deze waarschuwing ingediend?

Wat is de begroting van elk van deze projecten en waarvoor zijn de middelen bestemd?

In welke regio of regio's zijn de ingediende projecten gepland?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**
(18 oktober 1994)

De Spaanse Regering heeft de Commissie reeds een groot aantal milieuprojecten voorgelegd die de Commissie thans bestudeert.

Het bedrag van de voor deze projecten aangevraagde financiële bijstand is toereikend om in 1994 een passend evenwicht te bereiken tussen milieuprojecten en projecten op het gebied van de vervoerinfrastructuur, overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1164/94 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesie-

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1950/94
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/32)

Betreft: Tunnel van Somport

Zowel in de Spaanse als in de Franse pers zijn berichten verschenen volgens dewelke de Europese Commissie de steun voor de werken aan de tunnel van Somport tijdelijk zou hebben stopgezet, nadat de milieuorganisatie „Mountain Wilderness” hiertegen beroep had aangetekend.

Is het waar dat de financiële steun die destijds door de Gemeenschap voor de bouw van de tunnel van Somport werd toegekend, is opgeschort?

Indien ja, waarop heeft de Commissie zich bij het besluit tot voorlopige stopzetting van de steun gebaseerd?

Aan beide zijden van de Pyreneeën is reeds met de werkzaamheden voor de bouw van de tunnel begonnen. Gezien het belang van de tunnel voor de verbinding tussen het Iberisch schiereiland en Frankrijk moet elke vertraging bij de uitvoering ervan worden voorkomen. Kan de Commissie derhalve meedelen wanneer zij denkt dat de cofinanciering zal worden hervat?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**
(10 november 1994)

Op het ogenblik kan niet meer worden gesteld dat de financiële steun van de Gemeenschap voor de bouw van de tunnel van Somport en de bijbehorende toegangsweg is geblokkeerd. Er is namelijk een bedrag van 29 miljoen ecu aan steun toegekend, waarvan 15 miljoen ecu aan Spanje en

14 miljoen ecu aan Frankrijk. In 1991 werd reeds een eerste gedeelte van 40 % betaald. De betaling van het tweede gedeelte vindt plaats wanneer 70 % van de werken is beëindigd.

Ingevolge een nieuwe raadpleging van het publiek die voorafging aan de verklaring van openbaar nut van het project, werden bij de Commissie echter klachten ingediend in verband met de vermeende ontoereikendheid van de milieu-effectbeoordeling van het project. Op basis van de aangevoerde feiten heeft de Commissie zich tot de Franse autoriteiten gewend teneinde nadere gegevens te verkrijgen over de toepassing van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Intussen werden de werkzaamheden voor de bouw van de tunnel van Somport en de toegangsweg bij decreet van 18 oktober 1993 tot een project van openbaar nut bestempeld. Het antwoord van de Franse autoriteiten werd grondig onderzocht. De Commissie heeft zich opnieuw tot de Franse autoriteiten gewend omdat voor sommige aspecten van het dossier nadere gegevens vereist zijn, gezien het feit dat in deze zaak niet uitsluitend rekening moet worden gehouden met Richtlijn 85/337/EEG, maar ook met andere communautaire teksten.

De volgende betaling van de communautaire middelen voor de bouw van de tunnel van Somport en de toegangsweg is natuurlijk afhankelijk van de conclusies die uit het onderzoek van de klachten betreffende dit project worden getrokken. De Commissie hecht veel belang aan de naleving van de geldende communautaire regelingen en procedures in het kader van vergunningen voor projecten die aanzienlijke gevolgen zouden kunnen hebben voor het milieu en zij zal geen verdere betalingen verrichten voordat zij in dit opzicht de nodige zekerheid heeft gekregen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1953/94

van Lucio Manisco (GUE)

aan de Commissie

(12 september 1994)

(95/C 36/33)

Betreft: Misbruik machtspositie Fininvest-RTI

Op 16 februari 1994 heeft de Adusbef (een Italiaanse consumentenorganisatie) bij de Antitrust italiana en ter kennisgeving van de Commissie een rapport ingediend over misbruik van de machtspositie van het consortium Fininvest-Berlusconi-RTI op het gebied van radio en televisie, pers en reclame.

1. Kan de Commissie toelichten waarom zij tot op heden de ontvangst van dit rapport niet heeft bevestigd?
2. Kan de Commissie meedelen welke spoedmaatregelen zij wil nemen in verband met het misbruik van de machtspositie dat in het rapport van de Adusbef aan de orde wordt gesteld?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(28 oktober 1994)

1. Op 16 februari diende Adusbef bij de „Garante della Concorrenza e del Mercato” een „esposto” in jegens de Fininvest-groep waarin deze werd beticht van misbruik van machtspositie. Een kopie van deze „esposto” werd ter informatie toegezonden aan de „Garante per la Radiodiffusione e l'Editoria”; aan de „Ministro delle Poste e delle Telecomunicazioni” en aan het Directoraat-generaal Concurrentie van de Commissie.

Aangezien de Commissie alleen ter informatie een kopie van de „esposto” ontving, zonder dat om optreden van de Commissie werd verzocht, achtte de Commissie het niet noodzakelijk deze brief te beantwoorden.

2. De Commissie is niet voornemens spoedmaatregelen te treffen, aangezien er geen voldoende gronden zijn om een inbreuk op de mededingingsregels van de Gemeenschap vast te stellen. Een mogelijk misbruik van een machtspositie van de Fininvest-groep (met name prijsbederf bij reclame) dat door een groot aantal klagers werd aangekaart, vormde reeds in 1992 het onderwerp van procedures voor de „Garante della Concorrenza e del Mercato” en voor de „Garante per la Radiodiffusione e l'Editoria”. Zoals echter uit het besluit van 7 mei 1992 van de laatstgenoemde blijkt, werden misbruikpraktijken nooit bewezen, ondanks de vergaande onderzoeken van de twee autoriteiten. Met name waren de klagers — de belangrijkste concurrenten van Fininvest op de markt van gedrukte media — niet in staat concreet bewijs te leveren voor de beweerde praktijken of hun klachten te onderbouwen.

Bij ontstentenis van onderbouwde en gedetailleerde indicaties van een mogelijke inbreuk meent de Commissie dat het niet passend is spoedmaatregelen te nemen of onderzoek uit te voeren met het oog op een eventuele bewijsvoering. De gebruikmaking van de onderzoekbevoegdheid die aan de Commissie is verleend, is alleen passend wanneer er voldoende elementen bestaan ter rechtvaardiging van specifieke stappen, hetgeen naar de mening van de Commissie hier niet het geval is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1954/94

van Leen van der Waal (EDN)

aan de Commissie

(12 september 1994)

(95/C 36/34)

Betreft: Campagne „Europe against Aids”

In mei 1994 werd door „Europe against Aids” in samenwerking met de Commissie een zomercampagne georganiseerd ter preventie van de ziekte aids. Zulks ter ondersteuning van de voorlichting die op dit gebied binnen de Lid-Staten wordt gegeven.

In deze campagne gaat het alleen om de techniek. Wie maar de juiste voorzorgsmaatregelen neemt loopt geen risico. Uitgangspunt is blijkbaar de verworvenheid van de vrije seksuele moraal.

Achttende de Commissie het niet gepast om als voorwaarde voor haar steun te stellen dat er in deze campagne op gewezen zou worden dat de beste bescherming tegen aids gelegen is in de trouw binnen de huwelijkse relatie tussen man en vrouw, in overeenstemming met Gods geboden?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(21 november 1994)

De Commissie heeft inderdaad bijgedragen aan de financiering van een zomercampagne voor de bewustmaking van de bevolking van de Gemeenschap ter voorkoming van HIV/aids. De Commissie acht het niet haar taak zich daarbij te baseren op bestaande morele of religieuze overtuigingen. Het door de geachte Afgevaardigde genoemde beginsel van trouw kan in de door hem beschreven omstandigheden echter wel worden toegepast en is ook impliciet vervat in de boodschap die in het kader van de bedoelde campagne is uitgedragen. Deze boodschap beoogt in geen geval de bevordering van een moraal van seksuele vrijheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1962/94

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(12 september 1994)

(95/C 36/35)

Betreft: De richtsnoeren van 1992 voor overheidshulp aan het midden- en kleinbedrijf

Hoeveel meldingen van overheidshulp aan het midden- en kleinbedrijf heeft de Commissie sinds de publikatie van haar richtsnoeren in 1992 ontvangen?

Hoeveel klachten wegens overheidshulp aan het midden- en kleinbedrijf heeft zij sinds 1992 ontvangen?

Hoe zijn deze meldingen en klachten over de Lid-Staten verdeeld?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(26 oktober 1994)

Tussen 19 augustus 1992, publikatiedatum van de richtsnoeren voor steun aan het MKB, en 31 juli 1994 heeft de Commissie 108 steunprogramma's of individuele steunprojecten ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemin-

gen goedgekeurd. In 103 gevallen was melding gemaakt van de steunplannen, in de andere vijf niet. Omvang en bestek van de programma's lopen sterk uiteen. Buiten de cijfers vallen steun aan het MKB in het kader van programma's met andere doelstellingen zoals regionale ontwikkeling, O&O, milieu en energiebesparingen, werkgelegenheidsschepping, opleiding of specifieke sectoren zoals toerisme, landbouw of vervoer. Ook is geen rekening gehouden met programma's met cofinanciering van de Structuurfondsen van de Gemeenschap. In het onderstaande worden de cijfers per Lid-Staat en per jaar aangegeven. Het geachte Parlementslid wordt verzocht voor nadere informatie het 22e en 23e verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid in te zien.

Het is de Commissie niet mogelijk mee te delen hoeveel klachten in het bijzonder in verband met steun aan het MKB zijn ingediend. Sommige klachten hebben betrekking op steun aan kleinere bedrijven, maar het is niet altijd mogelijk vast te stellen of deze tot het MKB behoren. Er worden zelden klachten ingediend die specifiek betrekking hebben op steunprogramma's ten behoeve van het MKB.

Lid-Staat	1992 (19. 8.—31. 12.)	1993	1994
België	1	8	8
Denemarken	—	1	—
Duitsland	6	14	7
Griekenland	—	—	—
Spanje	2	19	5
Frankrijk	—	1	1
Ierland	1	—	—
Italië	2	8	—
Luxemburg	—	—	—
Nederland	—	—	—
Portugal	—	3	1
Verenigd Koninkrijk	10	6	4
Totaal	22	60	26

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1968/94

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(12 september 1994)

(95/C 36/36)

Betreft: Methylbromide en de ozonlaag

Is het de Commissie bekend dat sommige wetenschappelijke instanties een verband tussen methylbromide en de achteruitgang van de ozonlaag voor mogelijk houden?

Steunt de Commissie de opname van methylbromide in het Protocol van Montreal betreffende verboden stoffen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(12 oktober 1994)**

Voor zover de Commissie bekend is, wordt door geen enkele wetenschappelijke instantie betwijfeld dat de chemische stof methylbromide bijdraagt aan het afbreken van de ozonlaag.

De stof is als zodanig geclassificeerd, onder andere op basis van de gegevens in het wetenschappelijk, technisch en economisch overzichtsverslag over methylbromide van de Verenigde Naties van 25 juni 1992. Deze indeling werd vervolgens bij de onderhandelingen over de tweede wijziging van het Protocol van Montreal, in november 1992 te Kopenhagen, officieel vastgesteld.

De internationale consensus, zoals geformuleerd in het Protocol van Montreal, is dan ook dat methylbromide bijdraagt aan het afbreken van de ozonlaag en derhalve aan productie- en gebruiksbepalingen moet worden onderworpen. Als partij bij het Protocol van Montreal deelt de Gemeenschap deze opvatting.

Alvorens binnen de Gemeenschap controles op de productie en het gebruik van een chemische stof voor te stellen of in te voeren, stelt de Commissie zich op de hoogte van de standpunten van de deskundigen van de Lid-Staten.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1976/94
van Alex Smith (PSE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/37)**

Betreft: Nucleaire samenwerking Euratom/Verenigde Staten

Welke besprekingen hebben tussen de Commissie, die overeenkomstig de bepalingen van artikel 226 van het Verdrag betreffende de Europese Unie namens de Unie optreedt, en de Regering van de Verenigde Staten plaatsgevonden met het oog op de bijwerking en uitbreiding van de nucleaire samenwerkingsovereenkomst Euratom/Verenigde Staten?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(31 oktober 1994)**

Sinds april 1992 hebben er besprekingen plaatsgevonden tussen de Commissie en afgevaardigden van de Verenigde Staten overeenkomstig de richtlijnen van de Raad en overeenkomstig artikel 101 van het Euratom-Verdrag (artikel 226 van het EG-Verdrag is niet relevant in dit verband).

De bestaande samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten dateert van de late jaren '50 en was de basis voor een succesvolle samenwerking in het gebruik van kernenergie en een uitgebreide handel in nucleaire goederen gedurende meer dan 30 jaar. De overeenkomst loopt eind 1995 af. Zowel de Verenigde Staten als de Gemeenschap wensen deze nauwe samenwerking voort te zetten.

De besprekingen hebben in grote mate geleid tot overeenkomst, maar een aantal belangrijke kwesties die voortvloeien uit een verschillende operationele en wettelijke benadering, moet nog worden opgelost.

Tijdens de laatste bijeenkomst konden de onderhandelende partijen hun standpunt inzake de belangrijkste kwesties duidelijk maken en vooruitgang boeken op andere gebieden. Wat betreft de gebieden waarvoor nog geen oplossing werd gevonden, werden onderling problemen besproken en ideeën uitgewisseld over een oplossing voor deze problemen. De twee onderhandelende partijen zullen blijven zoeken naar mogelijkheden om de resterende mogelijkheden op te lossen.

Er wordt verwacht dat er later dit jaar opnieuw zal worden onderhandeld. De beide partijen zien in dat het uitermate belangrijk is dat er in 1995 zo snel mogelijk een overeenkomst wordt bereikt.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1978/94
van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/38)**

Betreft: Veiligheidsgordels in bussen

Is de Commissie in het licht van de toenemende ongerustheid bij de publieke opinie en in het bijzonder bij de ouders van schoolgaande kinderen voornemens om veiligheidsgordels in bussen en minibussen verplicht te stellen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(17 oktober 1994)**

De afgelopen jaren heeft de Commissie reeds verscheidene malen getracht om voorstellen in te dienen waarbij de drie richtlijnen (Richtlijn 77/541/EEG — veiligheidsgordels, Richtlijn 76/115/EEG — bevestigingspunten voor veiligheidsgordels, Richtlijn 74/408/EEG — sterkte van de zitplaatsen) in kwestie zodanig zouden worden gewijzigd dat het bevestigen van veiligheidsgordels voor alle zitplaatsen in bussen en touringcars (dus niet voor staanplaatsen) verplicht wordt. Wanneer dit onderwerp ter sprake kwam op vergaderingen van de Werkgroep motorvoertuigen, bleek de steun van de Lid-Staten echter steeds onvoldoende. De voornaamste reden voor dit gebrek aan steun van de

Lid-Staten is dat de problematiek van de veiligheid van bussen en touringcars in zijn geheel moet worden behandeld en dat met name de technische eisen voor veiligheidsgordels zorgvuldig moeten worden onderzocht.

De Commissie heeft aan de Raad Interne Markt van 10 maart 1994 verslag uitgebracht van de algehele benadering die zij volgt om de veiligheid van passagiers van bussen en touringcars te vergroten. Er is een nieuwe richtlijn in voorbereiding waarin de eisen zijn opgenomen voor de constructie van bussen en touringcars, onder andere wat de kantelsterkte en het aantal uitgangen alsmede de grootte daarvan betreft. Er wordt onderzoek verricht naar de technische eisen voor veiligheidsgordels. Het desbetreffende programma is inmiddels van start gegaan en de resultaten zullen eind dit jaar beschikbaar zijn. Op basis van de bevindingen van dit onderzoek zal de Commissie zo spoedig mogelijk voorstellen tot wijziging van de betrokken richtlijnen indienen.

Er zij echter op gewezen dat deze richtlijnen betrekking hebben op de typegoedkeuring van nieuwe voertuigen en dat de Lid-Staten niet gehouden zijn deze richtlijnen op nationaal niveau toe te passen voordat de verplichte complete typegoedkeuring van voertuigen voor bussen en touringcars in werking treedt. Uit hoofde van het EG-Verdrag dienen zij echter wel het vrije verkeer toe te staan van voertuigen die elders in de Gemeenschap zijn vervaardigd en aan de eisen van de richtlijn voldoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1980/94

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/39)

Betreft: Ontwikkelingskansen voor de luchthaven Saarbrücken

Hoe ziet de Commissie de ontwikkelingskansen voor de luchthaven Saarbrücken, gezien de nabijheid van luchthavens als Stuttgart, Bazel, Straatsburg, Nancy-Metz, Luxemburg, Hahn en Frankfurt en in het bijzonder in het licht van de aansluiting van het Saarland op het TGV/ICE-net en de aanleg van de autosnelweg Saarbrücken-Luxemburg?

Acht de Commissie het terecht dat gelden uit Europese fondsen worden aangewend voor de uitbreiding van de luchthaven Saarbrücken?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(31 oktober 1994)

In het kader van het voorstel voor een beschikking van het Europese Parlement en van de Raad betreffende commu-

nautaire richtlijnen voor de ontwikkeling van een transeuropees vervoernetwerk, dat op 29 maart 1994 door de Commissie werd goedgekeurd ⁽¹⁾, werd de luchthaven van Saarbrücken opgenomen als toegangspunt in het transeuropees luchthavennetwerk en zij wordt bijgevolg beschouwd als een luchthaven van gemeenschappelijk belang overeenkomstig artikel 129 van het EG-Verdrag.

De richtlijnen voor het transeuropees luchthavennetwerk hebben ten doel te garanderen dat de luchthavencapaciteit kan beantwoorden aan de huidige en toekomstige vraag, terwijl er rekening wordt gehouden met de eisen inzake capaciteit, veiligheid en milieu. Om deze doelstelling te verwezenlijken werden prioritaire maatregelen genomen voor ieder van deze aspecten om de ontwikkeling van het netwerk te garanderen.

In het geval van toegangspunten, zoals de luchthaven van Saarbrücken, komen alleen projecten die gericht zijn op de vergroting van de bestaande capaciteit of op de vergroting van de veiligheid in de luchthaven in aanmerking. Het bestaande netwerk is immers dicht genoeg om daadwerkelijk te beantwoorden aan de toenemende vraag in het luchtverkeer voor de komende tien jaar. Wat de ontwikkeling van nieuwe capaciteit betreft, moet voorrang worden gegeven aan luchthavens die gedefinieerd zijn als communautaire of regionale verbindingspunten, zodat er een stevige kern van luchthavencapaciteit ontstaat in het transeuropees luchthavennetwerk. In het geval van Saarbrücken beschikken de omliggende luchthavens van Luxemburg, Frankfurt en Stuttgart (communautaire verbindingspunten) en de luchthavens van Straatsburg en Basel-Mulhouse (regionale verbindingspunten) over voldoende capaciteit om het hoofd te kunnen bieden aan de toenemende vraag in het gebied.

Het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling draagt niet bij tot de financiering voor de uitbreiding van de luchthaven van Saarbrücken.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 106 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1982/94

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(12 september 1994)
(95/C 36/40)

Betreft: Bebouwingsplan nr. 441.11.00 „Industrieterrein ten noorden van de luchthaven Saarbrücken-Ensheim”

Is het de Commissie bekend dat men van plan is ten noorden van de luchthaven Saarbrücken-Ensheim op akkerland een industrieterrein aan te leggen en de volgens EG-milieu-effectrichtlijn e.5 en naar Duits recht voorgeschreven milieu-effectrapportage niet te maken?

Wat denkt de Commissie te ondernemen, opdat de milieu-effectrapportage wordt gemaakt alvorens met de ontsluiting van dit terrein wordt begonnen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(26 oktober 1994)

De plannen voor de aanleg van industrieterreinen, zoals dat wat moet worden aangelegd ten noorden van de luchthaven van Saarbrücken, vallen als zodanig niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾.

Teneinde deze lacune aan te vullen heeft de Commissie dit soort plannen opgenomen in het voorstel tot wijziging dat zij onlangs heeft toegestuurd aan het Parlement en de Raad ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 575.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1995/94
van Ole Krarup (EDN)
aan de Commissie
(19 september 1994)
(95/C 36/41)

Betreft: Brugverbinding tussen Denemarken en Zweden

In Denemarken loopt er momenteel een rechtszaak over de draagwijdte van de richtlijn van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (85/337/EEG) ⁽¹⁾ in verband met de geplande brug over de Øresund tussen Kopenhagen en Malmö. Uit de rechterlijke uitspraak van 1 juli 1994 blijkt dat de Deense Regering, die als bouwheer partij in de zaak is, de opvatting vertegenwoordigt dat „het project niet definitief aangenomen is, in de zin dat er in het verder verloop keuze tussen meerdere projecten is, zodat de weerslag op het maritiem milieu nog niet te beoordelen valt”. Kan de Commissie uitleggen, gezien het feit dat er vandaag — drie jaar na de goedkeuring van de wet op de aanleg (wet nr. 590 van 19 augustus 1991) — nog geen „definitief aangenomen” project beschikbaar is, in hoeverre enig bruggebouwproject volgen wet nr. 590 van 19 augustus 1991 te beschouwen is als „in onderdelen” aangenomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(3 november 1994)

In 1991—1992 ontving de Commissie een aantal klachten waarin werd gesteld dat er niet werd voldaan aan Richtlijn 85/337/EEG toen het Deense Parlement op 14 augustus 1991 een wetsontwerp goedkeurde voor de bouw van een vaste verbinding over de Øresund.

Artikel 1, lid 5, bepaalt dat de richtlijn niet van toepassing is op projecten die in detail worden aangenomen via een specifieke nationale wet, aangezien de doelstellingen die met

de onderhavige richtlijn worden nagestreefd, waaronder de verstrekking van gegevens, dan worden bereikt via de wetgevingsprocedure.

In haar onderzoek naar deze klachten ging de Commissie na of het hierboven genoemde wetsontwerp voldeed aan de vereisten van artikel 1, lid 5. Deze kwestie werd grondig besproken met de Deense autoriteiten. Zij verklaarden dat de Deense Regering gebonden is door de toelichting bij het wetsontwerp en dat eventuele wijzigingen aan het ontwerp aan het Deense Parlement zouden worden voorgelegd, indien deze tot gevolg zouden hebben dat niet langer aan de voor de goedkeuring van het wetsontwerp door het Parlement gestelde voorwaarden wordt voldaan. Het Deense Parlement zou ook worden betrokken bij de verdere besluitvorming, zoals omschreven in de toelichting.

In lid 15 van het wetsontwerp en later van de wet wordt de minister van Verkeer gemachtigd de uiteindelijke route van de verbinding uit te stippelen. In verband met de goedkeuring door het Deense Parlement ⁽¹⁾ heeft de minister van Verkeer de Deense Regering opgedragen hoorzittingen te houden voordat met de definitieve uitwerking van de verbinding en de toegangswegen wordt begonnen en voordat de doelstellingen voor het milieu (lid 4 van het wetsontwerp) worden bepaald. Deze hoorzittingen zouden worden gehouden overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG.

Gezien deze verbintenissen besloot de Commissie deze zaak niet te vervolgen en in november 1992 sloot zij de klachtendossiers af.

⁽¹⁾ Tilføjelse til tillægsbetænkning over forslag til lov om anlæg af fast forbindelse over Øresund, afgivet af Trafikudvalget den 13. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1996/94
van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)
aan de Commissie
(19 september 1994)
(95/C 36/42)

Betreft: Verantwoordelijkheid bij dienstverlening

Kan de Commissie mededelen of zij van plan is binnenkort het voorstel voor een richtlijn inzake de verantwoordelijkheid van dienstverleners in te dienen? Zo ja, wanneer?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**
(13 oktober 1994)

De Commissie heeft op 23 juni 1994 een mededeling aan de Raad en het Parlement betreffende nieuwe richtsnoeren inzake de aansprakelijkheid van dienstverleners ⁽¹⁾ goedgekeurd. Deze mededeling betekent dat het voorstel voor een richtlijn uit 1990 wordt ingetrokken.

De Commissie zal bij haar werkzaamheden uitgaan van drie zwaartepunten:

- de verbetering van de informatie van de consument;
- het opstellen van specifieke wetsteksten voor bepaalde sectoren waar dat duidelijk noodzakelijk is;
- het ondersteunen van initiatieven met betrekking tot de rechtstoegang.

(¹) Doc. COM(94) 260 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2001/94
van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)
aan de Commissie
(19 september 1994)
(95/C 36/43)

Betreft: Medalus en woestijnvorming in het Middellandse-Zeebekken

Kan de Commissie nadere informatie verschaffen over dit project?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
(19 oktober 1994)

De Commissie heeft vier informatiebrochures gepubliceerd betreffende het programma Medalus.

Deze folders worden het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegestuurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2002/94
van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)
aan de Commissie
(19 september 1994)
(95/C 36/44)

Betreft: Gemeenschappelijk havenbeleid

Welke maatregelen is de Commissie van plan te treffen om een gemeenschappelijk havenbeleid te integreren in het gemeenschappelijk vervoerbeleid, aldus gevolg gevend aan de herhaalde verzoeken van het Europees Parlement in die zin?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(20 oktober 1994)

Het gemeenschappelijk vervoerbeleid stelt zich tot doel evenwichtige en duurzame ontwikkeling en mobiliteit in de

Europese Unie te bevorderen. Het legt zwaar de nadruk op die bepalingen van het Verdrag die de ontwikkeling van transeuropese netwerken en sociaal-economische samenhang betreffen. Het verlangt ook dat men alle aandacht schenkt aan maatregelen waardoor het milieu wordt beschermd.

De initiatieven van de Commissie met betrekking tot de havensector liggen volledig op één lijn met dit beleid. Het voorstel van de Commissie betreffende richtsnoeren voor de ontwikkeling van een transeuropees vervoernetwerk omvat ook een havenelement. In dit voorstel worden vereisten vastgesteld voor de specificatie van havenprojecten van gemeenschappelijk belang en projecten die met havens verband houden. Hierbij gaat het ook om specifieke doelstellingen als het verbeteren van de verbindingen met eilanden en meer afgelegen gebieden en de ondersteuning van het beginsel van duurzame mobiliteit door het bevorderen van het zeevervoer over korte afstanden. Het kortere afstandvervoer over zee is een van de meest milieuvriendelijke vormen van transport en de Commissie is momenteel bezig met een programma om deze tak van vervoer verder tot ontwikkeling te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2017/94
van Hugh McMahon (PSE)
aan de Commissie
(22 september 1994)
(95/C 36/45)

Betreft: Toegang voor gehandicapten

Zou de Commissie kunnen aangeven welke stappen zij onderneemt om de toegang tot de gebouwen van de Commissie voor gehandicapten te verbeteren?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(14 november 1994)

Bij de huur van nieuwe gebouwen eist de Commissie van de eigenaars de inachtneming van de Belgische normen terzake en in ieder geval een aangepaste toegang voor gehandicapten; zij controleert de naleving van deze normen.

In bijzondere gevallen of bij bijzondere handicaps doen haar diensten op verzoek regelmatig de nodige stappen voor ieder gebouw dat tot haar gebouwenbestand behoort.

In 1993 werd een studie verricht over de toegankelijkheid van de percelen van het gebouwenbestand voor gehandicapten. Aan de hand hiervan is een lijst opgesteld van nog uit te voeren werkzaamheden. De uitvoering ervan vond over het gehele jaar 1994 gespreid plaats en is momenteel bijna voltooid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2019/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(22 september 1994)

(95/C 36/46)

Betreft: Kustvisvangst

Vele Griekse kustvissers beklagen zich over het feit dat zij, wanneer zij hun vaartuigen vernieuwen, van het bevoegde ministerie een vergunning krijgen voor een motor met een vermogen van maximum 15 pk. Voor een vaartuig dat een lengte kan hebben van 6 m tussen de loodlijnen en een totale lengte van 8 m, veroorzaakt een dergelijk vermogen in een minimum van tijd onherstelbare schade aan de motor. Daarenboven is bij ongunstige weersomstandigheden het risico op een ongeluk bijzonder groot, aangezien het schip dan vrijwel onbestuurbaar wordt. Als antwoord op deze klachten roept het ministerie communautaire beperkingen in. Er dient op te worden gewezen dat niet-vernieuwde vaartuigen met krachtiger motoren (vaak 90 pk of meer) niet als illegaal worden beschouwd, terwijl vissers die verkozen hun oude vaartuigen te vernieuwen volgens het ministerie wel de wet overtreden indien zij een krachtiger motorvermogen hebben.

1. Kan de Commissie meedelen of dergelijke beperkingen werkelijk van kracht zijn?
2. Acht de Commissie deze beperkingen toepasselijk, logisch en aangepast aan de kustvisvangst? Vindt zij dat met deze beperkingen de veiligheid van de kustvissers gewaarborgd wordt of is zij van oordeel dat er aan de bestaande voorschriften veranderingen moeten worden aangebracht?
3. Vindt de Commissie het opportuun om te controleren op welke manier deze voorschriften in Griekenland worden toegepast?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(31 oktober 1994)

Zowel de Griekse als de communautaire instanties gaan ervan uit dat de vervanging van de motor bij een aantal kleine vissersvaartuigen om veiligheidsredenen noodzakelijk is. De inbouw van nieuwe motoren moet echter sporen met de doelstellingen van de meerjarige oriëntatieprogramma's, waarin voor ieder vlootsegment bepaald is hoe tonnage en vermogen zich in de periode 1992—1996 mogen ontwikkelen.

1. De structuurvoorschriften van de Gemeenschap omvatten geen enkele algemene regel waarbij het vermogen van de afzonderlijke vissersvaartuigen beperkt wordt.
2. In bepaalde omstandigheden kan de Commissie echter aanbevelen dergelijke maatregelen te treffen met het oog op de instandhouding van de visbestanden. Overigens gelden er wel degelijk beperkingen van die aard in een

aantal Lid-Staten of voor een aantal visserijtakken. Inzake veiligheid moet iedere Lid-Staat zelf via toetsing aan de internationale overeenkomsten en de huidige regelgeving op dat gebied, met name de Gemeenschapsrichtlijnen, oordelen of de veiligheid door de begrenzing van het motorvermogen in het gedrang komt. De Commissie is in het kader van de tenuitvoerlegging van de meerjarige oriëntatieprogramma's niet gekant tegen een programma om bij een segment van de vloot dat uit kleine vaartuigen bestaat, krachtiger motoren in te bouwen, voor zover het daardoor verkregen grotere vermogen, wanneer het programma zulks vereist, gecompenseerd wordt door een vermindering van het aantal vaartuigen van het segment.

3. De Commissie is het uiteraard eens met het geachte Parlementslid dat het dienstig is te controleren hoe de richtlijnen van de Gemeenschap betreffende de veiligheid van de vaartuigen, met name ten aanzien van het geïnstalleerde motorvermogen, ten uitvoer worden gelegd, en zal nagaan of deze voorschriften in Griekenland behoorlijk worden toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2023/94

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(22 september 1994)

(95/C 36/47)

Betreft: Invoering van een Europees medisch paspoort door de Commissie

Is de Commissie voornemens binnen afzienbare tijd een Europees medisch paspoort in te voeren? Zo niet, om welke reden?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(16 november 1994)

De Commissie heeft aan de ontwikkeling van het concept en de informatieve inhoud van het Europees medisch paspoort gewerkt. Een model van dit paspoort werd bij de resolutie van de Raad van 29 mei 1986⁽¹⁾ goedgekeurd. De uitvoering van de resolutie in de Lid-Staten verliep echter trager dan verwacht (zie de mededeling van de Commissie⁽²⁾). In dat document stelde de Commissie het gebruik van een elektronische kaart met medische gegevens voor noodgevallen voor, maar tot dusverre hebben de Lid-Staten geen interesse getoond voor dit voorstel.

Toch startte de Commissie, in het raam van het derde kaderprogramma op het gebied van OTO, de gecoördineerde actie „Eurocards” om de interoperabiliteit van medische kaarten en de harmonisatie van de verschillende formules in Europa te bevorderen. In het kader van de gecoördineerde actie wordt momenteel in vier Lid-Staten (Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië) met de medische paspoorten geëxperimenteerd. In deze context wordt ook aandacht besteed aan de manier waarop de voor een medisch paspoort relevante gegevens samen met de noodzakelijke

administratieve gegevens kunnen worden opgenomen in een nieuwe elektronische versie van het huidige formulier E 111.

In dit verband hebben de coördinerende activiteiten van de Commissie geleid tot een gepubliceerde consensus tussen nationale deskundigen wat de technologische aspecten en de gegevensinhoud van het administratief en medisch paspoort betreft. Een en ander zal misschien van nut zijn voor de Lid-Staten die zo'n paspoort willen invoeren. Uiteraard heeft het gebruik van het elektronische Europees medisch paspoort slechts zin wanneer iedereen het bij zich draagt en wanneer de elektronische informatie op de kaart in geval van nood overal kan worden gelezen.

(¹) PB nr. C 184 van 23. 7. 1986.

(²) Doc. SEC(89) 1628.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2026/94

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(22 september 1994)

(95/C 36/48)

Betreeft: Discriminering van buitenlandse burgers van de Europese Unie bij uitoefening van het actief kiesrecht voor de Europese verkiezingen in Duitsland

Overeenkomstig artikel 8 B, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bezit iedere burger van de Gemeenschap sedert het in werking treden van het Verdrag van Maastricht betreffende de Europese Unie het actief en passief kiesrecht voor het Europees Parlement. Overeenkomstig Richtlijn 93/109/EEG (¹) wordt daarmee rekening gehouden met het beginsel van non-discriminatie van de burgers van de Unie en wordt beoogd dat alle burgers van de Unie die in een Lid-Staat verblijven waarvan zij geen onderdaan zijn in de Lid-Staat hun actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement onder dezelfde voorwaarden kunnen uitoefenen.

De omzetting van het kiesrecht voor burgers van de Unie in München vindt plaats zonder persoonlijke kennisgeving aan de burgers van de Unie die aan de formele voorwaarden (leeftijd, verblijf in het land waarin zij domicilie houden) voldoen. Opneming in het kiesregister vindt slechts plaats door het persoonlijk afhalen en indienen van een dienovereenkomstig verzoek van de EG-burgers.

Dit betekent dat in tegenstelling tot de Duitse kiesgerechtigden, de kiesgerechtigde EG-burger zelf het initiatief nemen moet om

1. zich op de hoogte te stellen van de datum van de verkiezingen;
2. in de kiezerslijsten te worden opgenomen, waarbij hij tot tweemaal toe persoonlijk bij de bevoegde diensten moet verschijnen.

Welke maatregelen denkt de Commissie ten aanzien van deze duidelijke discriminatie te treffen?

(¹) PB nr. L 329 van 30. 12. 1993, blz. 34.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie

(20 oktober 1994)

1. Artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag heeft ten doel alle burgers van de Unie, of zij nu al dan niet onderdaan zijn van de Lid-Staat waar zij verblijf houden, ervan te verzekeren dat zij hun actief en passief kiesrecht voor het Europees Parlement onder dezelfde voorwaarden kunnen uitoefenen.

Zulks gezegd biedt artikel 8 B, lid 2, het recht deel te nemen aan de verkiezingen van het Europees Parlement in de Lid-Staat van verblijf zonder dat dit in de plaats komt van het actief en passief stemrecht in de Lid-Staat van oorsprong. Richtlijn 93/109/EEG, waarin de wijze van uitoefening van het actief en passief kiesrecht wordt vastgesteld, respecteert deze keuzevrijheid van de burgers van de Unie, door te bepalen dat de burger, die niet de nationaliteit heeft van de Lid-Staat van verblijf, daar zijn stemrecht kan uitoefenen na te hebben medegedeeld dat zulks in zijn voornemen ligt (artikel 8, lid 1, van de bovengenoemde richtlijn).

Deze wilsuiting houdt terzelfder tijd de keuze in van de Lid-Staat waar het stemrecht zal worden uitgeoefend. Daar de verkiezingen voor het Europees Parlement verkiezingen voor één enkele instelling zijn, kan een dubbel stemrecht, zowel in de Lid-Staat van verblijf als in de Lid-Staat van herkomst, niet worden aanvaard. Het dubbele stemrecht wordt overigens uitdrukkelijk verboden in artikel 8 van de Akte betreffende de verkiezing van de vertegenwoordigers in de vergadering door middel van rechtstreekse universele verkiezingen, die bij Besluit 76/787/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 20 september 1976 is gevoegd.

Derhalve deelt de Commissie niet de mening van het geachte Parlements lid, dat de noodzaak kennis te geven van zijn wil het stemrecht uit te oefenen, beschouwd kan worden als een discriminatie van de burger van de Unie. Integendeel, de noodzaak blijkt te geven van zijn wil vormt een recht van de burger, zelf erover te besluiten in hoeverre hij in aanmerking wil komen voor de integratierechten die hem door het Verdrag worden geboden.

2. Het recht tot deelneming aan de verkiezingen voor het Europees Parlement als niet-nationale ingezetene vormt een noviteit. Om deze reden verplicht met name Richtlijn 93/109/EEG de Lid-Staten de burgers van de Unie, die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij geen onderdaan zijn, tijdig op de hoogte te stellen van hun rechten. Alle Lid-Staten hebben een informatiecampagne gevoerd voor de verkiezingen van 9 tot en met 12 juni 1994. De informatiemedia verschilden aanzienlijk al naar Lid-Staat en soms zelfs binnen één zelfde Lid-Staat.

De Commissie behoudt zich voor een meer gedetailleerde evaluatie te geven in het beoordelingsrapport van Richtlijn 93/109/EEG, dat zij krachtens artikel 16 vóór 31 december 1995 dient uit te brengen bij het Parlement en de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2029/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(22 september 1994)

(95/C 36/49)

Betreft: Schending van staatsgronden en illegale bouw

Volgens een afdeling van het Technisch Instituut van Griekenland in Thracië zouden particulieren grootscheepse werken en ook andere activiteiten uitvoeren in een gebied van ongeveer 250 ha in de gemeente Abdira, gelegen in de kuststrook van het departement Xanthi, met het doel dit gebied te verkavelen en te verkopen voor de bouw van buitenhuizen. De bevoegde departementsdiensten in Thracië en ook de openbare vastgoedmaatschappij zeggen dat voornoemd gebied als oud strandgebied is aangemerkt.

Bijna het gehele gebied waarvan sprake wordt beschermd door het Verdrag van Ramsar. Daarenboven blijkt uit de studies over het grondgebruik die door onderzoekers in opdracht van het Ministerie van Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken werden verricht, dat dit gebied als waterbiotoop is aangemerkt.

Kan de Commissie in het licht hiervan meedelen of zij voornemens is te vragen aan de bevoegde Griekse autoriteiten om elke activiteit in dit gebied te laten stopzetten en te eisen dat de studies over het grondgebruik in de kuststrook van het departement, een gebied met zeldzame waterbiotopen, worden afgerond?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(24 oktober 1994)

Het kustgebied van Avdira (district Xanthi) ligt dichtbij het Vistonis-meer, de Porto-Lagos-lagune, de Nestos-delta en de Cumburum-lagune, welke gebieden Griekenland, overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van in het wild levende vogels, als speciale beschermingszones heeft aangemerkt. Bij gebrek aan verdere bijzonderheden kan hier niet worden ingegaan op het mogelijke effect van maatregelen op de speciale beschermingszones.

De Commissie zal de Griekse autoriteiten vragen haar informatie te verschaffen over de door het geachte Parlementslid opgeworpen kwestie.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2030/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(22 september 1994)

(95/C 36/50)

Betreft: Opleggen van een gemeentebelasting van 5 % en de gevolgen hiervan voor de mededinging

Op grond van artikel 26, lid 6 van Wet nr. 1828/89 wordt een gemeentebelasting van 5 % gelegd op produkten die de consumenten koopt in patisserieën, tearooms enz. (zowel die waar zelf wordt gebakken als die waar enkel wordt verkocht) om deze thuis te verbruiken, terwijl de supermarkten en gewone bakkers diezelfde produkten verkopen zonder deze belasting van 5 %.

De volgende punten dienen te worden aangestipt:

1. In artikel 129 A van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt bepaald dat de Gemeenschap bijdraagt tot de verwezenlijking van een hoog niveau van consumentenbescherming.
2. Het opleggen van deze bijkomende verbruiksbelasting naast de BTW heeft niet enkel tot gevolg dat geserveerde en niet-geserveerde produkten even duur worden, maar leidt bovendien op het niveau van de mededinging tot een ongelijke behandeling van bepaalde ondernemingen tegenover andere concurrerende ondernemingen die dezelfde produkten verkopen zonder dat een gemeentebelasting van 5 % is toegevoegd.
3. Het Verdrag verbiedt de Lid-Staten maatregelen te nemen die leiden tot de ongelijke behandeling van binnenlandse produkten op het gebied van belastingen.
4. Met deze maatregel worden 25 000 werknemers uit deze sector direct getroffen, terwijl toch 72 % van de werknemers uit de particuliere sector in Europa in het midden- en kleinbedrijf en de ambachtelijke ondernemingen is tewerkgesteld en precies die ondernemingen de meeste banen scheppen.
5. Met deze praktijk wordt oneerlijke concurrentie in het voordeel van de grote ondernemingen geïnstitutionaliseerd en moet de consument het gelag betalen wanneer hij zijn gebakje in een patisserie of tearoom koopt.

Kan de Commissie in het licht van de voornoemde punten meedelen welke stappen zij bij de bevoegde Griekse diensten denkt te ondernemen — teneinde gelijke voorwaarden voor de ontwikkeling van de vrije mededinging op de Griekse markt te garanderen —, zodat de wet in die zin wordt gewijzigd dat een einde wordt gemaakt aan de ongelijkheden en aan de toestanden die de ontwikkeling van een gezonde en vrije mededinging in de weg staan?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(14 november 1994)**

De heffing van een gemeentebelasting op patisserieproducten aan de hand van de ruimten waar deze worden verkocht, vormt geen inbreuk op het communautaire belastingrecht.

Met name kan deze heffing niet gelijk worden gesteld aan een omzetbelasting, die ingevolge artikel 33 van de Zesde BTW-Richtlijn 77/388/EEG van de Raad ⁽¹⁾ zou zijn verboden, omdat ze niet voldoet aan de criteria die dienaangaande zijn aangegeven door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, teneinde als zodanig te worden beschouwd.

Wat de regels van het EG-Verdrag op mededingingsgebied betreft, deze zijn alleen van toepassing voor zover het handelsverkeer tussen Lid-Staten daardoor ongunstig kan worden beïnvloed, hetgeen zich niet lijkt voor te doen bij het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem.

De Commissie heeft derhalve geen bevoegdheid in dit geval om actie te ondernemen met betrekking tot de betrokken maatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2038/94
van Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie
(22 september 1994)
(95/C 36/51)**

Betreft: Draagwijdte van het nieuwe „indicatief nucleair programma” van de Gemeenschap

In het eind juni van dit jaar door de Japanse Commissie voor atoomenergie goedgekeurd nucleair programma voor de komende veertig jaar wordt de energievoorziening van dit land gezien in de context van een wereld zonder Koude Oorlog, waarin de energiebehoeften toenemen, maar terzelfder tijd ook steeds meer rekening wordt gehouden met milieuaspecten.

Kan de Commissie mededelen welke periode de nieuwe versie van het indicatief communautair programma, dat naar verluidt vóór het einde van het jaar wereldkundig zal worden gemaakt, bestrijkt? Wordt er in dit document, zoals in het Japanse programma, rekening gehouden met bepaalde belangrijke aspecten van een visie op lange termijn, zoals het opwerken van de nucleaire brandstof, het stimuleren van onderzoek en technologische ontwikkeling en het bevorderen van de vrede, met name door de naleving van de uit het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens voortvloeiende verplichtingen?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(31 oktober 1994)**

In artikel 40 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie is bepaald dat de Commissie op gezette tijden programma's van indicatieve aard publiceert die met name betrekking hebben op doeleinden van de produktie van kernenergie. Het indicatief nucleair programma van de Gemeenschap (PINC) is niet in de tijd begrensd.

Het nieuwe PINC dat op het ogenblik wordt opgesteld, wordt waarschijnlijk aan het eind van dit jaar door de Commissie goedgekeurd. Hierin komen alle gebieden aan bod die verband houden met de produktie van nucleaire elektriciteit, met name de verschillende opties voor de splijtstofcyclus, de nieuwe technologieën voor kernreactoren, de milieu-aspecten en de aspecten op het gebied van de non-proliferatie en de waarborgen inzake kernmaterialen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2040/94
van Johanna Maij-Weggen (PPE)
aan de Commissie
(22 september 1994)
(95/C 36/52)**

Betreft: Dreigende hongersnood in de Hoorn van Afrika

1. Is het de Commissie bekend dat er hongersnood dreigt in de Hoorn van Afrika?
2. Welke activiteiten zijn er in het kader van ECHO ontplooid sinds de eerste waarschuwingen van NGO's, de FAO en het WVP voor deze dreigende hongersnood ons hebben bereikt?
3. Zal de terechte terbeschikkingstelling van gelden uit het EOF (die oorspronkelijk voor andere programma's bestemd waren) voor noodhulp ten behoeve van vluchtelingen uit Rwanda ten koste gaan van eventueel beschikbare fondsen voor noodhulp aan de Hoorn of heeft de Commissie inmiddels extra geld uitgetrokken?
4. Hoe beoordeelt de Commissie de werking van het Early Warning System, mede gelet op de langzame reactie van de internationale donorgemeenschap op de vroege waarschuwingen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(4 november 1994)**

De Commissie volgt voortdurend de situatie met betrekking tot de voedselhulp in de Hoorn van Afrika en trekt hiervoor deskundigen aan in Ethiopië, Eritrea en Soedan.

Hoewel de Hoorn van Afrika eerder dit jaar inderdaad door hongersnood werd bedreigd, heeft de snelle en grootschalige reactie van de donors op waarschuwingen met name van de Gemeenschap, geleid tot een voldoende voedselvoorraad in de regio. De Gemeenschap heeft met name de volgende hoeveelheden gedurende 1994 aan de landen in de Hoorn van Afrika geleverd:

- Ethiopië: 285 000 ton
- Eritrea: 106 000 ton
- Soedan: 76 000 ton.

Deze hoeveelheden, waaronder bilaterale toewijzingen van de Lid-Staten niet zijn gerekend, komen overeen met een geraamde betalingsverplichting van 120 miljoen ecu. Als voorbeeld van de omvang van de desbetreffende acties bedraagt de betalingsverplichting van de Gemeenschap aan Ethiopië in 1994 alleen al 14 250 vrachtwagenladingen (20 ton) aan voedselhulp.

Ondanks deze enorme verplichtingen van de Gemeenschap en andere donors aan voedselhulp, begon de alarmklok deze zomer in Ethiopië te luiden, eerder op grond van een veronderstelling dan op grond van de werkelijkheid. De veronderstelling was dat de geschiedenis zich zou herhalen omdat de voornaamste oogst aan het einde van 1993 slecht was en de regens in het voorjaar van 1994 uitbleven. De hongersnood van 1984 werd door hetzelfde scenario voorafgegaan. De zware regens over de hele regio lagen echter in 1994 zowel naar kwaliteit als kwantiteit boven het gemiddelde. Deze regens in Ethiopië bijvoorbeeld, gecombineerd met een grotere oppervlakte aan beploegbare aarde en een gebruik aan meststoffen dat hoger lag dan het gemiddelde, leidden er al vroeg toe dat aan het einde van het jaar een goede oogst werd verwacht.

Teneinde de communautaire middelen zo doelmatig mogelijk te kunnen gebruiken, werd verder besloten dat ECHO zou voldoen aan de behoeften buiten de voedselsector die voortvloeiën uit de droogte in de Hoorn van Afrika, namelijk extra of therapeutische voeding en geneesmiddelen. Zo heeft ECHO lopende programma's in Somalië (die tot dusver voor 1994 meer dan 7 miljoen ecu behelzen) alsmede voedings- en medische programma's in Kenia. Voor Soedan is meer dan 18,5 miljoen ecu toegewezen in 1994 ten behoeve van de slachtoffers van de droogte en de oorlog. De toewijzingen voor Soedan en Somalië zijn bestemd voor de financiering van het luchtvervoer van voedsel en andere humanitaire hulp en het daarbij betrokken personeel.

Het geachte Parlementslid kan ervan verzekerd zijn dat de crisis in Rwanda geen nadelig effect heeft gehad op de voedselhulp in de Hoorn van Afrika eenvoudigweg omdat deze betalingsverplichtingen reeds vaststonden voordat de tragedie in Rwanda plaatsvond, terwijl de hulp van ECHO voor de Hoorn van Afrika wordt gefinancierd uit andere middelen dan die welke zijn toegewezen voor de crisis in Rwanda, zoals ongebruikte saldi van voorafgaande jaren uit EOF-fondsen, de begroting van de Commissie, enz.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2043/94

van Gérard Deprez (PPE)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/53)

Betreft: Toepassing van interactieve telecommunicatiesystemen op het gebied van de gezondheidszorg

Onderzoekt de Commissie momenteel de sociale repercussies van een veralgemening van de telegeneeskunde?

Is zij niet van oordeel dat moet worden nagedacht over de gevolgen van eventuele veranderingen in de interactie tussen patiënten en het personeel van de sector gezondheidszorg die deze veralgemening met zich kan brengen?

Welke stappen zou zij kunnen ondernemen om de Europese Unie voor te bereiden op een evolutie, wat betreft de rol en de bekwaamheden van het personeel van deze sector, en dit niet alleen op medisch terrein (opleiding op het gebied van interface-computertechnieken, enz.)?

Heeft zij zich reeds beraden over de middelen die moeten worden aangewend om maximaal profijt te trekken van de nieuwe interactieve technologieën, zoals instrumenten ter bevordering en verbetering van de voorlichting op het gebied van de gezondheidszorg, en om deze instrumenten toegankelijk te maken voor zoveel mogelijk mensen?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(11 november 1994)

Tijdens de uitvoering van het programma „Telematicasystemen van algemeen belang”, dat deel uitmaakt van het derde kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling (1990—1994), heeft de Commissie zich beraden over de sociale repercussies van een veralgemening van de telegeneeskunde. Zo was het in het bijzonder met een studie over de invloed van de telematica op de interactie tussen patiënten en het personeel van de zorgsector op het vlak van de primaire gezondheidszorg mogelijk om het advies van de beste specialisten op dat gebied in alle Lid-Staten in te winnen. Via een andere studie kan worden nagegaan welke problemen zich voordeden bij het uitoefenen van de geneeskunde in de grote stedelijke agglomeraties en konden de door enkele grote Europese steden voorgestelde telematische oplossingen worden vergeleken.

De ontwikkeling van de functie en de bekwaamheden van de gezondheidswerkers werd aangepakt via „gecoördineerde acties” op belangrijke gebieden, zoals opleiding van personeel en verpleging.

Deze werkzaamheden zullen worden vervolgd en uitgebreid in het programma op het gebied van telematicatoepassin-

gen, dat deel uitmaakt van het vierde kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling (1994—1998). De voorlichting van de burger op het gebied van de gezondheidszorg staat in het desbetreffende werk expliciet vermeld als een van de doelstellingen van de toekomstige toepassingen die worden gesubsidieerd door de Commissie.

volksgezondheid een besluit tot verlenging van haar acties ter bestrijding van discriminatie van HIV-geïnfecteerden en hun omgeving voor ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 4. 7. 1991.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 453 def. van 29. 9. 1993.

⁽³⁾ PB nr. C 213 van 3. 8. 1994.

⁽⁴⁾ Doc. COM(94) 413 def. van 9. 11. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2044/94

van Gérard Deprez (PPE)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/54)

Betreft: Bestrijding van discriminatie op het gebied van de gezondheidszorg

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de tenuitvoerlegging door de Lid-Statens van de bepalingen inzake bestrijding van discriminatie die zijn vervat in het besluit van de Raad van ministers van Volksgezondheid van 22 december 1989?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(30 november 1994)

De Commissie financiert thans een onderzoek, strekkende tot inventarisatie van de op nationaal niveau genomen wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen ter bestrijding van discriminatie van mensen met HIV of een andere infectieziekte die tot discriminerende maatregelen kan leiden. De resultaten van dit onderzoek worden eind 1995 verwacht.

Het besluit van de ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen, tot goedkeuring van een actieprogramma 1991—1993 in het kader van het programma „Europa tegen aids” ⁽¹⁾ bevat maatregelen om discriminatie van HIV-geïnfecteerden en hun omgeving tegen te gaan. Overigens heeft de Commissie in haar voorstel voor een besluit van de Raad en de ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen, tot verlenging van het in het kader van het programma „Europa tegen aids” ⁽²⁾ goedgekeurde actieprogramma 1991—1993 tot eind 1994, waarover de Raad op 2 juni 1994 ⁽³⁾ een gemeenschappelijk standpunt heeft ingenomen, de benodigde middelen voorzien om haar in staat te stellen de stand van zaken bij de tenuitvoerlegging van de bepalingen ter bestrijding van discriminatie in de door de geachte Afgevaardigde genoemde resolutie te bestuderen.

Tenslotte legt de Commissie het Parlement en de Raad in het kader van een communautair actieprogramma ter voorkoming van aids en enkele andere overdraagbare ziekten uit hoofde van de vijf jaar durende actie op het gebied van de

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2045/94

van Gérard Deprez (PPE)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/55)

Betreft: Toegankelijkheid van het luchtvervoer voor gehandicapten

Kan de Commissie zeggen in hoeverre de Europese luchthavens werkelijk toegankelijk zijn voor gehandicapten (infrastructuur, instapmodi, informatie ten behoeve van blinden en slechthorenden, enz.) en of er iets wordt gedaan aan de problemen die zich tijdens de reis kunnen voordoen (beweegbare armleningen, enz.)?

Kan zij de eventuele tekortkomingen inventariseren en zich op basis daarvan uitspreken over de wenselijkheid van een communautaire actie op dit gebied? Is zij van plan terzake concrete maatregelen voor te stellen?

Antwoord van de heer Oreja

namens de Commissie

(19 oktober 1994)

De Commissie werkt aan een vragenlijst over de toegankelijkheid van alle vormen van transport met het doel een inventaris op te maken die voortdurend kan worden bijgewerkt.

Onder de maatregelen die in het actieprogramma van de Commissie betreffende de toegankelijkheid van het openbaar vervoer ⁽¹⁾ worden genoemd, zijn ook regels betreffende „alle aspecten van toegankelijkheid tot en in luchthavens en vliegtuigen. Deze regels zullen worden gebaseerd op de recente aanbevelingen van de Europese Burgerluchtvaartconferentie (ECAC) en zullen eveneens betrekking hebben op de toegang tot luchthavens per spoor en op luchthavens (inclusief tussen aankomst-/vertrekhal), luchthavenontwerp en de harmonisatie van technische voorschriften voor toegankelijkheid; harmonisatie van informatie, internationale tekens, passagiersvoorlichting voor en/of tijdens de vlucht; opleiding van luchthaven-, luchtvaart- en reisbureaupersoneel”.

Deze ECAC-aanbevelingen zijn met medewerking van de Commissie opgesteld door de ECAC-subgroep voor het

vervoer van mensen met verminderde mobiliteit. Hierin worden de speciale behoeften van gehandicapten aangegeven en de aanbevolen oplossingen voor luchthavens en vliegtuigen uiteengezet.

(¹) Doc. COM(93) 433 van 26. 11. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2049/94

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/56)

Betreft: Methaanemissies in het Verenigd Koninkrijk

Naar verluidt zullen de door de olie- en gasproductie veroorzaakte methaanemissies in het Verenigd Koninkrijk in het jaar 2005 zijn verdubbeld als er geen maatregelen worden getroffen (bron: ENDS-verslag 234, juli 1994). Hoe reageert de Commissie op dit bericht, gezien het EU-beleid om gasemissies die het broeikas-effect teweeg brengen te beperken en de verbintenissen die de Unie in het kader van de Conferentie van Rio heeft aangegaan?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(24 oktober 1994)

Volgens het Britse nationale programma dat de Commissie is toegezonden in het kader van de uit Richtlijn 93/389/EEG (¹) voortvloeiende controle op emissies die het broeikas-effect in de hand werken, is er in 1990 door toedoen van de mens naar schatting zo'n 5 miljoen ton methaan in het milieu terechtgekomen. De voornaamste methaanbronnen zijn stortafval (39%), de landbouw (32%), de steenkoolmijnen (16%) en gasdistributie (2%). Aardolie- en gaswinning in de kustwateren zijn voor 2% van de totale uitstoot verantwoordelijk.

Door de aardolie- en gasproductie in 1990 teweeggebrachte emissies werden door de United Kingdom Offshore Operators Association, op basis van in 1991 verstrekte bedrijfsgegevens, op ca. 0,1 miljoen ton geschat, zo staat in het nationale programma te lezen. Uit de gegevens komen als voornaamste emissiebronnen gaslozingen in de atmosfeer in noodgevallen of bij gepland onderhoud, onverbrand gas van fakkels en vluchtige emissies van kleppen en andere componenten naar voren.

Naar verwachting zal de olie- en gasproductie de komende jaren nog wel toenemen, maar vóór de eeuwwisseling haar hoogtepunt bereiken. Voor praktische doeleinden gaat de Britse Regering nu uit van een toename met 30% tot 0,13 miljoen ton in het jaar 2000.

In het nationaal programma wordt aangegeven welke stappen de industrie zou kunnen nemen om de methaanuitstoot vóór het jaar 2000 en ook op langere termijn te verminderen.

Uit bovenstaande gegevens mag worden afgeleid dat de autoriteiten geen rekening houden met een verdubbeling van de methaanuitstoot door de Britse olie- en gasproductie in 2005. In elk geval zou een dergelijke toename nog maar een beperkt probleem zijn vergeleken met de beduidend grotere inspanningen die nodig zullen zijn om de veel zwaardere emissies van stortvuil, landbouweffluenten en mijnbouw binnen de perken te houden.

(¹) PB nr. L 167 van 9. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2056/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/57)

Betreft: Bouw van een biologische zuiveringsinstallatie in de gemeente Akrata

De gemeente Akrata maakt plannen voor de bouw van een installatie voor de biologische zuivering van afvalwater in de bedding van de rivier Krathis, dicht bij haar monding. Maar volgens studies die door studie bureaus werden uitgevoerd in opdracht van de milieuvereniging „O Krathis”, is de plaats die voor de bouw van deze installatie werd uitgekozen, om de volgende redenen niet geschikt:

1. Overstroming van de rivier en aardbevingen zijn mogelijke risico's voor de installaties.
2. Het draagvermogen van de grond is voor de funderingen ontoereikend.
3. De internationale voorschriften inzake de afstand tussen biologische zuiveringsinstallaties en ondergrondse waterputten worden niet nageleefd (er zijn zeven ondergrondse waterputten voor de waterbevoorrading van de omliggende dorpen en gemeentes).
4. Het risico is groot dat het grondwater voortdurend wordt verontreinigd door lekkages van afvalwater via scheuren in de constructieonderdelen van de installatie.
5. Het water van deze installatie zou terecht komen in de Korinthische Golf, die een gesloten zee is.

Is de Commissie voornemens bij de bevoegde Griekse autoriteiten stappen te ondernemen zodat voor de bouw van de zuiveringsinstallatie niet wordt gekozen voor de monding van de Krathis-rivier, maar dat een andere plaats wordt uitgekozen die veiliger is en die de gezondheid van de bevolking van de dorpen in de buurt niet in gevaar brengt door verontreiniging van het grondwater?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(16 november 1994)

Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (¹) bepaalt dat

stedelijk afvalwater vóór lozing aan een secundaire behandeling of gelijkwaardig proces moet worden onderworpen volgens een tijdschema dat verband houdt met het aantal inwoners.

Krachtens artikel 5 van de hierboven genoemde richtlijn moesten de Lid-Staten wat betreft de estuaria en kustwateren uiterlijk op 31 december 1993 de kwetsbare gebieden hebben aangewezen; volgens dit artikel is de wateruitwisseling in zulke gebieden gering.

In dergelijke kwetsbare ontvangende gebieden, die aan de Commissie zijn medegedeeld, moet het afvalwater naar behoren worden behandeld opdat de vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen kunnen worden nageleefd (zie tabel 2 in bijlage I van de richtlijn).

Voorzover de Commissie bekend is, hebben de Griekse autoriteiten tot dusverre geen kwetsbare gebieden aangewezen.

Met betrekking tot de bestemming van het door het zuiveringsstation geproduceerde vaste afval (slib) bepaalt artikel 14 van de richtlijn bovendien dat het storten van zuiverings-slib in de oppervlaktewateren uiterlijk op 31 december 1998 moet worden beëindigd. Deze manier van verwijdering is bijgevolg niet geschikt voor een nieuw station.

Tenslotte valt het zoeken naar een andere vestigingsplaats niet onder de bevoegdheden van de Commissie.

(¹) PB nr. L 135 van 30. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2058/94

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/58)

Betreft: Nederlandse wetgeving binnenvaart

Heeft de Commissie kennis genomen van de Wet tijdelijke vrachtverdeling Noord-Zuidvervoer zoals voorgesteld door de Nederlandse Regering?

1. Kan de Commissie verklaren waarom zij hiertegen geen bezwaar heeft aangetekend, noch de desbetreffende wet nietig heeft willen verklaren, als zijnde in strijd met de communautaire regels inzake de vrijheid van vervoer, de communautaire concurrentieregels en de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie?
2. Kan de Commissie tevens mededelen waarom zij, waar zij in eerdere stadia zo duidelijk stelling heeft genomen bij monde van de resp. leden verantwoordelijk voor het vervoerbeleid op 4 februari 1987, 28 januari 1991, 23 oktober 1992 en 24 september 1993, alsmede bij Rapport 94/921 van 9 juni 1994, nu zo radicaal van mening veranderd is en tegen de eigen standpunten in voornoemde wet kan aanvaarden?

3. Is de Commissie bereid terug te keren tot haar eerdere stellingname van gelijke behandeling van de verschillende vervoermodaliteiten en een verdere liberalisatie van het vervoer over de binnenwateren te bewerkstelligen teneinde daarmee een betere spreiding, conform haar eigen rapport over de duurzame mobiliteit, tussen vervoer over weg, rail en water te bereiken en op welke wijze is zij van zins dit te doen?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie

(2 december 1994)

De Nederlandse Regering heeft, in overeenstemming met de bepalingen van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 (¹), gewijzigd bij Beschikking 73/402/EEG van de Raad (²), houdende vaststelling van een procedure voor het voorafgaande onderzoek en overleg omtrent bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke door de Lid-Staten op het gebied van het vervoer worden overwogen, haar ontwerp-wet tijdelijke vrachtverdeling Noord-Zuidvervoer voor advies aan de Commissie voorgelegd. De Commissie heeft nog geen standpunt ingenomen, aangezien haar onderzoek nog niet is afgerond. Zij zal haar advies over het ontwerp volgens de in de genoemde beschikking vastgestelde procedure aan de Nederlandse Regering mededelen.

Inzake het standpunt van de Commissie over de liberalisering van het vervoer over de binnenwateren en de maatregelen die zij heeft voorgesteld om deze doelstelling te bereiken, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het verslag van de Commissie over de ordening van de markt voor de binnenvaart en de bevrachting volgens toerbeurt-systemen van 9 juni 1994 (³).

(¹) PB nr. 23 van 3. 4. 1962.

(²) PB nr. L 347 van 17. 2. 1973.

(³) Doc. SEC(94) 921.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2059/94

van José Barros Moura (PSE)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/59)

Betreft: Situatie van de officiële douaneagentschappen

Kan de Commissie mededelen, gezien de drastische vermindering van de activiteiten van de officiële agentschappen ten gevolge van de totstandbrenging van de gemeenschappelijke markt, hetgeen nog sterker het geval zal zijn na de uitbreiding met vier nieuwe landen (verlies van 2 500 tot 3 000 arbeidsplaatsen in de huidige Lid-Staten en 6 000 in de nieuwe) en gezien het feit dat in verschillende Lid-Staten (zoals Portugal) de regeringen geen gevolg gaven aan de aanbevelingen van de Commissie inzake de waarborging van steunmaatregelen (vóór de hervorming) of omscholing, welke maatregelen zij denkt te treffen of te hervatten?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(7 november 1994)**

De Commissie is niet van plan om in dit stadium nieuwe specifieke begeleidende maatregelen te nemen voor de sector van de douane-expediteurs, doch de Structuurfondsen kunnen bijdragen aan nieuwe acties ten behoeve van deze sector.

De Commissie herinnert eraan dat de Gemeenschap in 1992 en 1993 belangrijke maatregelen heeft genomen die hoofdzakelijk op drie instrumenten berusten: het Europees Sociaal Fonds, Interreg en Verordening (EEG) nr. 3904/92 ⁽¹⁾ die een bijzondere aanvullende bijdrage van 30 miljoen ecu mogelijk heeft gemaakt voor de omschakeling of diversificatie van de betrokken ondernemingen. Deze maatregelen worden op dit ogenblik nog voortgezet.

Dankzij deze maatregelen worden douane-expediteurs die hun job verliezen sedert 1 januari 1993 gelijkgesteld met langdurig werklozen, waardoor zij op het gehele grondgebied van de Gemeenschap in aanmerking komen voor bijstand uit de Structuurfondsen.

De Commissie is verheugd over het feit dat, zoals zij heeft voorgesteld, in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen prioriteit wordt verleend aan de ten behoeve van deze sector genomen herstructureringsmaatregelen. Bijgevolg zou uit deze drie Fondsen passende steun moeten kunnen worden verleend.

⁽¹⁾ PB nr. L 394 van 31. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2060/94

van Karin Riis-Jørgensen (ELDR)
aan de Commissie
(21 september 1994)
(95/C 36/60)

Betreft: Controle op overheidssubsidies aan werven in de vroegere DDR

In de Duitse pers is gemeld dat een deel van de middelen, die zijn uitbetaald aan MTW-werven, tijdelijk bestemd waren voor de moedermaatschappij, Bremer Vulkan. Dit wordt in strijd geacht met de eis in de richtlijn dat de subsidie uitsluitend mag worden aangewend voor activiteiten op werven in het vroegere Oost-Duitsland.

Kan de Commissie mededelen wat voor consequenties dit heeft voor de ontvanger, daar de subsidies voor andere doeleinden zijn gebruikt?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(25 oktober 1994)**

Het zou nuttig zijn eerst nader aan te geven wat de achtergrond is van de richtlijn waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.

Op 20 juli 1992 heeft de Raad Richtlijn 92/68/EEG ⁽¹⁾ houdende wijziging van Richtlijn 90/684/EEG ⁽²⁾ (de Zevende Richtlijn betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw) vastgesteld. De nieuwe richtlijn voorzagt in een afwijking van de gebruikelijke regels inzake staatssteun voor de scheepswerven in de voormalige DDR. Uit hoofde van de afwijkingsbepaling verbond de Duitse Regering zich ertoe in de vorm van jaarverslagen door een onafhankelijke accountant aan de Commissie bewijs te verschaffen van het feit dat de steunbetalingen strikt beperkt zijn tot de werkzaamheden van scheepswerven in de vroegere DDR.

De Commissie heeft deze verslagen voor de MTW-werf ontvangen en daarmee rekening gehouden toen zij besloot de vrijgave van steunbetalingen in tranches toe te staan. Aangezien op dit ogenblik een procedure ten aanzien van deze kwestie gaande is bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, kunnen nu geen verdere bijzonderheden worden medegedeeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 219 van 4. 8. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 380 van 31. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2063/94

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(3 oktober 1994)
(95/C 36/61)

Betreft: Nucleaire steun voor Oekraïne — besluiten van de G-7-Top

1. Op de Top van de G-7 in Napels is afgesproken een fonds in te stellen waarmee de stillegging van de kerncentrale van Tsjernobyl in Oekraïne medegefinancierd zal worden.

Is dit fonds reeds ingesteld? Welke omvang heeft het (in US-dollar)? Welke activiteiten zullen hiermee worden gefinancierd?

2. Is het waar dat Oekraïne in gesprekken met de Europese Unie gevraagd heeft om de levering van moderne gascentrales ter compensatie van de door het stilleggen van Tsjernobyl wegvallende elektriciteitscapaciteit? Welk standpunt neemt de Commissie dienaangaande in?

3. Welke omvang heeft het energiesteunfonds voor het beschikbaarstellen van capaciteit voor elektriciteitsproduk-

tie waartoe in Napels besloten is thans? Welke projecten dienen hiermee bij voorrang te worden gesteund?

4. Hoe beoordeelt de Commissie de kosten van een aanpassing van de drie Oekraïense kerncentrales van het type VVER 1 000 aan een veiligheidsniveau waarvoor in Duitsland een vergunning zou worden verstrekt?

5. Wil de Commissie nog steeds vasthouden aan de prioriteit van de aanpassing van kerncentrales als strategie voor het totstandbrengen van een veilige elektriciteitsvoorziening in Oekraïne?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(8 november 1994)**

1. Op de top in Napels hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de G-7 besloten dat hun landen een initieel bedrag van 200 miljoen dollar zouden bijdragen in de vorm van giften voor de tenuitvoerlegging van het voorgestelde actieplan voor de energiesector in Oekraïne.

Dit actieplan voorziet met name in de spoedige sluiting en buitengebruikstelling van de kerncentrale van Tsjernobyl, de afwerking van de al in aanbouw zijnde VVER-reactoren en de hervorming van de energiesector met maatregelen voor energiebesparing en -efficiëntie.

Er zij op gewezen dat voor de top in Napels de Europese Raad van Korfoe reeds had besloten om in het kader van het Tacis-programma 100 miljoen ecu te schenken en voor 400 miljoen ecu aan Euratom-leningen bij te dragen voor dat doel.

2. Oekraïne heeft niet verzocht om de levering van moderne gascentrales ter vervanging van de tot dusver door de centrale van Tsjernobyl geproduceerde elektriciteit.

3. Verwezen wordt naar het in punt 1 gegeven antwoord. Er is nog niet in detail vastgesteld welke projecten het eerst in aanmerking zullen komen.

4. De drie in aanbouw zijnde VVER 1 000-reactoren dienen te worden afgewerkt om tot internationaal aanvaardbare veiligheidsnormen te komen. De kosten van de afwerking schommelen tussen de 750 en 1 000 miljoen ecu.

5. De Commissie is van oordeel dat de afwerking van de drie VVER 1 000-reactoren een economisch voordelige oplossing vormt voor Oekraïne en tevens bijdraagt tot het verkleinen van de afhankelijkheid van Oekraïne van de invoer van fossiele brandstoffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2064/94

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(3 oktober 1994)

(95/C 36/62)

Betreft: Budget voor consumentenbescherming — steungelden

1. Hoe beoordeelt de Commissie het besluit van de Raad om het budget voor consumentenbescherming in 1995 met bijna de helft tot 8,2 miljoen ecu te korten?

2. Is de Commissie van mening dat deze drastische verlaging verenigbaar is met artikel 129 A van het Verdrag van Maastricht, dat de Europese Unie tot een hoog niveau van consumentenbescherming verplicht?

3. De Unie verleende de „Centrale Marketinggesellschaft der deutschen Agrarwirtschaft” (CMA) in 1993/1994 subsidies ter hoogte van 8,4 miljoen ecu.

a) Vindt de Commissie dit bedrag gerechtvaardigd in verhouding met de EU-uitgaven voor consumentenbescherming?

b) Welke voorwaarden zijn verbonden aan het gebruik van dit geld door de CMA?

c) Heeft de Commissie de door haar medegefinancierde reclame inhoudelijk gecontroleerd?

4. Wat denkt de Commissie er tegen te ondernemen dat gedeelten van dit geld via de CMA naar het „Deutscher Kassenarztverband” vloeien, een artsenlobby die in het belang van de landbouw- en levensmiddelenindustrie in het openbaar dubieuze en tegenstrijdige beweringen verkondigt en daarmee de consument bewust misleidt?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(30 november 1994)**

1. In het voorontwerp voor 1995 heeft de Commissie het voor het Europese consumentenbeleid minimaal noodzakelijke bedrag op 16 miljoen ecu geraamd.

De drastische verlaging van deze begroting tot 8,2 miljoen ecu zou een volledige verandering van het beleid noodzakelijk maken en zou leiden tot de stopzetting van talrijke acties, proefprojecten en subsidies aan consumentenorganisaties en tot een vermindering van de activiteiten van de Consumentenadviesraad.

2. Nee. De veranderingen in verband met het Verdrag betreffende de Europese Unie houden verband met de noodzaak om meer belang te hechten aan acties ten behoeve van consumenten. Deze acties vormen niet langer een „flankerende beleidslijn” maar zijn een onafhankelijke en volwaardige activiteit van de Commissie geworden. De burgers van de Unie, die overigens van de Unie mogen verwachten dat deze bijdraagt tot een verhoogd beschermingsniveau voor de consument, zullen de op dit gebied

geleverde inspanningen met verhoogde belangstelling volgen en steeds bepalen of deze al dan niet voldoende zijn.

De Gemeenschap dient derhalve rekening te houden met de positie van de consument, niet alleen met betrekking tot de interne markt, zoals zij ook in het verleden al verplicht was en welke verplichting in artikel 129 A, lid 1, onder a), van het Verdrag wordt bevestigd, maar ook in een ruimere context, zoals in bovengenoemd artikel 129 A wordt bepaald.

3. a) De door de geachte Afgevaardigde genoemde som dekt verscheidene acties voor de promotie van landbouwproducten die ook bijdragen tot de bescherming van de consument, aangezien de acties zijn gericht op de voorlichting van laatstgenoemde.
 - b) Wat de voorwaarden voor het gebruik van deze som betreft, gelden de regelingen zoals die zijn vastgelegd in de verordeningen betreffende bovengenoemde acties en in op basis van deze verordeningen gesloten overeenkomsten.
 - c) De Commissie ziet toe op de inachtneming van deze regelingen bij de organisatie van bovengenoemde acties. Zij is echter niet verantwoordelijk voor de inhoud van met communautaire middelen gefinancierde reclameboodschappen.
4. De Commissie heeft deze vraag beantwoord in haar brief aan de vereniging Diätverband van 15 juli 1994. Een kopie van dit schrijven zal rechtstreeks worden toegezonden aan de geachte Afgevaardigde alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2077/94

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(26 september 1994)
(95/C 36/63)

Betreft: Omzetting van Richtlijn 91/493/EEG in de nationale wetgeving van de Lid-Staten

Kan de Commissie mededelen welke Lid-Staten Richtlijn 91/493/EEG ⁽¹⁾ nog niet in het nationale recht hebben omgezet en wat de eventuele redenen kunnen zijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15.

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(11 oktober 1994)

Met betrekking tot Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijproducten, heeft de Commissie geen kennisgeving

van nationale uitvoeringsmaatregelen ontvangen van Griekenland, Ierland en Portugal. Daar de termijn voor de omzetting in nationaal recht sedert 1 januari 1993 is verstreken, heeft de Commissie tegen deze Lid-Staten de in artikel 169 van het EG-Verdrag bedoelde inbreukprocedure ingeleid.

De procedure bevindt zich momenteel in het stadium van het met redenen omkleed advies.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2078/94

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
aan de Commissie
(26 september 1994)
(95/C 36/64)

Betreft: Vogeljacht in Italië

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van verklaringen van de Italiaanse milieuminister, Altero Matteoli, en zijn collega, landbouwminister Adriana Poli Bertone, van eind augustus 1994 volgens welke de jacht op boek- en bergvinken, grutto's, wulpen en andere trekvogels in Italië — en zelfs in natuureservaten — weer toegestaan zal worden?

Heeft zij getracht haar invloed te laten gelden bij de voorbereidingen voor een wet, die vrijstelling van de vogeljacht aan de regio's overlaat?

Wat denkt de Commissie te doen om te waarborgen dat in Italië de EU-vogelbeschermingsrichtlijn niet overtreden wordt?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(31 oktober 1994)

De Commissie is niet op de hoogte van de verklaringen waarop het geachte Parlementslid doelt.

De Commissie heeft het proces van voorbereiding van de Italiaanse wet, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, niet beïnvloed. Dat behoort niet tot haar bevoegdheden.

De Commissie moet worden ingelicht over de precieze maatregelen die door de nationale autoriteiten werden goedgekeurd, vooraleer zij, indien nodig, kan ingrijpen om Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand te doen naleven.

Er dient ook te worden vermeld dat artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG, dat voorziet in afwijkingen van de artikelen betreffende de jacht en de vangst, selectief en onder strikt gecontroleerde omstandigheden een verstandig gebruik van bepaalde vogels in kleine hoeveelheden toestaat.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2082/94

van Anita Pollack (PSE)
aan de Commissie
(6 oktober 1994)
(95/C 36/65)

Betreft: Interraciale betrekkingen

Wanneer is de Commissie van plan een ontwerp-richtlijn over interraciale betrekkingen te formuleren, die discriminatie van burgers van de Unie op grond van ras, huidskleur, nationaliteit en etnische of nationale afkomst verbiedt?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(13 december 1994)

In de huidige situatie hebben alleen de Lid-Statens het recht wetten uit te vaardigen tegen discriminatie op grond van ras, huidskleur of etnische afkomst, aangezien er geen specifieke wettelijke basis voor communautaire bevoegdheden op dat gebied aanwezig is. In haar Witboek Europees Sociaal Beleid ⁽¹⁾ heeft de Commissie echter gezegd van mening te zijn dat „ernstig overwogen moet worden bij de eerstkomende wijziging van de Verdragen een specifieke verwijzing in te voeren naar de bestrijding van discriminatie op grond van ras, godsdienst, leeftijd en handicap”.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 333.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2084/94

van Anita Pollack (PSE)
aan de Commissie
(6 oktober 1994)
(95/C 36/66)

Betreft: Studiebeurzen

Heeft de Commissie ooit onderzoek gedaan of beschikt zij over vergelijkende gegevens over de financieringsmethoden (zoals beurzen) voor studenten in het hoger en voortgezet onderwijs (collegelden en levensonderhoud)? Indien dat het geval is, kan de Commissie deze informatie dan beschikbaar stellen, en zo niet, is zij dan bereid een dergelijk onderzoek te laten uitvoeren?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
(18 november 1994)

In juni 1993 heeft „Eurydice”, het netwerk voor informatie over beroepsopleiding, voor de Commissie een document opgesteld, getiteld „The main system of financial assistance

for students in higher education in the European Community” ⁽¹⁾, bestaande uit een korte beschrijving van de in elke Lid-Staat bestaande nationale financieringsregelingen.

Een exemplaar hiervan is rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement gestuurd.

⁽¹⁾ De voornaamste financiële steunregelingen voor studenten aan het hoger onderwijs in de Europese Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2085/94

van Anita Pollack (PSE)
aan de Commissie
(6 oktober 1994)
(95/C 36/67)

Betreft: Letale-dosismediaan

Waarom wordt de wrede LD 50-test, waarvoor de Verenigde Staten, Japan en de OESO de vaste-dosisprocedure als acceptabel alternatief hebben aanvaard, nog wel steeds toegepast in de Europese Unie en wanneer wordt het alternatief in de Unie officieel goedgekeurd?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(24 november 1994)

In Richtlijn 75/318/EEG van de Raad ⁽¹⁾ worden tests en proeven voorgeschreven om de kwaliteit, veiligheid en doelmatigheid van een medicinaal product aan te tonen. De richtlijn is een aantal malen gewijzigd (bij de Richtlijnen 83/570/EEG ⁽²⁾, 87/19/EEG ⁽³⁾, 89/341/EEG ⁽⁴⁾, 91/507/EEG ⁽⁵⁾ en 93/39/EEG ⁽⁶⁾).

Oorspronkelijk werd in Richtlijn 75/318/EEG een dierproef voorgeschreven om de toxiciteit van een medicinaal product vast te stellen. Dit voorschrift is echter komen te vervallen toen Richtlijn 87/19/EEG tot wijziging van deze richtlijn werd vastgesteld. In de laatste ingrijpende wijziging (Richtlijn 91/507/EEG) komen de dierproeven niet meer voor. Het huidige voorschrift omvat een kwantitatieve evaluatie van de approximatieve letale dosis en er dienen gegevens te zijn over de dosis-effectverhouding, maar er is geen hoge graad van nauwkeurigheid vereist. Anders gezegd: in de Gemeenschap is een dierproef momenteel niet meer verplicht.

In 1990 heeft de Gemeenschap de aanzet gegeven voor de Internationale Conferentie over harmonisatie (ICH) waarbij zowel de Food and Drug Administration uit Amerika en het Japanse Ministerie voor Gezondheid en Welzijn waren betrokken. Op de eerste grote conferentie in november 1991 in Brussel heeft de Gemeenschap bevestigd dat dierproeven niet meer waren voorgeschreven (bij die gelegenheid werden de Japanners zelfs overgehaald om hun voorschriften ten aanzien van dierproeven te schrappen).

Binnen het ICH wordt de wetenschappelijke trend naar onderzoek inzake „verhoging van de dosistolerantie” gesterkt door de opstelling van technische richtlijnen inzake toxicotinetica (d.w.z. studie naar de gevolgen van verhoging van doses), hetgeen eind 1995 moet worden afgerond en overeenkomt met de voorschriften in de Gemeenschap.

- (¹) PB nr. L 147 van 9. 6. 1975.
 (²) PB nr. L 322 van 28. 11. 1983.
 (³) PB nr. L 15 van 17. 1. 1987.
 (⁴) PB nr. L 142 van 25. 5. 1989.
 (⁵) PB nr. L 270 van 26. 9. 1991.
 (⁶) PB nr. L 214 van 24. 8. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2099/94

van Nel van Dijk (V)
 aan de Commissie
 (6 oktober 1994)
 (95/C 36/68)

Betreft: Sovjet-atoomkerkhof

Met de mogelijke toetreding van Noorwegen, Finland en Zweden tot de Europese Unie zal het wrak van de Sovjet-atoomonderzeeër Komsomolets (in 1989 gezonken in de Barentsz-zee) aanmerkelijk dichterbij de grenzen van de Europese Unie komen te liggen. Hetzelfde geldt voor de kernreactoren en vaten radioactief afval die in de Kara-zee en de Barentsz-zee zijn gedumpt.

Is de Commissie met mij van mening dat door de toetreding van bovengenoemde landen de verantwoordelijkheid van de Europese Unie voor het wegnemen van de gevaren van weglekkend plutonium, cesium, strontium en andere radioactieve stoffen is toegenomen?

Welke stappen is de Commissie van plan te nemen, in het licht van deze verantwoordelijkheid, teneinde de bevolking en de visserij te beschermen tegen radioactieve besmetting en een rampzalige vervuiling van het zeemilieu te voorkomen?

Antwoord van de heer Paleokrassas
 namens de Commissie
 (9 november 1994)

De Commissie heeft het probleem van de radioactieve besmetting van de Kara- en Barentsz-zee nauwlettend gevolgd sinds de eerste berichten hierover openbaar werden gemaakt. We zouden het geachte Parlementslid derhalve willen verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag E-2276/93 van de heer Linkohr (¹) waarin werd opgemerkt dat er geen pogingen moeten worden ondernomen om het gedumpte afval of de gezonken onderzeeër te recupereren zonder dat men de situatie eerst zorgvuldig evalueert om te vermijden dat het risico alleen maar toeneemt. Hiertoe worden er gezamenlijke acties ondernomen door de autoriteiten van Rusland en Noorwegen waaraan ook door de Commissie wordt meegewerkt, in het kader waarvan nog

onlangs een deskundige werd aangewezen die in augustus en september 1994 vanaf een schip onderzoek heeft verricht in de Kara-zee.

Op grond van de verkregen resultaten kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een onmiddellijke bedreiging. Met name wat de atoomonderzeeër Komsomolets betreft begint men er steeds meer van overtuigd te raken dat de situatie alleen maar gevaarlijker zou worden indien pogingen zouden worden ondernomen om het schip te lichten.

De Commissie zal in samenwerking met de vertegenwoordigers van de IAEA de situatie blijven volgen en zal het uiteraard op prijs stellen indien zij daarbij gesteund zou worden door de Lid-Staten.

- (¹) PB nr. C 219 van 8. 8. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2100/94

van Carlos Robles Piquer (PPE)
 aan de Commissie
 (6 oktober 1994)
 (95/C 36/69)

Betreft: Communautaire hulp voor het gezamenlijk gebruik van zonne- en aardgasenergie

De Commissie heeft bijna een jaar geleden opdracht gegeven tot een studie over de haalbaarheid van investeringen in installaties die werken op een combinatie van aardgas en zonne-energie.

Beschikt de Commissie inmiddels over voldoende elementen om een beoordeling te kunnen maken van de economische aspecten van deze technologie en om eventueel een communautaire steun voor de ontwikkeling hiervan te kunnen verlenen?

Antwoord van de heer Oreja
 namens de Commissie
 (2 december 1994)

De Commissie heeft inderdaad deelgenomen aan de financiering van een studie over de haalbaarheid van investeringen in installaties die werken op een combinatie van aardgas en zonne-energie.

De resultaten van deze studie, die in juni 1994 werd beëindigd en betrekking had op vijf locaties — drie in Spanje en twee in Marokko — lijken veelbelovend, zowel vanuit technisch als economisch oogpunt.

Daarom zal deze „schone” technologie deel uitmaken van de te financieren maatregelen van het specifiek programma op het gebied van niet-nucleaire energiebronnen dat een integrerend deel is van het vierde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2102/94

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(6 oktober 1994)

(95/C 36/70)

Betreft: Europees bioklimatologisch centrum

Op 17 juni 1994 werd in Zaragoza een centrum geopend voor de rehabilitatie van drugverslaafden „En t'aban” waarin het grootste bioklimatologische project van Europa is opgenomen. Dit centrum is gefinancierd uit Europese fondsen die afkomstig zijn uit het programma Thermie over hernieuwbare energie.

Kan de Commissie mededelen hoe in concreto deze financiering uit de Europese fondsen heeft plaatsgevonden en of men zich beperkt heeft tot de financiering van een gedeelte van genoemd complex of dat zal worden voortgegaan met de steun door middel van jaarlijkse bijdragen om de exploitatiekosten en de kosten van de experimenten van dit bioklimatologisch complex te bestrijden?

Kan dit centrum, aangezien dit ook een sociale doelstelling heeft op het gebied van de ontwenning en de rehabilitatie van drugverslaafden, ook niet in aanmerking komen voor steun uit andere programma's en communautaire initiatieven die op deze doelstelling zijn gericht?

Zo ja, kan de Commissie mededelen welke programma's of initiatieven dit zijn en of genoemd centrum reeds uit deze bronnen steun heeft ontvangen?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(5 december 1994)

In het kader van het Thermie-programma, heeft de Commissie inderdaad een subsidie van 96 221 ecu toegekend aan het Centrum voor rehabilitatie van drugverslaafden „En t'aban” in Zaragoza.

Met deze steun moet de bouw van het bioklimatologische gedeelte van het complex, dat werd gerealiseerd met innoverende energetische technologieën, voor 40 % worden gefinancierd.

Wanneer de betalingen zijn verricht, is er dus geen reden meer voor verdere steun, omdat deze niet bedoeld is voor de exploitatie van het centrum.

Voorzover het centrum voldoet aan de selectiecriteria, kan het daarentegen wel financiële steun ontvangen uit hoofde van de initiatieven in het kader van begrotingslijn B 3-4400 betreffende maatregelen inzake de preventie van drugverslaving op het gebied van de volksgezondheid.

De leiding van dit centrum kan de formulieren voor de subsidieaanvraag krijgen bij het Directoraat-generaal Werkgelegenheid, industriële betrekkingen en sociale zaken van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2106/94

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(6 oktober 1994)

(95/C 36/71)

Betreft: Fraudebestrijding

Kan de Commissie, gezien de ernstige gevallen van politieke corruptie die zich in enkele Lid-Staten hebben voorgedaan, mededelen

- of zij maatregelen heeft getroffen of denkt te treffen om deze en andere fraude te bestrijden,
- en, indien dit het geval is, om welke maatregelen het hier gaat en welke resultaten inmiddels zijn bereikt?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(11 november 1994)

Het ligt niet op de weg van de Commissie om initiatieven te nemen op het gebied van de bestrijding van de politieke corruptie in de Lid-Staten, aangezien deze bestrijding uitsluitend tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2112/94

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(6 oktober 1994)

(95/C 36/72)

Betreft: Laagvliegende militaire vliegtuigen

Wat is de minimumhoogte waarop militaire oefenvliegtuigen in de twaalf Lid-Staten van de Unie mogen vliegen?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(30 november 1994)

Er bestaan momenteel geen communautaire wetsbepalingen die van toepassing zijn op de vlieghoogte in de Gemeenschap, of het nu gaat om militaire vliegtuigen of vliegtuigen voor de burgerluchtvaart. Deze maatregelen worden dus vastgesteld door de autoriteiten van iedere Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2113/94

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(6 oktober 1994)

(95/C 36/73)

Betreft: Duurzame ontwikkeling

In zijn antwoord op schriftelijke vraag E-1032/93 ⁽¹⁾ van mijn collega Alex Smith schreef de voor milieuzaken bevoegde commissaris dat de Commissie „ bezig is aan verschillende studies en een aanzienlijk deel van haar personeel inzet voor het onderzoek van de economische implicaties van duurzame ontwikkeling, met inbegrip van de aspecten werkgelegenheid en milieuboekhouding”. Dit is bijna een jaar geleden. Heeft de Commissie haar analyse intussen bijna afgerond, en wanneer worden de resultaten aan de leden van de Milieucommissie toegezonden?

⁽¹⁾ PB nr. C 226 van 16. 8. 1994, blz. 9.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(11 november 1994)

In het afgelopen jaar werden de werkzaamheden op het gebied van duurzame ontwikkeling en werkgelegenheid afgerond en werd de „vergroening” van de economische rekeningen in de Lid-Statens voortgezet. De resultaten hiervan worden op langere termijn verwacht.

De Commissie is overgegaan tot een economische beoordeling van het vijfde actieprogramma op het gebied van het milieu, waarbij verschillende scenario's worden bestudeerd. De resultaten van de studie, die in november van dit jaar bekend zullen worden gemaakt, tonen duidelijk aan dat een geïntegreerde aanpak van het economische en het milieubeleid zowel voor de economische groei en de werkgelegenheid als voor de kwaliteit van het milieu vrucht afwerpt.

In het kader van de follow-up van het Witboek en met het oog op de Europese Raad te Essen, bereidt de Commissie een verslag voor over de „nieuwe bronnen van werkgelegenheid” op economisch en sociaal gebied en op het gebied van het milieu. Dit verslag beoogt nieuwe behoeften te identificeren en de eventuele belemmeringen in dit verband zowel op communautair en nationaal als op regionaal niveau weg te werken.

Er is een methodologie uitgewerkt voor de opstelling van milieurekeningen die als „satellieten” verbonden zijn aan de economische rekeningen, die op dit ogenblik in verschillende Lid-Statens wordt getest. De toepassing ervan zal geleidelijk worden uitgebreid tot de verschillende Lid-Statens met het oog op een communautair inlichtingsstelsel.

Overigens werd voor verschillende milieuthema's de ontwikkeling van indicatoren voor milieudruk, die bestemd zijn als aanvulling voor onder de „satellietrekening” vallende aspecten, op gang gebracht. Deze beogen de uitwerking van

een globale index van milieudruk, die nuttig is voor de vaststelling van een milieubeleid of een beleid met een milieucomponent.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2116/94

van Edith Müller (V) en Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(6 oktober 1994)

(95/C 36/74)

Betreft: Discriminatie van grensarbeiders in Duitsland

Teneinde werkloosheid onder de huidige beroepsbevolking in de industrie te voorkomen, heeft de Duitse Regering een regeling ingevoerd waarbij werknemers recht hebben op een tijdelijke „werkloosheidsuitkering” gedurende de periode waarin zij bijscholing volgen om een hoger niveau van vakkennis te bereiken.

Deze regeling (Arbeitsförderungsgesetz) is van toepassing op „laag” geschoolde werknemers in bedrijven die nieuwe, geavanceerde technische produktiemethoden hebben ingevoerd, waarvoor beter opgeleid personeel is vereist.

De regeling is echter uitsluitend van toepassing op werknemers die officieel in Duitsland woonachtig zijn. Dit betekent dat werknemers van een bedrijf die niet in Duitsland wonen buiten de regeling vallen, hoewel zij dezelfde financiële bijdrage leveren aan de Duitse werkloosheidsvoorzieningen.

Is de Commissie, rekening houdend met het beginsel van een vrij verkeer van werknemers en de daarop van toepassing zijnde EU-verordeningen, van mening dat de huidige toepassing van genoemde regeling een ernstige (onbedoelde?) discriminatie inhoudt tussen werknemers die bij hetzelfde bedrijf werken, maar aan verschillende kanten van de grens wonen?

Welke stappen is de Commissie voornemens te ondernemen teneinde deze situatie recht te zetten?

Is de Commissie — in afwachting van een alomvattende oplossing en gezien het feit dat soms meer dan de helft van het personeel van Duitse bedrijven in het Nederlands-Duitse grensgebied dat bij deze regeling is betrokken, in Nederland woont — bereid contact op te nemen met de bevoegde instanties teneinde vast te stellen of er op korte termijn een bilaterale regeling kan worden getroffen om een einde te maken aan deze discriminatie?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(13 december 1994)

Krachtens de communautaire bepalingen op het gebied van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap,

mag een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en werkzaam is op het grondgebied van een andere Lid-Staat daar, ten aanzien van alle arbeidsvoorwaarden en werk, sociale uitkeringen of sociale voordelen, niet anders worden behandeld dan werknemers die onderdaan zijn van laatstgenoemde Lid-Staat.

Naar de mening van de Commissie hebben burgers van de Gemeenschap die in Duitsland werken maar ingezetene zijn van een andere Lid-Stat, recht op de tijdelijke werkloosheidsuitkering krachtens de „Arbeitsförderungsgesetz” en wel op dezelfde voorwaarden als werknemers die wel ingezetene van Duitsland zijn. Er lijken immers geen objectieve redenen aanwezig die hun ongelijke behandeling kunnen rechtvaardigen.

De Commissie zal met de Duitse autoriteiten overleg plegen om te zorgen voor de correcte toepassing van het communautaire recht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2117/94

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
María Izquierdo Rojo (PSE)

aan de Commissie
(6 oktober 1994)
(95/C 36/75)

Betreft: Middellandse-Zeebeleid

De Raad van ministers van Algemene Zaken heeft op 18 juli 1994 het belang bevestigd dat de Europese Raad toekent aan het Middellandse-Zeebeleid.

De Raad heeft de Commissie verzocht een mededeling op te stellen met richtsnoeren ter versterking van dit beleid.

Wanneer denkt de Commissie deze mededeling te publiceren en hoe zal deze er inhoudelijk uit komen te zien?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(14 november 1994)

De Commissie heeft haar mededeling op 19 oktober 1994 goedgekeurd. Zij heeft deze mededeling bij de Raad en het Parlement ingediend. Een exemplaar wordt het geachte Parlementslid rechtstreeks toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2126/94

van Brendan Donnelly (PPE) en Eryl McNally (PSE)
aan de Commissie
(13 oktober 1994)
(95/C 36/76)

Betreft: Veiligheid van treindeuren

Wat doet de Commissie met betrekking tot onveilige treindeuren die onder het rijden opengaan, om ervoor te zorgen dat de spoorwegmaatschappijen in de Europese Unie op de hoogte zijn van de beste systemen in de verschillende Lid-Staten en hoe zorgt de Commissie ervoor dat zij maatregelen treffen om hun rijdend materieel te laten voldoen aan de hoogst mogelijke veiligheidsnormen?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(24 november 1994)

De Commissie is er zich van bewust dat de veiligheid van het spoorwegvervoer op Europees vlak moet worden verbeterd, in het bijzonder wat het rijdend materieel voor het vervoer van passagiers betreft.

Zij heeft dus op verschillende vlakken acties opgezet:

- In het raam van de voorstellen voor een beschikking van de Raad dat werd ingediend door de Commissie ⁽¹⁾ ter uitvoering van het vierde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor communautaire acties op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1994—1998):
 - het specifiek programma op het gebied van industrie- en materiaaltechnologie ⁽²⁾, dat op 27 juli 1994 door de Raad werd aangenomen, heeft als een van de voornaamste doelstellingen een significante verbetering van de veiligheid van het vervoer, onder meer van de voertuigen, de menselijke factor en de operationele infrastructuren. Een en ander omvat alle analyses van de veiligheid en operationaliseringstechnieken, cognitief onderzoek, reparatie- en onderhoudsstrategieën van voertuigen, waaronder de verschillende benaderingen van het operationeel en menselijk beheer die de voor de veiligheid bepalende factoren en prestaties aan het licht brengen. Het onderzoek omvat de ontwikkeling van:
 - gestructureerde benaderingen gericht op de evaluatie van het risico bij het gebruik van voertuigen en de daarbij behorende operationele systemen;
 - technologieën voor risicopreventie en -vermindering alsook voor de bescherming van passagiers;
 - passieve en actieve veiligheidstechnieken;
 - methodes en instrumenten voor de identificatie en de controle van menselijke fouten;
 - inspectie-, onderhoud- en reparatiestrategieën en -technieken voor kritische systemen en onderdelen, waardoor het ontwerp van gevoelige producten kan worden verbeterd;

- passieve en actieve veiligheidstechnieken (het Brite-Euram-programma heeft in het bijzonder een project specifiek voor de verbetering van de veiligheid van passagiers in voertuigen bij een botsing — Traincol BE-3385 — gefinancierd).

De communautaire spoorwegnetwerken en -exploitanten, die in de Organisatie van Europese spoorwegmaatschappijen (CCFE) zijn gegroepeerd, zijn heel erg geïnteresseerd in het onderzoek op dit gebied en zullen actief deelnemen aan de werkzaamheden. Hun onderzoekinstellingen zullen een grote bijdrage leveren; de resultaten hiervan zullen grondig worden besproken met de Commissie en zelfs in hun Europese vertegenwoordiging alsook in de Internationale Spoorwegunie (UIC).

- In het kader van het onderzoekprogramma voor een Europees vervoerbeleid heeft de Commissie nog andere acties voorzien. Dit programma werd echter nog niet goedgekeurd.
2. Met het oog op technische, operationele en wettelijke harmonisatie heeft de Commissie sinds 1993 de Europese normalisatie-instellingen de bevoegdheid gegeven Europese normen op het gebied van de spoorweguitrusting op te stellen. Het werkprogramma dat werd aangenomen bij algemeen akkoord heeft betrekking op 58 projecten inzake normen; een groot deel hiervan werd als prioriteit geïdentificeerd, omdat zij als noodzakelijk voor de veiligheid van het spoorwegvervoer werden beschouwd. De CEN en het Cenelec werken aldus onder meer normen uit die in het bijzonder betrekking hebben op:
- de eisen waaraan het koetswerk (dus ook de deuren) van rijtuigen moet beantwoorden;
 - proefritten van spoorwegrijtuigen vooraleer zij in het verkeer worden gebracht (dit betreft dus ook de betrouwbaarheid van de veiligheidssystemen van de rijtuigen).

De aldus uitgewerkte Europese normen zullen worden gepubliceerd en zullen door de exploitanten alsook door de fabrikanten kunnen worden gebruikt als basis voor het ontwerp, de aanleg en de keuring van alle spoorwegmaterieel vóór de ingebruikneming ervan.

3. Wat betreft het gebied van de hoge snelheid, heeft de Commissie op 15 april 1994 bij de Raad een voorstel voor een richtlijn betreffende de interoperabiliteit van het Europees netwerk voor hoge-snelheidstreinen⁽³⁾ ingediend. De inachtneming van de essentiële eisen waaraan het spoorwegmaterieel, waarvan de interoperabiliteit van het Europese netwerk afhangt, moet voldoen, wordt bij dit voorstel verplicht. Tot deze essentiële eisen behoren onder andere de veiligheid en de gezondheid van personen (personeel en gebruikers).

De essentiële eisen zullen nader worden verklaard in technische specificaties inzake interoperabiliteit, die een verplicht karakter zullen hebben. Deze technische specificaties, die de netwerken en de exploitanten en de spoorwegindustrie samen hebben opgesteld en die nauw aansluiten op de reeds bestaande of de nog te definiëren Europese normen, zullen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden gepubliceerd.

Het voorstel voor de richtlijn ligt momenteel ter goedkeuring bij de Raad; het wordt eveneens besproken in het Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

In een tweede fase en met het oog op de uitbreiding van de acties voor veiligheid van passagiers op het gebied van het conventioneel spoorwegvervoer voor passagiers, is de Commissie begonnen met de uitwerking van een document over de interoperabiliteitsproblemen van de zogenaamde klassieke spoorwegen. Dit document voor het „conventioneel spoor” zal dus worden toegevoegd aan het voorstel voor de richtlijn inzake hoge snelheid.

(1) Doc. COM(94) 68 def.

(2) 94/82(CNS) in doc. COM(94) 68 def.

(3) Doc. COM(94) 107 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2131/94

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(13 oktober 1994)

(95/C 36/77)

Betreft: Technologische innovatie in de automobielenindustrie en samenwerking met de leveranciers van onderdelen

In zijn antwoord op een eerdere vraag over de technologische vernieuwing van de auto-onderdelenindustrie (E-2874/93⁽¹⁾), heeft de heer Bangemann verklaard dat de Gemeenschap ernaar streeft de innovatiecapaciteit van de communautaire industrie te bevorderen door middel van verschillende onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's („industriële technologie”, „milieu”, „energie” en „informatie- en communicatietechnologie”, zoals bijv. de projecten „Microbile” en „Drive”).

Voorts heeft de Raad onlangs (april 1994) de Commissie verzocht een aantal maatregelen te nemen, waaronder de coördinatie van een OTO-programma en de bevordering van de industriële samenwerking tussen automobiefabrikanten en hun leveranciers van onderdelen.

Kan de Commissie mededelen welke plannen zij heeft in verband met de verzoeken van de Raad en kan zij tevens gegevens verstrekken over de deelneming van de „automobielsector” aan de door de heer Bangemann genoemde specifieke programma's?

(1) PB nr. C 251 van 8. 9. 1994, blz. 19.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(24 november 1994)

Tijdens de voorbereiding van de projecten voor de specifieke programma's op het gebied van communautair onderzoek en de uitwerking van werkprogramma's heeft de Commissie veel contact gehad met de automobielen- en auto-onderdelenindustrie.

Zij heeft erop gelet dat, zonder te raken aan het precommercieel en horizontaal karakter van de communautaire onderzoekprogramma's, rekening werd gehouden met de behoeften die door de automobielsector werden geformuleerd. Deze behoeften werden in multisectoriële panels of rechtstreeks, in het bijzonder via het door de organisatie Eucar voorgelegde „Master Plan”, te kennen gegeven. Samen met de automobielen- en auto-onderdelensector heeft zij eveneens de mogelijke verbeteringen op het gebied van de onderlinge coördinatie van het OTO-beleid en de specifieke programma's onderzocht.

De gevolgen van een en ander voor de automobielsector kunnen onmogelijk op voorhand worden ingeschat. Deze maatregelen kunnen er in geen geval toe leiden dat er vooraf middelen worden toegewezen en de voorgelegde projecten zullen worden geselecteerd op basis van hun verdiensten en nut in het licht van de gehanteerde criteria.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2135/94

van Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie

(13 oktober 1994)

(95/C 36/78)

Betreft: Omzetting in nationaal recht van Richtlijn 89/931/EEG en de bijbehorende specifieke richtlijnen, inzonderheid Richtlijn 92/57/EEG

Volgens mijn informatie heeft de Bondsrepubliek Duitsland tot op heden Richtlijn 89/391/EEG⁽¹⁾ en de bijbehorende specifieke richtlijnen niet omgezet. Het Duitse Ministerie van Arbeid heeft in dit verband echter een mededeling over de directe toepasselijkheid van de specifieke Richtlijn 92/57/EEG⁽²⁾ doen toekomen aan alle betrokken ministeries en instanties, met name de betrokken overheden in de deelstaten. De ontvangst daarvan is ook door alle deelstaten bevestigd. In Baden-Württemberg heeft het bevoegde Ministerie van Financiën echter de mededeling over de directe toepasselijkheid van genoemde specifieke richtlijn niet doorgegeven aan de hoofddirectoraten financiën als direct ondergeschikte instanties, zodat op bouwplaatsen in Baden-Württemberg de richtlijn niet wordt toegepast.

1. Is het juist dat de Commissie een procedure wegens schending van de Verdragen heeft aangespannen tegen de Bondsrepubliek Duitsland wegens niet-omzetting van Richtlijn 89/391/EEG en de bijbehorende richtlijnen?
2. Heeft de Bondsregering al een standpunt bekendgemaakt en zo ja, hoe luidt dat?
3. Is de Commissie van mening dat de Bondsregering voor de toepassing van een richtlijn ook dient te zorgen als de taken in verband met de bescherming op de werkplek bij

verschillende instanties berusten, zoals in Duitsland de deelstaten en de verzekeraars voor de wettelijke ongevallenverzekering?

4. Welke instantie is volgens de Commissie juridisch verantwoordelijk voor de juiste toepassing van de richtlijn? Bij wie moet een getroffen burger, bijvoorbeeld een slachtoffer van een arbeidsongeval wegens niet-omzetting van de richtlijn, zijn beklag indienen?

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992, blz. 6.

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(18 november 1994)

1. De Commissie heeft in maart 1993 inbreukprocedures tegen Duitsland ingeleid, omdat dit land niet heeft meegedeeld welke maatregelen genomen zijn om de Richtlijnen 89/391/EEG, 89/654/EEG⁽¹⁾, 89/655/EEG⁽¹⁾, 89/656/EEG⁽¹⁾, 90/269/EEG⁽²⁾ en 90/270/EEG⁽²⁾ om te zetten. De Duitse autoriteiten hebben de Commissie op 7 juli 1994 een aantal teksten ter omzetting van Richtlijn 89/391/EEG en enkele bijzondere richtlijnen doen toekomen. Thans wordt onderzocht of deze teksten in overeenstemming zijn met de betreffende richtlijnen. De maatregelen ter omzetting van Richtlijn 92/57/EEG zijn echter nog niet aan de Commissie meegedeeld. Daarom wordt de op grond van artikel 169 van het EG-Verdrag wegens niet-omzetting van deze richtlijn ingeleide inbreukprocedure voortgezet.

2. De Duitse autoriteiten hebben de Commissie laten weten dat naar hun mening het op het gebied van de werknemersbescherming geldende Duitse recht thans ruimschoots de bepalingen van Richtlijn 89/391/EEG en verscheidene bijzondere richtlijnen dekt.

3 en 4. De Lid-Staten dragen de verantwoordelijkheid voor de volledige tenuitvoerlegging van de richtlijnen in hun nationale rechtsorde. Alleen zij mogen, in het bijzonder met inachtneming van de regels van hun grondwet, besluiten hoe zij dat doen.

Het is in de eerste plaats de taak van de nationale rechter om voor naleving van de bepalingen van het communautaire recht door de nationale autoriteiten te zorgen, als deze bepalingen voldoende duidelijk, nauwkeurig, volledig en onvoorwaardelijk zijn, en, zo nodig, de Staat te veroordelen tot vergoeding van de aan particulieren als gevolg van de hem ten laste gelegde schending van het communautair recht berokkende schade.

⁽¹⁾ PB nr. L 393 van 30. 12. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 156 van 21. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2150/94

van Antoinette Spaak (ELDR)

aan de Commissie

(13 oktober 1994)

(95/C 36/79)

Betreft: Terugkeer van de Commissie naar het Berlaymont-gebouw

Eind juli 1994 heeft de Commissie aangekondigd, met name aan de Belgische Regering, dat zij haar diensten weer in het Berlaymont-gebouw te Brussel wil onderbrengen.

Bij die gelegenheid heeft de Commissie de pers medegedeeld dat de financiële voorwaarden die de Belgische Regering stelt voor de huur, aan de beide armen van de begrotingsautoriteit (Raad en Parlement) zullen worden voorgelegd.

Kan de Commissie haar voornemen bevestigen? In welk stadium van de onderhandelingen zal zij het Parlement over deze kwestie raadplegen?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(15 november 1994)

De Commissie bevestigt haar toezegging om beide onderdelen van de begrotingsautoriteit (Raad en Parlement) de financiële voorwaarden voor te leggen voor de huur van het toekomstige Berlaymont-gebouw welke de Belgische Regering zal voorstellen.

Zij zal het Parlement en de Raad deze kwestie voorleggen, zodra de Belgische autoriteiten zich hierover tot de Commissie zullen hebben gewend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2151/94

van Antoinette Spaak (EDR)

aan de Commissie

(13 oktober 1994)

(95/C 36/80)

Betreft: Hulp aan de Iraakse bevolking

De Europese Commissie heeft op 18 augustus 1994 medegedeeld dat zij aan de bevolking van Midden- en Zuid-Irak hulp zal verlenen ten bedrage van 2 miljoen ecu om voor de Iraakse bevolking de gevolgen te verzachten van het embargo dat door de Verenigde Naties tegen Irak is afgekondigd sinds de invasie van Koeweit en de Golfoorlog.

Hierdoor stijgt de hulp die de Commissie dit jaar aan de Iraakse bevolking heeft verleend tot meer dan 8,5 miljoen ecu.

Kan de Commissie dit besluit nader toelichten? Over welke garanties beschikt de Commissie om er zeker van te zijn dat deze hulp niet voor andere dan genoemde humanitaire doeleinden wordt aangewend?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(10 november 1994)

Bij het besluit van 18 augustus 1994 tot verlening van humanitaire hulp aan de bevolking van Irak werd:

- via Oxfam (Verenigd Koninkrijk), een bedrag van 300 000 ecu toegekend voor watervoorzieningsprojecten in het noorden van dat land;
- via „Christian Aid” (Verenigd Koninkrijk), een bedrag van 200 000 ecu toegekend voor de restauratie van architectonisch erfgoed, ook hier in het noorden des lands;
- via een consortium van drie Rode-Kruisverenigingen, dat door het Nederlandse Rode Kruis wordt geleid maar ook het Britse en het Duitse Rode Kruis omvat, een bedrag van 1 500 000 ecu toegekend om geneesmiddelen en voedsel te verschaffen aan de meest behoeftige bevolkingsgroepen in het centrum en het zuiden van dit land.

Dit is in overeenstemming met het van oudsher gevestigde principe van de Gemeenschap om overal hulp te verlenen waar daaraan behoefte is, mits kan worden verzekerd dat er naar behoren van die hulp gebruik wordt gemaakt. In dit speciale geval zijn alle drie de maatregelen geheel en al in overeenstemming met het programma van de afdeling Humanitaire Zaken van de Verenigde Naties.

Gezien de bijzondere omstandigheden die in deze zuidelijke gebieden onder controle van de overheid in Bagdad heersen, heeft de Commissie speciale voorzorgsmaatregelen getroffen om voor de correcte benutting van deze middelen te zorgen. Ook al is er een overeenkomst getekend tussen de Internationale Federatie van Rode-Kruis- en Rode-Halve-Maanverenigingen (IRFC) en de Iraakse Rode Halve Maanvereniging (IRCS), dan komt dat alleen doordat de IRCS lid is van de IFRC, met statuten waardoor zij gedwongen is met haar plaatselijke leden samen te werken. Desalniettemin blijft het consortium van drie Europese Rode-Kruisverenigingen via twee Europeanen permanent in Bagdad aanwezig, specifiek om controle uit te oefenen op de tenuitvoerlegging van het programma. Deze twee Europese vertegenwoordigers zijn volledig gemachtigd om het land af te reizen, uitsluitend begeleid door een collega van de IRCS. Zelfs toen de spanningen begin oktober groter werden, slaagden deze vertegenwoordigers erin Nassiriya te bezoeken. Deze actie wordt in zijn allernoodzakelijkste aspecten beheerd vanuit Amman, waar alle regionale aankopen worden gedaan.

Derhalve is de Commissie ervan overtuigd dat men zich bij deze drie acties volledig aan de beginselen die tot de oprichting van ECHO hebben geleid heeft gehouden en dat, voorzover zulks bij welke operatie dan ook mogelijk is, alle nodige controleregelingen zijn getroffen om ervoor te zorgen dat de hulp voor de oorspronkelijke doeleinden wordt aangewend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2152/94

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(13 oktober 1994)

(95/C 36/81)

Betreft: Kinderverzorging

In 1986 publiceerde de Commissie de resultaten van een uitgebreid onderzoek over het niveau en de soorten van regelingen op het stuk van de kinderverzorging in de Lid-Staten. De eerste herzieningen van de aanbeveling over kinderverzorging van 1992 zullen in 1995 worden doorgevoerd. Kan de Commissie een soortgelijk, tot op de huidige stand bijgewerkt overzicht maken waarin ook Oostenrijk, Zweden, Noorwegen en Finland zijn opgenomen, hetgeen tijdig genoeg voor bovengenoemde herziening zal worden gepubliceerd?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(21 november 1994)

Ja. Het uitgebreide onderzoek naar kinderopvangdiensten, dat in 1995 wordt uitgevoerd, zal gegevens over deze vier landen omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2154/94

van Christine Crawley (PSE)

aan de Commissie

(13 oktober 1994)

(95/C 36/82)

Betreft: Oost-Timor

Volgens uit Oost-Timor afkomstige berichten zouden op 14 juli 1994 74 vreedzame demonstranten zijn gearresteerd door het Indonesische leger; in deze berichten wordt eveneens melding gemaakt van de beestachtige moord op drie van hen, van wie de hals werd doorgesneden. Kan de Commissie een onderzoek instellen naar de juistheid van deze berichten en de resultaten van dit onderzoek bekend maken? Kan de Commissie, indien deze berichten juist blijken te zijn, mededelen welke maatregelen de Gemeenschap kan nemen om een einde te maken aan de onderdrukking en het lijden van de mensen in Oost-Timor?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(18 november 1994)

Volgens de inlichtingen die de Commissie heeft ingewonnen, zijn al degenen die op 14 juli werden gearresteerd, kort daarna vrijgelaten. Geen van hen werd gedood.

Voor de rest van de vraag zou de Commissie het geachte Parlements lid willen verwijzen naar haar antwoord op

schriftelijke vraag E-1941/94 van de heer Luis Sá, de heer Joaquim Miranda en de heer Sérgio Ribeiro ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 24 van 30. 1. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2158/94

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(18 oktober 1994)

(95/C 36/83)

Betreft: Maatregelen ten behoeve van KMO's ter aflossing van hun schulden bij sociale-verzekeringsinstaties

De voorgenomen maatregelen om voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) een gunstiger klimaat te scheppen, zoals financiële tegemoetkomingen, subsidiabele projecten in het kader van communautaire initiatieven, stimulering van de samenwerking tussen KMO's, enz., zullen de ontwikkeling van deze KMO's ten goede komen.

Toch is het voor KMO's in landen van de Gemeenschap waar de sociale lasten hoog liggen, vaak een probleem de sociale-verzekeringsbijdragen te betalen.

Vandaar dat talrijke groepen van KMO's zich afvragen of de communautaire Instellingen, als aanvulling op de bestaande steunmaatregelen voor KMO's, geen financiële of andere preferentiële stelsels kunnen vaststellen voor ondernemingen die grote moeite hebben hun achterstallige sociale-verzekeringspremies te betalen, wat vaak leidt tot beslaglegging en uiteindelijk het faillissement van de onderneming.

Wat is de mening van de Commissie over de wensen van de KMO's?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi

namens de Commissie

(7 december 1994)

Het Witboek van de Commissie over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid ⁽¹⁾ van december 1993 erkende in hoofdstuk 9 dat de collectieve lasten, d.w.z. belastingen en sociale premies voor werkgevers en werknemers, duidelijk gevolgen hebben voor de produktiekosten en derhalve voor de concurrentieprestaties. Het is zeker zo dat kleine en middelgrote ondernemingen zowel door de administratieve rompslomp als door de hoge lasten op arbeid zwaarder worden getroffen.

Hoewel het onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt om het niveau van belasting en sociale premies vast te stellen, is de Commissie van opvatting dat er een aantal maatregelen kan worden genomen om ondernemingen en in het bijzonder het MKB te helpen. Dit kan onder meer door:

- de vereenvoudiging van de administratieve procedures met betrekking tot de inning van collectieve lasten;
- het kleine en middelgrote ondernemingen toe te staan te kiezen voor vennootschapsbelasting in plaats van inkomstenbelasting (Aanbeveling 94/390/EG van de Commissie van 25. 5. 1994 mei betreffende de belastingheffing bij kleine en middelgrote ondernemingen) ⁽²⁾;
- het afschaffen van dubbele belastingheffing bij venture capital-maatschappijen (mededeling van de Commissie over de verbetering van het fiscale klimaat voor het MKB) ⁽³⁾;
- het voortbestaan van kleine en middelgrote ondernemingen veilig te stellen door de fiscale aspecten van de overdracht van ondernemingen, met name bij grensoverschrijdende overdrachten, te onderzoeken (mededeling van de Commissie inzake de overdracht van ondernemingen. Acties ten behoeve van het MKB) ⁽⁴⁾.

De Commissie is van plan om nauw met de Lid-Staten samen te werken en de uitwisseling van informatie en de beste werkwijzen aan te moedigen, teneinde de gevolgen van de collectieve lasten op arbeid voor de concurrentiepositie van communautaire ondernemingen zoveel mogelijk te beperken.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 700 def.

⁽²⁾ PB nr. L 177 van 9. 7. 1994.

⁽³⁾ PB nr. C 187 van 9. 7. 1994.

⁽⁴⁾ PB nr. C 204 van 23. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2160/94

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(18 oktober 1994)

(95/C 36/84)

Betreft: Uniformiteit binnen de Gemeenschap bij het toekennen van gezinshulp

In de Lid-Staten die het minst aan gezinshulp besteden, zoals Spanje en Griekenland, loopt het geboortencijfer sterk terug. In het Internationaal Jaar van het gezin moet dit voor de Europese Unie voldoende aanleiding zijn de Lid-Staten op te roepen hun gezinsbeleid aan te passen, zodat het geboortencijfer opnieuw stijgt, het aantal gezinnen toeneemt en hun welzijn groter wordt.

Doordat de kinderbijslagregelingen van de Lid-Staten verschillen, worden gezinnen in de ene Lid-Staat gediscrimineerd ten opzichte van gezinnen in de andere Lid-Staat.

Kan de Commissie medelen of haar voorstellen in het kader van het Internationaal Jaar van het gezin onder meer behelzen dat op het gebied van de financiële bijstand aan gezinnen, belastingen, huisvesting, ouderschapsverlof, opvoeding, arbeidstijden en bescherming van éénoudergezinnen in de Europese Unie een uniform gezinsbeleid tot stand

gebracht kan worden en er een eind komt aan de achterstelling die momenteel bestaat voor Spaanse en Griekse gezinnen?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(9 december 1994)

Het EG-Verdrag biedt geen specifieke rechtsgrond op het gebied van gezinsbeleid. De bevoegdheden van de Unie op dit terrein zijn beperkt.

Naar aanleiding van de conclusie van de ministers van Gezinszaken, in het kader van de Raad bijeen, van september 1989 heeft de Commissie echter een Europees netwerk voor het gezinsbeleid opgericht. Zoals uit de jaarverslagen (sinds 1989) van dit netwerk blijkt, is er duidelijk sprake van een geleidelijke convergentie van het gezinsbeleid van de Lid-Staten, ofschoon er op het stuk van toeslagen, fiscaliteit en ouderschapsverlof nog verschillen bestaan.

Daarnaast wijst de Commissie de geachte Afgevaardigde erop dat haar voorstel inzake ouderschapsverlof (voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende het ouderverlof en het verlof om gezinsredenen) ⁽¹⁾ al sinds 1983 aanhangig is bij de Raad. Bovendien heeft de Raad op 31 maart 1992 respectievelijk Aanbeveling 92/241/EEG ⁽²⁾ betreffende kinderopvang en Richtlijn 92/85/EEG ⁽³⁾ inzake de bescherming van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie op het werk goedgekeurd. Volgens deze richtlijn hebben werkneemsters recht op een moederschapsverlof van tenminste veertien weken. Daarnaast wordt in het Witboek over het Europees sociaal beleid ⁽⁴⁾ aangekondigd dat de Commissie de mogelijkheid van een kaderrichtlijn betreffende het combineren van gezin en beroep zal bestuderen, met aandacht voor educatief en ouderschapsverlof. Tenslotte wordt momenteel, in de context van artikel K van het Verdrag betreffende de Europese Unie, overleg gepleegd over een ontwerp-verdrag betreffende de erkenning en uitvoering van rechterlijke beslissingen inzake echtscheiding.

⁽¹⁾ PB nr. C 333 van 9. 12. 1983; gewijzigd voorstel in PB nr. C 316 van 27. 11. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 123 van 8. 5. 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 348 van 28. 11. 1992.

⁽⁴⁾ Doc. COM(94) 333 def. van 27. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2166/94

van Honório Novo (GUE)

aan de Commissie

(10 oktober 1994)

(95/C 36/85)

Betreft: Milieuramp aan de Portugese kust (Noorden)

Aan de Portugese kust, in de buurt van de stad Porto, heeft een ernstige milieuramp plaatsgevonden doordat een schip

op zee ruwe olie heeft verloren. Voorzover bekend is dit te wijten aan gebrekkige veiligheidsmaatregelen (ontbreken van een dubbele romp). Deze ramp betreft een gebied van meer dan twintig kilometer en heeft geleid tot enorme verliezen door de vernietiging van de maritieme flora en fauna, hetgeen vooral rechtstreekse gevolgen heeft voor de vissers in de regio. Ook gebieden die van groot toeristisch belang zijn, hebben schade geleden. Hier zijn reeds reinigingsacties op gang gebracht die naar verwachting uiterst duur zullen zijn.

Aangezien de hoogte van de schade nog niet kan worden geschat, formele of bureaucratische problemen in verband met de verdeling van bevoegdheden (en toewijzing van verantwoordelijkheden) tussen de overheid en de plaatselijke autoriteiten moeten worden vermeden en gezien het feit dat pas in de laatste week van de maand een plenaire vergadering waarop een resolutie voorgesteld zou kunnen worden plaatsvindt, wordt de Commissie verzocht na te gaan of gezien het dringende en urgente karakter van deze aangelegenheid spoedhulp kan worden verleend.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(14 november 1994)**

Bij een ramp beschikt de Gemeenschap als spoedhulp slechts over het financieel instrument van steun aan de bevolkingen van de Gemeenschap, die het slachtoffer zijn van rampen. Deze hulp, die op zo kort mogelijke termijn wordt gegeven, heeft ten doel blijk te geven van een symbolische humanitaire solidariteit bij niet te voorziene rampen van uitzonderlijke omvang, die bijzonder ernstige gevolgen hebben voor het leven en de bestaansmiddelen van deze getroffen. Deze kenmerken treft men niet aan bij het ongeval met het schip op de noordelijke kust van Portugal, dat door het geachte Parlementslid wordt vermeld. De oorzaak van dit ongeval was een tekortschieten van het veiligheidssysteem en niet een plotselinge en niet te voorziene gebeurtenis. Dit soort spoedhulp heeft derhalve niets te maken met om het even welke andere soorten financiële maatregelen, of het nu gaat om financiële maatregelen die uit communautaire, nationale of internationale fondsen afkomstig zijn en die gericht zijn op andere doelstellingen, zoals bijvoorbeeld de schadeloosstelling of de financiering van structuurmaatregelen.

Wat de problemen betreft die verband houden met visserijactiviteiten, in het kader van de structuurmaatregelen en met name van het operationeel programma waarbij de maatregelen ten behoeve van de visserij zijn vastgesteld, kunnen de Portugese autoriteiten gebruik maken van artikel 14 van Verordening (EG) nr. 3699/93 van de Raad ⁽¹⁾. Dit artikel heeft het oog op een financiële bijstand uit het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij bij „een tijdelijke stillegging van een visserijactiviteit wegens niet te voorziene eenmalige gebeurtenissen die met name aan biologische oorzaken te wijten zijn”.

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 31. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2167/94

van Bernd Lange (PSE)

aan de Commissie

(10 oktober 1994)

(95/C 36/86)

Betreft: Financiële middelen voor de opbouw van zelfbestuur in Palestina en de uitbetaling van die middelen

Hoe steunt de Europese Unie de opbouw van zelfbestuur in Palestina en de verbetering van de levensomstandigheden van de mensen in dat land? In concreto:

1. Hoeveel geld heeft de Europese Unie voor de opbouw van zelfbestuur in Palestina bestemd, en voor welke doeleinden, respectievelijk projecten?
2. Hoeveel geld heeft zij voor projecten bestemd die rechtstreeks kunnen bijdragen aan een verbetering van de levensomstandigheden van de bevolking in Palestina?
3. Hoeveel van dat geld is tot dusverre toegewezen en hoeveel is uitbetaald?
4. Zijn er moeilijkheden bij de toewijzing en uitbetaling van het geld, en zo ja, waarin bestaan die?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(28 oktober 1994)**

1. De Commissie heeft gehandeld in reactie op de behoefte van het Palestijns bestuur aan bijdragen tot de huishoudelijke uitgaven van het nieuwe bestuur. In 1994 zijn onder andere bijdragen gedaan tot de exploitatiekosten van de universiteiten (15 miljoen ecu), de politie (20 miljoen ecu ⁽¹⁾) en een reclasseringsprogramma voor ex-gedetineerden. Al deze posten vallen onder de begroting voor de openbare sector. De Commissie werkt thans aan regelingen voor het leveren van bijdragen aan de exploitatiekosten van diverse ministeries van het Palestijns bestuur.

Hoewel steun voor de exploitatiekosten van vitaal belang is voor de institutionele versterking van het nieuwe bestuur op de korte termijn, wil de Commissie hiervoor een tijdslijmest instellen. Bij haar steunverlening voor de opbouw van het nieuwe bestuur zal de Commissie in de eerste plaats aandacht besteden aan technische bijstand voor het opbouwen van de beheerscapaciteit en de capaciteit voor sectoriële beleidsvorming, met name de sanering van sociale sectoren.

2. In 1994 heeft de Commissie de volgende grote projecten voor rechtstreekse verbetering van de levensomstandigheden gefinancierd: huisvesting (10 miljoen ecu), renovatie en bouw van scholen (10 miljoen ecu), krediet voor het midden- en kleinbedrijf (8 miljoen ecu). Andere grote projecten die op dit moment worden uitgevoerd met

financiële bijdragen die reeds eerder werden toegewezen: o.a. een bijdrage aan de bouw van het Gaza-ziekenhuis (13 miljoen ecu), het project riolering Rafah (15 miljoen ecu) en het project vaste afvalstoffen Rafah en Gaza-stad (2,8 miljoen ecu). Het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap (ECHO) heeft in 1994 4,7 miljoen ecu uitgetrokken voor medische bijstand en voedselhulp in de bezette gebieden.

Voorts heeft de Commissie in 1994 een globale voorziening voor technische bijstand gefinancierd (5 miljoen ecu), evenals een onderzoek naar demografische indicatoren (1,4 miljoen ecu). De technische voorbereiding van de verkiezingen wordt eveneens door de Commissie gefinancierd (1,9 miljoen ecu).

Op grond van de EG-Unrwa-overeenkomst levert de Commissie een bijdrage van 31 miljoen ecu aan de algemene begroting van de Unrwa, alsmede een bijdrage van 12,9 miljoen aan de begroting voor voedselhulp.

Eind van dit jaar zal de Commissie met het Palestijns bestuur besprekingen voeren over de toewijzing van middelen voor 1995. Daarbij zal de nadruk liggen op de opbouw van de institutionele capaciteit en het stimuleren van snelle, rechtvaardig verdeelde en duurzame groei, met name via infrastructuurprojecten.

3. De Commissie benut de begrotingspost voor rechtstreekse steun voor de Palestijnse bevolking van de Bezette Gebieden (B 7-4083), alsmede een aantal andere „horizontale” begrotingslijnen. Alle voor begrotingslijn B 7-4083 in 1994 beschikbare middelen zijn reeds toegewezen.

Voor de periode 1987—1990 is 90 % van de uit de post voor directe steun toegewezen middelen uitgekeerd. Voor de jaren daarna zijn de cijfers: 1991 73 %, 1992 74 %, 1993 60 % en 1994 9 %.

4. De eerste programmeringsronde van de Commissie met het Palestijns bestuur voor de toewijzing van middelen vindt later dit jaar plaats.

Het enigszins teleurstellende uitbetalingspercentage voor de in 1994 toegewezen middelen is grotendeels te wijten aan de geringe institutionele capaciteit van de begunstigden. Een voorbeeld hiervan is de begunstigde van het huisvestingsproject, de Palestijnse Huisvestingsraad, die met managementproblemen te maken heeft. Wat de politiemacht betreft is daarentegen het gehele bedrag van 5 miljoen ecu dat in mei werd toegewezen ten behoeve van de exploitatiekosten thans uitgekeerd.

De huidige problemen met de institutionele capaciteit hoeven geen verbazing te wekken indien men bedenkt dat de bezette gebieden een 27 jaar lange bezettingsperiode achter de rug hebben. De huidige situatie maakt wel duidelijk dat voor de opbouw van de institutionele capaciteit steun van donoren nodig is.

(¹) In mei 1994 is 10 miljoen ecu toegewezen, waarvan 5 miljoen ecu voor exploitatiekosten en 5 miljoen ecu voor niet-dodelijke politie-uitrusting. Voorgesteld wordt voor de exploitatiekosten van de politie nog eens 10 miljoen ecu toe te wijzen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2176/94

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(18 oktober 1994)

(95/C 36/87)

Betreft: Illegale transfer van lithium 6 van Rusland naar de Europese Unie

Deskundigen van het Europees Instituut voor transuranen in Karlsruhe hebben in augustus jongstleden geconstateerd dat niet alleen plutonium, maar ook circa een kilo lithium 6 illegaal van Moskou naar München is getransfereerd. Lithium 6 dient uitsluitend voor de productie van tritium waarvan de fusie met deuterium de explosieve kracht bereikt van een waterstofbom. Volgens het „Nuclear Weapons Databook” (Cambridge, Mass. 1984) hebben alle tritium-productiereactoren in de Verenigde Staten in 1981 in totaal een hoeveelheid van 2,8 kg tritium geproduceerd. Bijgevolg kan ervan worden uitgegaan dat het in München gevonden lithium ook in kwantitatief opzicht van aanzienlijk belang is en een aanzienlijke waarde vertegenwoordigt.

Kan de Commissie aangeven:

1. hoeveel gram lithium 6 in de zomer van dit jaar van Moskou naar München is getransfereerd?
2. waar en in welke hoeveelheden lithium 6 in de Europese Unie wordt geproduceerd?
3. waar het in München gevonden lithium 6 vandaan komt?
4. wie momenteel eigenaar is van het in München gevonden lithium 6?
5. welk verband er bestaat tussen lithium 6 en de naar verluidt nieuw ontwikkelde gevaarlijke stof die als „Red Mercury” wordt aangeduid?
6. of het onderzoek naar de herkomst van het samen met het lithium 6 in München gevonden plutonium afgerond is? Zo nee, waarom niet? Zo ja, uit welk complex dit in München gevonden plutonium afkomstig is?
7. wie momenteel eigenaar van het in München gevonden plutonium is?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie

(30 november 1994)

1. Het transport waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, bevatte ongeveer 200 g lithium 6.
2. Aangezien lithium 6 slechts zelden wordt gebruikt voor niet-militaire doeleinden (onbeduidende hoeveelheden in sensoren en kernfusieonderzoek), weet de Commissie niets van een scheidingsfabriek voor lithium 6 op het gebied van de kerntechniek voor niet-militaire doeleinden in de

Gemeenschap. De Commissie kan niet uitsluiten dat zeer kleine hoeveelheden lithium 6 kunnen worden geproduceerd in de context van onderzoek of voor medische toepassingen, maar dergelijke hoeveelheden zijn te verwaarlozen.

3. Volgens gepubliceerde informatie werd het in beslag genomen lithium 6 waarschijnlijk geproduceerd in de voormalige Sovjet-Unie.

4. Het materiaal werd in beslag genomen door de Duitse autoriteiten.

5. Er bestaat geen enkel verband. Het is nog steeds niet duidelijk of de zogenaamde „Red Mercury” gevaarlijk is of niet. In officiële verklaringen van de IAEA en de Verenigde Staten wordt gezegd dat dit materiaal geen enkele rol speelt bij kerntoepassingen. Er wordt verwezen naar een artikel dat in september van dit jaar in „Atomwirtschaft” is verschenen; hierin staat dat vanuit wetenschappelijk oogpunt nog steeds niet duidelijk is waarvoor „Red Mercury” wordt gebruikt.

6. De Duitse autoriteiten kregen hulp van de Commissie die de hoeveelheid en de samenstelling van lithium 6 bepaalde. Het grootste gedeelte van de technische analyses betreffende het plutonium is beëindigd. Volgens deze analyses is er geen enkele aanwijzing dat het plutonium afkomstig zou zijn van de civiele splijtstofkringloop in de Gemeenschap. „Fingerprinting”-analyses tonen echter aan dat het plutonium voortkomt uit een RBMK-reactor (een Russisch type reactor).

7. Het plutonium werd in beslag genomen door de Duitse autoriteiten. Zodra de juridische procedures zijn afgerond, zullen de bepalingen van hoofdstuk VIII van het Euratom-Verdrag van toepassing zijn.

2. Van hoeveel procent MUF-verlies (berekend op grond van de doorzet van splijtingsmateriaal) gaat Euratom in normale gevallen uit bij veiligheidscontroles in de opwerkingsfabrieken in La Hague en Sellafield?

3. Bestaat er tussen de exploitanten van de opwerkingsfabrieken in Sellafield, La Hague en Dounreay en de IAEA een formeel akkoord (in de zin van een „facility attachment”) over de controle op deze fabrieken door IAEA-inspecteurs? Zo neen, waarom niet?

4. Hoeveel kilogram afgescheiden plutonium bevindt zich momenteel, gespecialiseerd per fabriek, op het grondgebied van de Europese Unie?

5. Bestaat er een akkoord c.q. richtlijn van de Unie, waarbij de opslag van grote hoeveelheden plutonium in een land zonder kernwapens verboden is indien een verdere verwerking van het splijtingsmateriaal in het kader van een civiel kernprogramma niet gewaarborgd is?

6. Is het juist dat op grond van een akkoord tussen de EU-Lid-Staten uit 1984 de in La Hague opgeslagen hoeveelheid uit Duitsland afkomstig plutonium niet naar de Bondsrepubliek getransfereerd wordt zolang dit niet kan worden verwerkt tot mox-splijtstofelementen (zie Nuclear Fuel, 21 juni 1993)?

7. Mogen volgens vigerend Gemeenschapsrecht EU-Lid-Staten met kernwapens splijtingsmateriaal voor kernwapens gebruiken dat afkomstig is uit een kernwapenvrije EU-Lid-Staat?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie

(30 november 1994)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2178/94

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(18 oktober 1994)

(95/C 36/88)

Betreft: Plutoniumafscheiding en -opslag in de Europese Unie

1. Volgens de Bondsregering wordt aan het einde van de materiaalbalansperiode in de opwerkingsfabrieken in Sellafield en La Hague de materiaalbalans voor plutonium en de waarde voor onboekbaar materiaal (material unaccounted for = MUF-waarde) door de IAEA (Internationale Organisatie voor atoomenergie) en Euratom los van elkaar getaxeerd. Hoe hoog was in de afgelopen tien jaar de jaarlijkse MUF-waarde voor plutonium

a) in de opwerkingsfabriek La Hague

b) in de opwerkingsfabriek „Thorp”

c) in de opwerkingsfabriek Dounreay?

1. De Commissie mag geen reële waarden voor onboekbaar of niet-verantwoord materiaal (NVM) bekendmaken.

2. Met NVM wordt het verschil tussen de boekvoorraad en de opgenomen voorraad bedoeld; dit verschil is een kansvariabele die rond de nulwaarde schommelt. Voor het taxeren van NVM is de standaardafwijking van NVM een van de geschikte statistische toetsingsgrootheden waarvan de numerieke waarden vaak ongeveer twee tiende van één percent bedragen. Er moet echter worden opgemerkt dat een aantal aanvullende beoordelingsmethoden wordt gebruikt om opwerkingsfabrieken te controleren en de aandacht van het geachte Parlementslid wordt bijvoorbeeld gevestigd op het verslag over de veiligheidscontrole van Euratom⁽¹⁾, waarin de methodologie nauwkeuriger wordt beschreven.

3. Civiele kerninstallaties voor vreedzame doeleinden in de Gemeenschap zijn niet alleen onderworpen aan de veiligheidscontrole van Euratom, maar eveneens aan de splijtstofbewaking van de IAEA krachtens de vrijwillige overeenkomsten inzake splijtstofbewaking Incirc/263 en Incirc/290. De IAEA beslist welke installaties worden

aangewezen voor controle door IAEA-inspecteurs en de installaties in La Hague en Sellafield werden aldus aangewezen.

4. In tabel II.2 van het verslag over de veiligheidscontrole ⁽¹⁾ staat op blz. 8 dat op 31 december 1992 circa 72 ton van de plutoniumvoorraad de vorm van opgewerkt plutonium had. De Commissie mag geen nauwkeurige gegevens over de voorraden bekendmaken.

5. Er bestaat geen reglementering die de opslag van hoeveelheden plutonium in een kernvrije Lid-Staat van de Gemeenschap verbiedt. De Commissie zou een dergelijke reglementering bovendien niet als zinvol beschouwen omdat:

- a) overeenkomstig hoofdstuk VIII van het Euratom-Verdrag (artikel 86) „de bijzondere splijtstoffen eigendom zijn van de Gemeenschap”;
- b) de veiligheidscontrole van plutoniumopslagplaatsen uitgevoerd kan worden en wordt op een bijzonder economische manier, d.w.z. veiligheidscontroles van hoge kwaliteit met betrekkelijk lage kosten.

6. De Commissie is niet op de hoogte van een dergelijke overeenkomst tussen Lid-Staten.

7. Gezien hoofdstuk VIII van het Verdrag heeft in de Gemeenschap niet de oorsprong van het kernmateriaal te worden nagegaan, maar dient uitsluitend — overeenkomstig artikel 77, onder b) — te worden toegezien op de verbintenissen betreffende controle op kernmateriaal. Met het oog hierop herhaalt de Commissie dat krachtens hoofdstuk VII van het Verdrag een van de doelstellingen van de veiligheidscontrole is zich ervan te vergewissen dat er in kwantiteit en kwaliteit geen nettoverlies is van het voor civiele doeleinden bestemde materiaal dat voor niet-civiele doeleinden kan worden gebruikt.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 282 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2184/94

van Sérgio Ribeiro (GUE)

aan de Commissie

(21 oktober 1994)

(95/C 36/89)

Betreft: Contractering van werknemers op grond van het beginsel van vrij verkeer

Uit naam van het beginsel van het vrije personenverkeer krijgt een groot aantal werknemers in Portugal contracten aangeboden om in andere EU-Lid-Staten arbeid te verrichten. Vaak blijkt het hier echter om valse contracten te gaan. Bovendien zijn de levens- en arbeidsvoorwaarden slecht. Zo moeten de gedupeerden genoeg nemen met lage lonen, hebben zij geen recht op sociale zekerheid en is er geen

sprake van vaste werktijden. De 1 800 Portugese werknemers die onlangs met hulp van de Portugese autoriteiten uit Duitsland konden terugkeren, zijn hiervan het levende bewijs.

Is de Commissie met deze feiten bekend en welke stappen denkt zij te nemen om de economische en sociale rechten te beschermen van burgers uit Lid-Staten die in een ander land dan hun land van oorsprong contractarbeid verrichten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 december 1994)

De Commissie is zich bewust van het gevaar van uitbuiting van werknemers bij transnationale onderaannemingen, en maakt zich zorgen over de situatie van Portugese bouwvakkers die op verschillende plaatsen in Duitsland in de bouw werkzaam zijn. Het grensoverschrijdende aanbod van diensten in de Unie dient weliswaar aangemoedigd te worden, maar dat mag niet leiden tot misbruik wat de behandeling van de werknemers betreft.

Dat was ook het uitgangspunt van de Commissie bij het formuleren van haar voorstel voor een richtlijn inzake het detacheren van werknemers in het kader van dienstverlening. Het doel van deze richtlijn is met name meer rechtszekerheid te bieden en misbruiken van deze aard te voorkomen, en daardoor de mobiliteit van werknemers te bevorderen. Dergelijke misbruiken vormen namelijk een bedreiging voor de eerlijke concurrentie en het onbelemmerde aanbod van diensten.

Ingevolge artikel 51 van het EG-Verdrag worden de nationale sociale-zekerheidsstelsels gecoördineerd; een en ander is geregeld in Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾. In titel II van deze verordening zijn regels voor de vaststelling van de toepasselijke sociale-zekerheidswetgeving vastgelegd, waaronder het algemene beginsel dat personen onderworpen zijn aan de wetgeving van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan zij werkzaamheden in loondienst uitoefenen (artikel 13, lid 2, onder a) en b)). Titel II geeft ook een aantal uitzonderingen op deze regel aan, met name in het geval van detachering (artikelen 14 en 14 bis). Binnen de in deze artikelen aangegeven grenzen blijft op gedetacheerde werknemers de wetgeving van de Lid-Staat waar zij gewoonlijk hun werkzaamheden verrichten van toepassing. Om aan te kunnen tonen dat zij aan de voorwaarden van de artikelen 14 en 14 bis voldoen, ontvangen zij van de autoriteiten formulier E 101.

Op verzoek van het Parlement heeft de Commissie haar oorspronkelijke voorstel aangevuld met een bepaling ter aanmoediging van de samenwerking tussen de Lid-Staten en de wederzijdse bijstand, met name door het beantwoorden van verzoeken om informatie over de arbeidsvoorwaarden voor gedetacheerde werknemers, duidelijke gevallen van misbruik en mogelijke gevallen van illegale grensoverschrijdende activiteiten.

Bovendien dient elke werknemer die in een andere Lid-Staat wordt tewerkgesteld, volgens Richtlijn 91/533/EEG van de Raad ⁽²⁾ geïnformeerd te worden over de voorwaarden die

op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn.

(¹) PB nr. L 149 van 5. 7. 1971.

(²) PB nr. L 288 van 18. 10. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2194/94

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(21 oktober 1994)

(95/C 36/90)

Betreft: Discriminatie in het onderwijs

Een Griekse studente met een Frans diploma van voorbereidend wetenschappelijk onderwijs heeft in juli 1994 verzocht om inschrijving aan de rechtenfaculteit van de Vrije Universiteit Brussel. Na een maand kreeg ze een afwijzend antwoord met als motivatie dat zij zich in Frankrijk aan de universiteit moest inschrijven of eerst aan een Griekse universiteit moest zijn toegelaten. Is de Commissie van oordeel dat de VUB volgens het communautair recht een studente met een diploma van voorbereidend wetenschappelijk onderwijs de inschrijving kan weigeren?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(9 december 1994)

De Commissie was een inbreukprocedure tegen België begonnen betreffende de toegang van onderdanen van andere Lid-Staten tot beroepsopleidingen, met name op universitair niveau, in België. Deze procedure heeft geleid tot het arrest van het Hof van 3 mei 1994 (zaak 47/93) waarin België werd veroordeeld wegens het niet nakomen van de verplichtingen die krachtens de artikelen 5 en 7 EG-Verdrag op die Lid-Staat rusten.

De Commissie onderzoekt momenteel de huidige situatie om na te gaan of België uitvoering heeft gegeven aan het arrest van het Hof.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2196/94

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(21 oktober 1994)

(95/C 36/91)

Betreft: Herinventarisatie van de biotopen in Griekenland

In Griekenland worden steeds meer verzoeken gedaan om bescherming van biotopen die niet vallen onder een bepaald natuurbeschermingsprogramma, hoewel vele ervan in

Corine zijn vermeld. Het gemeentebestuur van Nea Artaki verzoekt om erkenning en bescherming van de biotoop Livadi die ligt tussen de gemeenten Nea Artaki en Psachna. Het Actiecomité Helicon vraagt in een schrijven met 300 handtekeningen uit Thebe, Thespiès, Askri, Livadià, Lefktra enz. om bescherming van de berg Helikon.

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen voor een algemene herinventarisatie van de biotopen van communautair belang in Griekenland, zodat ook nieuwe biotopen van grote ecologische waarde worden opgenomen?
2. Hoe kan zij optreden als rampen zich voordoen in biotopen die zijn vermeld in programma's als Corine?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(22 november 1994)

1. De biotoop Livadi, die zich op de berg Helikon bevindt, kan worden beschermd wanneer hij wordt opgenomen in het coherente ecologische netwerk van speciale beschermingszones, „Natura 2000” genaamd. De Griekse autoriteiten dragen bij tot de opbouw van dit netwerk via het project LIFE 1994 „Inventory, identification, evaluation and mapping of the habitat types and fauna and flora species in Greece”.

2. De middelen waarover de Commissie beschikt om in te grijpen wanneer er schade wordt toegebracht aan biotopen die zijn vermeld in de lijst van het Corine-programma, zijn afhankelijk van de verplichtingen van de Lid-Staten ten aanzien van de Gemeenschapswetgeving.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2205/94

van Maria Aglietta (V)

aan de Commissie

(21 oktober 1994)

(95/C 36/92)

Betreft: Goedkeuring autowegaansluiting Carrù-Cuneo en negatief advies van de commissie milieu-effectrapportage

De heer Bettini, lid van het Europees Parlement, had de aandacht van de Commissie reeds gevestigd op het gevaar dat het autowegproject Carrù-Cuneo zou worden goedgekeurd, ondanks het negatieve advies van de commissie milieu-effectrapportage. De Commissie had hierop geantwoord met de mededeling dat de vorige Italiaanse Regering had besloten het project te verwerpen.

Op 6 september 1994 heeft de huidige Italiaanse Regering bij decreet van de eerste minister besloten het Satap-project voor de bouw van de autowegaansluiting A 6 Massimini-Cuneo goed te keuren; dit is het project waarover het

Directoraat-generaal Milieu-effectrapportage van het Ministerie van Milieuzaken in 1992 negatief advies had uitgebracht.

Uit de tekst van genoemd decreet van 6 september 1994 blijkt dat de heer Matteoli, minister van Milieuzaken, heeft verklaard dat er uit milieuoogpunt geen bezwaren aan te voeren zijn tegen het project, op grond van onderzoeken die door deskundigen zijn verricht.

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen, mede gezien het feit dat de burgers van het desbetreffende gebied via de „Legambiente” (milieubond) reeds een verzoekschrift aan het Europees Parlement hebben voorgelegd om dit geval aan de kaak te stellen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(22 november 1994)

De Commissie heeft zich opnieuw tot de Italiaanse autoriteiten gewend en het geachte Parlementslid zal op de hoogte worden gehouden van het vervolg van deze zaak.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2206/94
van Magda Aelvoet (V)
aan de Commissie
(21 oktober 1994)
(95/C 36/93)

Betreft: Houtkapovereenkomst Kameroen/Frankrijk

Volgens de „Cameroon Post” en de „New Scientist” van 29 januari 1994 werd er een akkoord getekend tussen Frankrijk en Kameroen: een gedeelte van de schulden van Kameroen worden kwijtgescholden en in ruil daarvoor gaat een bijna exclusief exploitatierecht op het tropisch woud in Kameroen naar een aantal Franse bedrijven.

Het gaat in de eerste plaats om de „Société forestière industrielle de la Doume” (SFID), waarvan Jean-Christophe Mitterrand, zoon van de Franse president, een belangrijke verantwoordelijke is. SFID maakt deel uit van de Rougier-groep, die al sinds 1947 aan houtkap doet in Kameroen en nu jaarlijks meer dan 250 000 m³ hout uit Kameroen exporteert.

1. Kan de Commissie deze informatie bevestigen?
2. In de jaren '80 werden er overeenkomsten gesloten waarbij schuldverlichting gepaard ging met overeenkomsten voor woudbescherming. Is de Commissie het

met mij eens dat hier precies het omgekeerde gebeurt: schuldverlichting in ruil voor houtkap?

3. Wat denkt de Commissie van deze overeenkomst?
4. Is een dergelijk akkoord in overeenstemming met duurzame ontwikkelingen met de standpunten van de Europese Unie, o.a. van het Europees Parlement inzake de regenwouden?
5. Wat zal de Commissie ondernemen om de uitvoering van dit akkoord en bijgevolg van de massale houtkap in Kameroen te beletten?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(21 november 1994)

Het onderwerp van de door het geachte Parlementslid gestelde vraag en de daarin vermelde feiten vallen meer bepaald onder het nationale bilaterale beleid waarvoor elke Lid-Staat de volledige soevereiniteit behoudt.

De Commissie kan zich bijgevolg niet uitspreken over deze feiten die bovendien hun oorsprong vinden in veronderstellingen in de pers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2210/94
van Luigi Florio (FE)
aan de Commissie
(13 oktober 1994)
(95/C 36/94)

Betreft: Gedrag van bepaalde magistraten van de Italiaanse Republiek

Wil de Commissie initiatieven ondernemen om de eerbied voor de grondbeginselen van de rechtsstaat onder de aandacht te brengen van die exponenten van de Italiaanse magistratuur die al enige tijd bezig zijn de media te misbruiken hetzij om informatie waarop geheimhoudingsplicht rust, openbaar te maken hetzij om beweringen te doen die meer op „waarschuwingen” lijken hetzij om eigen initiatieven op politiek wetgevingsterrein te spuien?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(7 november 1994)

Ook al is de Commissie volledig betrokken bij de werkzaamheden op het gebied van de justitiële samenwerking en beschikt zij over een initiatiefrecht voorzover deze samenwerking op civiele zaken betrekking heeft, toch is zij van mening dat het niet onder haar bevoegdheid valt zich te mengen in de interne beroepsethiek voor de magistraten van

een Lid-Staat die uitsluitend ressorteert onder de bevoegdheid van de gerechtelijke autoriteiten van deze Staat.

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(7 november 1994)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2220/94
van Michl Ebner (PPE)
aan de Commissie
(21 oktober 1994)
(95/C 36/95)

Betreft: Vormgeving van de kentekenplaten in de Europese Unie

Het staat vast dat symbolen vaak een veel grotere invloed hebben op het „Europagevoel” van de burgers in de Lid-Staten van de Europese Unie dan weliswaar belangrijke, maar zeer technische verordeningen.

Daarom zou de invoering van een gemeenschappelijke kentekenplaat in alle Lid-Staten van de Unie van bijzonder grote betekenis zijn.

Kan de Commissie mededelen welke vorderingen er geboekt zijn bij het streven naar invoering van een dergelijke kentekenplaat, die in elk geval de vlag van de Europese Unie zou moeten laten zien?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(9 december 1994)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 2574/92 van de heer Fernández-Albor ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 86 van 26. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2230/94
van Carole Tongue (PSE)
aan de Commissie
(18 oktober 1994)
(95/C 36/96)

Betreft: Onderzoek naar overheveling operaties

British Gas wil veranderingen aanbrengen in haar operaties in het Verenigd Koninkrijk, onder meer door verschillende contractanten in te schakelen; kan de Commissie onderzoeken of deze veranderingen verenigbaar zijn met de desbetreffende EU-wetgeving?

De Commissie is er zich van bewust dat de Britse Regering de gasmarkt meer open wil stellen zodat er meer concurrentie en keuze is. Zij waardeert alle stappen die worden ondernomen om de in het voorstel van de Commissie betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas (gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas) ⁽¹⁾, geformuleerde doelstelling te realiseren.

Als hoedster van het EG-Verdrag zal de Commissie, volgens haar geijkte procedures, een onderzoek instellen naar de problemen die zich voordoen inzake de verenigbaarheid van enige verandering in het Verenigd Koninkrijk met de Gemeenschapswetgeving.

⁽¹⁾ PB nr. C 123 van 4. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2233/94
van Anita Pollack (PSE)
aan de Commissie
(26 oktober 1994)
(95/C 36/97)

Betreft: Het Internationale Groene Kruis

Kent de Commissie de milieuorganisatie, bekend als het Internationale Groene Kruis, die op initiatief van Mikhail Gorbatsjov in 1993 werd opgericht en in een aantal landen actief is, en heeft zij contacten met deze organisatie?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(22 november 1994)

De Commissie weet van de oprichting van het Internationale Groene Kruis.

De Commissie heeft geen contacten met deze organisatie. Wel heeft zij twee verzoeken tot financiering gekregen van het nationale Groene Kruis van het Verenigd Koninkrijk. Het eerste verzoek kwam niet in aanmerking, het tweede wordt nog steeds onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2242/94

van Kirsten Jensen (PSE)

aan de Commissie

(26 oktober 1994)

(95/C 36/98)

Betreft: Milieu-etikettering van produkten

Is het waar dat er, overeenkomstig de milieu-etikettering, meer heffing moet worden betaald naarmate meer „milieuvriendelijke” produkten worden verkocht. Of is het soms zo dat alle kosten voor de toekenning van het merk in één keer worden betaald, zodat een „milieuvriendelijk” produkt aantrekkelijk is om te kopen en dat producenten of handelaars niet in een ongunstiger positie worden gebracht door veranderingen in het koopgedrag van de consumenten?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(30 november 1994)

Voor iedere aanvraag om de toekenning van een milieukeur wordt een vergoeding aangerekend; het richtbedrag voor deze vergoeding belooft 500 ecu. Bovendien moet de aanvrager een jaarlijkse vergoeding betalen, die wordt berekend op basis van een percentage van de jaaromzet in de Gemeenschap van het produkt waaraan de milieukeur is toegekend. Het richtgetal voor het percentage van de jaaromzet is 0,15 %. De bevoegde instanties hebben evenwel de vrijheid de vergoeding 20 % hoger of lager vast te stellen dan de hierboven genoemde richtbedragen.

De richtsnoeren voor de vaststelling van de kosten en vergoedingen voor aanvragen van en voor het gebruik van de milieukeur worden beschreven in Beschikking 93/326/EEG van de Commissie⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 27. 5. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2243/94

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(26 oktober 1994)

(95/C 36/99)

Betreft: Schending van Richtlijn 90/313/EEG

Volgens het antwoord van de commissaris van Milieu van 23 februari 1994 op mijn vraag E-2880/93⁽¹⁾ „... heeft de Commissie tegen Griekenland reeds de in artikel 169 van het EEG-verdrag bedoelde procedure ingeleid wegens het niet mededelen van de nationale maatregelen ter uitvoering van

Richtlijn 90/313/EEG⁽²⁾ inzake de vrije toegang tot milieu-informatie. Deze procedure is thans gaande”.

Zou de Commissie, aangezien ik naar aanleiding van de ontwikkelingen in de grote projecten in Griekenland vaak klachten ontvang dat de betrokkenen geen informatie kunnen krijgen, kunnen medelen in welk stadium de procedure ex artikel 169 zich precies bevindt en welke termijnen zijn gesteld voor de Griekse overheid om zich te schikken naar de bepalingen van genoemde richtlijn?

⁽¹⁾ PB nr C 251 van 8. 9. 1994, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. L 158 van 23. 6. 1990, blz. 56.

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(23 november 1994)

Zoals zij reeds vermeldde in haar antwoord op schriftelijke vraag E-2880/93, heeft de Commissie inmiddels inderdaad tegen Griekenland de in artikel 169 van het Verdrag bedoelde procedure ingeleid wegens het niet mededelen van de maatregelen ter omzetting van Richtlijn 90/313/EEG (vrije toegang tot milieu-informatie) en heeft zij dienaangaande een aanmaningsbrief verstuurd.

Omdat zij nog steeds geen antwoord heeft gekregen op haar brief, heeft de Commissie een met redenen omkleed advies voor het niet mededelen van de nationale maatregelen ter uitvoering van de genoemde richtlijn naar de Griekse Regering gestuurd.

Griekenland heeft nog steeds niet gereageerd op dit met redenen omkleed advies. De Commissie zal tegen het einde van het jaar een besluit nemen over het gevolg dat aan deze zaak moet worden gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2248/94

van Peter Truscott (PSE)

aan de Commissie

(26 oktober 1994)

(95/C 36/100)

Betreft: Raytheon Corporate Jets (Verenigd Koninkrijk)

Wat vindt de Commissie van het voornemen van Raytheon Corporate Jets het Britse bedrijf in Hatfield te sluiten, waarbij Europese vakkennis en technologie op luchtvaartgebied naar de Verenigde Staten worden overgedragen? Ziet zij in dergelijke gevallen van overdracht een mogelijke bedreiging van het Airbus-project?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(23 november 1994)**

Hoewel de Commissie momenteel geen mededelingen kan doen over de bijzonderheden die onlangs hebben geleid tot de aankondiging van Raytheon de productie van Corporate Jets naar Wichita (Kansas) over te plaatsen, vindt de Commissie het uiteraard jammer dat de fabrieken in Hatfield en Broughton in het Verenigd Koninkrijk dreigen te sluiten.

In haar mededeling ⁽¹⁾ van 29 april 1992 getiteld „De Europese luchtvaartindustrie: eerste conclusies en voorstellen voor communautaire acties”, heeft de Commissie het belang van technologie en vakmanschap onderstreept als de belangrijkste factoren voor de permanente ontwikkeling van een sterke, concurrerende en dynamische Europese luchtvaartindustrie.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 164 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2254/94
van David Bowe (PSE)
aan de Commissie
(9 november 1994)
(95/C 36/101)**

Betreft: Invoer, verkoop en gebruik van CFK's

Stelt de Commissie voor om op de een of andere manier op te treden tegen de recente illegale invoer, verkoop en het illegaal gebruik van CFK's in de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(6 december 1994)**

De Commissie heeft met bezorgdheid de recente persberichten over een vermeende illegale handel in chloorfluorkoolwaterstoffen gevolgd.

Ingevolge de Europese wetgeving betreffend ozonafbrekende stoffen is het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van gereguleerde stoffen onderworpen aan kwantitatieve beperkingen en aan het overleggen van een door de Commissie afgegeven invoervergunning. De autoriteiten van de Lid-Staat waarin de invoer naar verwachting zal plaatsvinden, krijgen een kopie van elke afgegeven vergunning.

In 1994 heeft de Commissie een aantal maatregelen goedgekeurd teneinde de controle op de invoer van ozonafbrekende stoffen te verscherpen. Met het oog op de

doeltreffende tenuitvoerlegging van deze strengere controles rekt de Commissie op een nauwe samenwerking met de Lid-Staten om potentiële importeurs uitvoerig door te lichten en om te garanderen dat houders van invoercontingenten voldoen aan de vereisten van Verordening (EEG) nr. 594/91 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende ozonafbrekende stoffen.

De Commissie heeft de kwestie van deze schijnbare illegale invoer ook aan de orde gesteld tijdens de periodieke vergadering met de industriële groep voor de bescherming van de ozonlaag. Zij heeft de industrie om hulp gevraagd bij het leveren van duidelijke bewijzen en gegevens.

⁽¹⁾ PB nr. L 67 van 14. 3. 1991.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2272/94
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
aan de Commissie
(31 oktober 1994)
(95/C 36/102)**

Betreft: Eindrapport Brenner-as München—Verona

Is de Commissie op de hoogte van het eindrapport over de uitbreiding van de nieuwe Brenner-as München—Verona?

Hoe beoordeelt zij dit rapport?

Zijn ook alternatieve trajecten, vooral die met een vermoedelijk kortere bouwtijd dan de Brenner-transversale, onderzocht?

Kan de Commissie ons een exemplaar van het eindrapport ter beschikking stellen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(2 december 1994)**

De Commissie heeft een afschrift ontvangen van het haalbaarheidsonderzoek dat werd uitgevoerd in verband met de Brenner-as München—Verona.

Dit onderzoek heeft uitsluitend betrekking op de haalbaarheid van het project. Indien het project wordt uitgevoerd, moet krachtens Richtlijn 85/337/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten een volledige milieu-effectbeoordeling worden verricht. Bij een milieu-effectbeoordeling ingevolge de richtlijn moeten eventueel ook de door de opdrachtgever bestudeerde voornaamste alternatieven worden betrokken. De desbetreffende autoriteiten in de betrokken Lid-Staten zullen tijdens de vergunningsprocedure rekening moeten houden met deze milieu-effectbeoordeling.

Omdat de goedkeuring van de betrokken Lid-Staten noodzakelijk is, dient het geachte Parlementslid in de eerste plaats met hen overleg te plegen.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2276/94

van Alfred Lomas (PSE)
aan de Commissie
(9 november 1994)
(95/C 36/103)

Betreft: Britse overtreding van EG-richtlijnen inzake vervuiling

Een organisatie in mijn kiesdistrict, LAMP (Londoners against Media Pollution — Londenaren tegen milieuvervuiling), heeft de afdeling Stralingsbescherming van de Commissie bewijzen doen toekomen van, in de eerste plaats, brandgevaar en, in de tweede plaats, lozingen in de atmosfeer en het oppervlaktewater van plaatselijke katoendrukkerijen in Londen-Oost. Beide rapporten zijn door de Commissie in ontvangst genomen met de verzekering dat ze als klachten zouden worden geregistreerd en dat er dossiernummers zouden worden toegestuurd. De Commissie verzekerde LAMP dat de regelgeving inderdaad was overtreden en dat de Britse Regering zich schuldig maakte aan schending van EG-richtlijnen.

Er zijn geen dossiernummers opgestuurd. Ik heb de afdeling Stralingsbescherming gebeld en mij werd geadviseerd druk uit te oefenen op de Britse autoriteiten om zich te houden aan de EG-richtlijnen. LAMP oefent nu juist al jarenlang druk uit op de Britse autoriteiten om dat te bereiken. Gaat de Commissie nu actie ondernemen om ervoor te zorgen dat de Britse autoriteiten zich aan de EG-richtlijnen houden?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(7 december 1994)

De ontvangen inlichtingen, waarbij het om verschillende milieurichtlijnen ging, zijn door de Commissie als klacht geregistreerd en als zodanig onderzocht.

Waar het de richtlijnen inzake mogelijke ongelukken en luchtverontreiniging betreft, heeft de Commissie met de haar verschafte informatie niet kunnen vaststellen of men zich al dan niet aan de desbetreffende richtlijnen gehouden heeft. Wat de overige richtlijnen betreft, kon op grond van de verstrekte gegevens niet worden vastgesteld dat er inbreuken gepleegd zijn. Tot deze categorie behoort ook de bewering van de klager dat het drinkwater caesium 137, strontium 90, plutonium en radium bevat. Deze stoffen vallen buiten het toepassingsgebied van Richtlijn 80/778/EEG (¹) betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, reden waarom het voorkomen van

deze stoffen in drinkwater niet als een inbreuk op het in deze richtlijn bepaalde kan worden gezien.

Gezien de resultaten van haar onderzoek heeft de Commissie besloten het dossier te sluiten. Zij heeft de klager van dit besluit in kennis gesteld.

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2282/94

van Roberto Mezzaroma (FE)
aan de Commissie
(9 november 1994)
(95/C 36/104)

Betreft: Bescherming van de menselijke waardigheid van gehandicapten en hun familieleden

Kan de Commissie mededelen op welke wijze bij communautaire acties en programma's rekening wordt gehouden met de noodzaak de (menselijke) waardigheid van gehandicapten te beschermen?

Kan de Commissie mededelen of gevoerde communautaire acties positieve gevolgen voor de gehandicapten hebben gehad en zo ja, dit met betrouwbare gegevens onderbouwen?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(19 december 1994)

Voor de bescherming van de menselijke waardigheid van gehandicapten en hun gezinsleden zijn in de eerste plaats de Lid-Staten verantwoordelijk. Hoofdzakelijk via het Helios II-programma stimuleert de Commissie echter samenwerking op communautair niveau met het doel de efficiëntie van de maatregelen die zij op dit gebied eventueel nemen, te vergroten. De specifieke bijdrage van het Helios-programma maakt duidelijk dat er behoefte is aan een algemeen en samenhangend beleid, dat rekening houdt met alle behoeften, verwachtingen en aspecten van het leven van gehandicapten, met inbegrip van de eerbiediging van hun grondrechten.

Twee van de vele voorbeelden van de directe bijdrage van het Helios-programma voor gehandicapten:

- de oprichting van het Europees Gehandicaptenforum, waarin zij bij monde van hun vertegenwoordigende verenigingen hun mening kunnen geven over het gehandicaptenbeleid van de Commissie en dat in een aantal Lid-Staten tevens de stoot heeft gegeven tot de oprichting en organisatie van vertegenwoordigende nationale raden;
- het operationeel worden van het Handynet-systeem, dat gehandicapten, hun gezinsleden en het revalidatiepersoneel informatie biedt over de op de Europese markt verkrijgbare technische hulpmiddelen.

In het kader van het Europees Sociaal Fonds, met name via het Horizon-initiatief, en het TIDE-programma worden eveneens acties uitgevoerd die rechtstreeks van invloed zijn op de integratie van gehandicapten.

Tenslotte zij nog vermeld dat in het Witboek over het Europees sociaal beleid ⁽¹⁾ wordt voorgesteld om in de toekomst de communautaire activiteiten uit te breiden tot concrete maatregelen tegen discriminatie, met name discriminatie wegens een handicap.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 333.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2283/94

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(9 november 1994)

(95/C 36/105)

Betreft: WHO-conferentie „Milieu en gezondheid” te Helsinki in juni 1994

In mei 1994 heeft het Europees Parlement in de resolutie over „Milieu en gezondheid” zijn standpunt voor de conferentie van Helsinki uiteengezet.

Kan de Commissie als deelnemster aan deze conferentie mededelen welke eisen van het Europees Parlement zij op grond van de resultaten die genoemde conferentie voor de Europese Unie heeft opgeleverd, denkt te realiseren?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(13 december 1994)

De resolutie van het Parlement is onder de deelnemers van de Conferentie van Helsinki verspreid en in de op 22 juni 1994 ondertekende slotverklaring betreffende de acties ten behoeve van het milieu en de volksgezondheid in Europa is het volgende opgenomen:

punt 32:

„Met instemming hebben wij kennis genomen van de resolutie die het Europees Parlement aan deze conferentie heeft voorgelegd. Wij zijn ervan overtuigd dat wij gezamenlijk willen, kunnen en zullen slagen in dit streven.”

Wat de algemene aanpak en de prioriteiten van de Gemeenschap voor de tenuitvoerlegging van artikel 129 van het EG-Verdrag betreft, heeft de Commissie een mededeling opgesteld betreffende het actiekader op het gebied van de volksgezondheid ⁽¹⁾, en legt zij zich toe op het ontwerpen van voorstellen voor besluiten van het Parlement en de Raad

betreffende actieprogramma's, waarvan er reeds vier ingediend zijn:

- gezondheidsbevordering, -educatie en -opleiding;
- kanker;
- drugs;
- aids en andere overdraagbare ziekten.

Meer in het bijzonder met betrekking tot ziekten in verband met de vervuiling van het milieu zijn momenteel voorbereidende werkzaamheden aan de gang, aangezien dit onderwerp in bovengenoemde mededeling als prioriteit is aangeduid. De Commissie zal bij haar werkzaamheden zo veel mogelijk rekening houden met de resoluties van het Parlement en met de resultaten van de betrokken conferentie.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 559 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2284/94

van Brian Crowley (RDE)

aan de Commissie

(31 oktober 1994)

(95/C 36/106)

Betreft: Werkloosheidsuitkeringen

Heeft de Commissie onderzoek verricht naar de verschillende werkloosheidsuitkeringen die aan werklozen in de afzonderlijke Lid-Staten worden uitbetaald, en kan zij gedetailleerde gegevens over deze uitkeringen verschaffen voor doeleinden van vergelijking?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(18 november 1994)

Overeenkomstig Aanbeveling 92/442/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming zal de Commissie op gezette tijden een verslag over de ontwikkeling van het beleid van de Lid-Staten voorleggen. Het eerste verslag ⁽²⁾ is in 1994 onder de titel „Sociale bescherming in Europa” gepubliceerd. Hoofdstuk IV van dit verslag bevat een vergelijking van de werkloosheidsuitkeringen (tabel 11, blz. 57—58), die op basis van de niveaus in juli 1992 zijn berekend als percentage van het gemiddelde loon van handarbeiders in de be- en verwerkende industrie.

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 531.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2306/94

van Sérgio Ribeiro (GUE)

aan de Commissie

(15 november 1994)

(95/C 36/107)

Betreft: Arbeidsongevallen op Portugese bouwplaatsen

Portugal is de Lid-Staat met het grootste aantal arbeidsongevallen. Soms is de afloop van deze ongevallen ronduit dramatisch.

Zo zijn bij een zeer recent ongeval in Setúbal zeven arbeiders om het leven gekomen (naar het schijnt op een tijdelijke bouwplaats voor civieltechnische werken).

Er bestaat weliswaar een richtlijn (92/57/EEG⁽¹⁾) over de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke of mobiele bouwplaatsen op grond waarvan Portugal verplicht is de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om uiterlijk op 31 december 1993 aan deze richtlijn te voldoen (artikel 14), maar Portugal heeft hieraan nog geen gehoor gegeven, hoewel de richtlijn ironisch genoeg is ondertekend door de Portugese minister die destijds voorzitter van de Raad was.

Is de Commissie niet met de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat medeverantwoordelijk voor deze ongevallen omdat zij niets heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat artikel 14 van deze richtlijn wordt nageleefd?

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992, blz. 6.

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(7 december 1994)

Volgens artikel 14, lid 1, van Richtlijn 92/57/EEG dienen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om aan de richtlijn te voldoen.

De Commissie is een procedure op basis van artikel 169 EG-Verdrag tegen Portugal begonnen wegens niet-mededeling van de nationale maatregelen ter uitvoering van de richtlijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2309/94

van Graham Watson (ELDR)

aan de Commissie

(15 november 1994)

(95/C 36/108)

Betreft: Boekhouding van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie

De meeste steundonors stellen een jaarsverslag op om de publieke opinie voor te lichten over hun werkzaamheden. Is

de Commissie bereid een soortgelijk verslag op te stellen over de ontwikkelingshulp van de Europese Unie, waarin o.a. aandacht wordt besteed aan het EOF en de EU-begroting?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(30 november 1994)

Elk jaar stelt de Commissie in het najaar een „Memorandum over de ontwikkelingshulp van de Gemeenschap” op.

Dit document geeft een overzicht van de door de Gemeenschap verleende ontwikkelingshulp, hetzij uit het EOF, hetzij uit de begroting, ten behoeve van de landen die deel uitmaken van de Overeenkomsten van Lomé of de landen van het Middellandse-Zeebekken, Azië en Latijns-Amerika.

Dit memorandum wordt elk jaar eveneens behandeld door het Comité voor ontwikkelingshulp van de OESO.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2314/94

van Thomas Megahy (PSE)

aan de Commissie

(15 november 1994)

(95/C 36/109)

Betreft: Dakloosheid

Weliswaar erkent de Commissie in haar Witboek inzake het Europees sociaal beleid — een weg voorwaarts voor de Unie, dat huisvesting een sleutelement is in de strijd tegen maatschappelijke uitsluiting (hoofdstuk VI, artikelen 15 en 20), maar zij lost de dakloosheid niet op en zij stelt geen maatregelen voor om haar te voorkomen of de slachtoffers ervan te helpen.

Overweegt de Commissie dit probleem in de nabije toekomst aan te pakken?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(30 november 1994)

Zoals vermeld in het Witboek over het Europees sociaal beleid⁽¹⁾, maakt het voorkomen van „dakloosheid” een integrerend deel uit van de voortdurende strijd tegen de sociale uitsluiting.

Huisvestingsbeleid is echter in de allereerste plaats een zaak voor de nationale, regionale en plaatselijke overheden en als gevolg van de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel heeft de Commissie in de allereerste plaats tot taak een bijdrage te leveren tot het proces van samenwerking op

communautair niveau tussen de Lid-Staten. De Commissie bevordert de uitwisseling van informatie en wel in hoofdzaak via informele bijeenkomsten tussen de ministers die in de Lid-Staten voor de huisvesting verantwoordelijk zijn. In de jongste verklaring van de ministers, die van 6/7 juli 1994 dateert, erkennen zij het verband tussen huisvesting en sociale uitsluiting en verzoeken zij de Commissie hen op de hoogte te houden van de initiatieven die deze op het terrein van de sociale uitsluiting neemt.

Niettemin was het middel om dakloosheid te bestrijden en te verminderen een van de voornaamste kwesties die in alle drie communautaire programma's ter bestrijding van de armoede zijn aangepakt en het is volledig opgenomen in het voorstel van de Commissie voor een nieuw actieprogramma ter bestrijding van uitsluiting en ter bevordering van solidariteit van september 1993⁽¹⁾. De aanpak van de Commissie — zowel in het raam van de eerdere programma's, als in haar voorstel voor een nieuw programma — is echter niet gericht op de situatie van specifieke bevolkingsgroepen, maar is een geïntegreerde of „multidimensionale” aanpak van de sociale uitsluiting op een bepaald gebied. De verbetering van de huisvestingsomstandigheden en de integratie van daklozen waren belangrijke elementen in verscheidene in het raam van het „Armoede 3”-programma gesteunde modelacties, met name in stedelijke gebieden.

Daarnaast werkt de Commissie samen met de Europese Federatie van verenigingen voor daklozenzorg (Feantsa), een netwerk dat is opgezet als uitvloeisel van de tenuitvoerlegging van het tweede communautaire programma ter bestrijding van de armoede of „Armoede 2”, en waaraan verscheidene in de context van dat programma gesubsidieerde verenigingen meewerken. Activiteiten van Feantsa op Europees niveau worden door de Commissie op regelmatige basis medegefinancierd. Feantsa is lid van het Europese anti-armoedenetwerk (EAPN) dat niet alleen volledig financieel wordt ondersteund door de Commissie, maar door ook wordt geraadpleegd over kwesties op het gebied van armoede en uitsluiting.

(1) Doc. COM(94) 333 def.

(2) Doc. COM(93) 435 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2395/94

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(8 november 1994)

(95/C 36/110)

Betreft: Begrotingslijn B 3-4004, 1993—1994

Kan de Commissie het Parlement mededelen hoeveel aanvragen in het kader van deze begrotingslijn zijn goedgekeurd en aan welke werknemersvertegenwoordigers en landen de kredieten ten goede zijn gekomen?

Kan de Commissie tevens mededelen welke aanvragen zijn afgewezen en waarom, en welke nog in behandeling zijn?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(2 december 1994)

Wat het boekjaar 1993 betreft, zendt de Commissie de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een overzicht toe van de gefinancierde projecten per land. In totaal zijn 122 projecten georganiseerd, bestaande uit 290 acties, voor een bedrag van 15,5 miljoen ecu.

Wat het boekjaar 1994 betreft, had de Commissie op 4 november 1994 in totaal 169 aanvragen voor 338 acties ten bedrage van 19,7 miljoen ecu ontvangen. Tot dusverre zijn 114 aanvragen goedgekeurd voor in totaal 232 acties ten bedrage van 10,3 miljoen ecu. 20 aanvragen voor even zoveel acties ten bedrage van in totaal 2 miljoen ecu zijn geweigerd. Voor 85 aanvragen is een betalingsverplichting aangegaan; dit betreft 168 acties voor een bedrag van 8 miljoen ecu. Een overzicht van de acties naar Lid-Staat wordt de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

Voor een goed beheer van de begrotingspost is de uiterste datum voor het indienen van aanvragen op 31 oktober 1994 vastgesteld. Tijdens de laatste dagen van oktober en de eerste van november heeft de Commissie een groot aantal aanvragen ontvangen. Na 4 november 1994 zijn 15 aanvragen binnengekomen voor in totaal 26 acties ten bedrage van ongeveer 3 miljoen ecu. De Commissie onderzoekt momenteel alle aanvragen ten aanzien waarvan nog geen besluit is getroffen. Naar verwachting zullen ongeveer 160 aanvragen voor bijna 300 acties worden goedgekeurd.

De voor deze begrotingspost beschikbare middelen zullen volledig worden gebruikt. Een bepaald aantal aanvragen, die betrekking hebben op voor het eerste kwartaal van 1995 geplande acties, kan opnieuw worden ingediend om op de begroting van 1995 te worden geplaatst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2419/94

van Anne André-Léonard (ELDR)

aan de Commissie

(23 november 1994)

(95/C 36/111)

Betreft: Consumentenbescherming en onroerend-goed-transacties

Dankzij de voltooiing van de Europese interne markt zijn twee fundamentele beginselen, namelijk het vrije verkeer

van personen, goederen en diensten, en het vestigingsrecht geïnstitutionaliseerd. Deze beginselen kunnen echter alleen worden toegepast als de rechten van de consument worden beschermd. De Commissie heeft diverse algemene maatregelen op het gebied van de consumentenbescherming getroffen, maar voor onroerend-goedtransacties zijn tot nu toe geen bijzondere wettelijke regels opgesteld. Wel zijn er enkele verslagen over dit onderwerp opgesteld en standpunten over bepaalde details geventileerd. Veel onderdanen uit de Lid-Staten van de Europese Unie zijn inmiddels het slachtoffer geworden van fraude en oneerlijke praktijken die vaak voortvloeien uit de verschillen tussen de diverse wetgevingen in de Unie en het feit dat er voor de toekomstige kopers geen Europese garantie bestaat.

Denkt de Commissie dat er een richtlijn tot stand kan worden gebracht om de rechten van de consument bij alle grensoverschrijdende onroerend-goedtransacties in de Unie te beschermen?

Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(19 december 1994)

De Commissie is zeer wel op de hoogte van het bestaan van oneerlijke praktijken in het kader van grensoverschrijdende onroerend-goedtransacties en is het met de geachte Afgevaardigde eens dat hier op communautair niveau iets aan moet worden gedaan.

De Commissie is evenwel van mening dat men via harmonisatie van de nationale wetgevingen tot een met de voorgestelde vergelijkbare wetgevende maatregel kan komen om de economische en rechtszekerheid van de kopers te waarborgen. Deze harmonisatie zou veronderstellen dat alle Lid-Staten belangrijke onderdelen van hun onroerend-goedwetgeving, die allang stevig in het dagelijks leven van de burgers zijn verankerd, opgeven; dit zou de terughoudendheid van de Lid-Staten verklaren om de veranderingen die een dergelijke harmonisatie met zich zou brengen, te accepteren.

De Commissie is van oordeel dat om te beginnen juiste voorlichting over het in elke Lid-Staat vigerende systeem het aantal slachtoffers van genoemde praktijken aanzienlijk kan helpen beperken en in die zin zijn eerste stappen gezet om de kopers op dit gebied beter te informeren.

Desondanks beseft de Commissie dat deze eerste initiatieven, hoe volledig ook, niet voldoende zijn om het probleem op te lossen. Daarom is zij bezig de mogelijkheden te bekijken om met de Lid-Staten een voor alle betrokken partijen bevredigende oplossing te vinden, rekening houdend met artikel 222 van het EG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2449/94

van Alfred Lomas (PSE)
aan de Commissie
(30 november 1994)
(95/C 36/112)

Betreft: Paspoortcontrole

Hoverspeed Ltd, dat zijn zetel in het Verenigd Koninkrijk heeft, raadt zwarte Britse staatsburgers aan niet met een toeristenkaart naar Frankrijk te reizen, omdat de Franse immigratiedienst hen alleen toelaat als zij in het bezit zijn van een volwaardig Brits paspoort. Kan de Commissie onmiddellijk maatregelen nemen om te verhinderen dat de Franse immigratiedienst zich schuldig maakt aan rassendiscriminatie om reizigers de toegang tot Frankrijk te ontzeggen, en tevens Hoverspeed Ltd aanmanen om zwarte Britten niet langer van reizen naar Frankrijk af te brengen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(14 december 1994)

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte Parlementslid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2453/94

van Gijs de Vries (ELDR)
aan de Commissie
(30 november 1994)
(95/C 36/113)

Betreft: Toegang kleine en middelgrote bedrijven tot databanken Europese Commissie

De kosten voor een abonnement op de Rapid-databank (dagelijkse persberichten van de Europese Commissie) bedragen 102 ecu per uur aansluiting. Deze kosten, die identiek zijn voor multinationale ondernemingen en eenpersoonsbedrijven, vormen een hoge financiële drempel voor kleine bedrijven en particulieren. Een en ander druist in tegen de wens van het Europees Parlement, de Europese Unie transparanter te maken en dichter bij de burger te brengen.

1. Welk prijsbeleid voert de Commissie voor elk van haar databanken?
2. Is de Commissie bereid de voorwaarden te versoepelen waaronder in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen toegang kunnen krijgen tot Rapid en de overige databanken?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(14 december 1994)**

De normale uurtarieven voor on-line raadpleging van de door de Commissie tegen betaling beschikbaar gestelde gegevensbanken zijn:

- Info '92: 30 ecu
- Abel, Eclac, Eurocron, Scad: 60 ecu
- Celex, Oil, Rapid, Sesame: 102 ecu
- Ted: 60 ecu + 0,8 ecu per opgevraagd document

Deze prijzen beantwoorden aan de gemiddelde tarieven die in Europa op de markt voor elektronische informatie worden gehanteerd.

De gegevensbanken worden beschikbaar gesteld via een netwerk van een vijftigtal distributeurs die een marktpenetratie waarborgen die de Commissie in haar eentje onmogelijk kan evenaren. Dit netwerk kan slechts naar behoren functioneren indien de referentieprijzen van de Commissie aansluiten bij die van de markt.

Teneinde de toegang van kleine en middelgrote bedrijven tot de communautaire informatie te vergemakkelijken, heeft de Commissie een netwerk van circa 200 Euro Info Centres opgezet. De leden van dit netwerk genieten bij het raadplegen van de gegevensbanken preferentiële voorwaarden.

Met het oog op de decentralisatie vindt de Commissie het nuttiger om met deze regionale steunpunten te werken dan kunstmatig de referentieprijzen van de informatie te verlagen voor een aantal bedrijven waarvan moeilijk is na te gaan tot welke categorie zij eigenlijk behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2463/94

van **Amedeo Amadeo (NI)**
aan de Commissie
(30 november 1994)
(95/C 36/114)

Betreft: Vrij verkeer van personen

De positie van „gepensioneerde” maakt het leven van diegenen die met jarenlang werken hun bijdrage tot de maatschappij hebben geleverd, steeds moeilijker en de Europese Unie helpt niet hun verworven rechten te waarborgen, omdat gepensioneerden die hun woonplaats naar een andere Lid-Staat dan die van oorsprong verplaatsen, het recht op extra uitkeringen door de Staat verliezen, terwijl er nog geen wederzijdse erkenning is van de pensioenbijdragen van overheidsambtenaren die bij de overheid van een andere Lid-Staat een baan zoeken.

Kan de Commissie er iets aan doen om de wetgeving in de Lid-Staten te harmoniseren, teneinde het vrije verkeer van alle burgers mogelijk te maken en hen overal hun verworven rechten te waarborgen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(15 december 1994)**

Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en hun gezinnen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾ waarborgt het behoud van verworven pensioenrechten.

Deze op artikel 51 van het EG-Verdrag gebaseerde verordening beoogt de verschillende sociale-zekerheidsregelingen niet te harmoniseren, maar uitsluitend te coördineren.

De verordening voorziet in de samentelling van in de Lid-Staten vervulde tijdvakken van verzekering of wonen ten behoeve van het verkrijgen en het behoud van pensioenrechten alsmede de uitvoer ervan.

In april 1992 heeft de Raad Verordening (EEG) nr. 1247/92 ⁽²⁾ goedgekeurd. Deze is op 1 juni 1992 in werking getreden en voorziet in de uitbreiding van de materiële werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1408/71 tot de „bijzondere, niet op premiebetaling berustende prestaties”. Hierdoor is bovengenoemde samentellingsregel ook op deze prestaties van toepassing geworden.

Enkele van deze prestaties — voorzover vermeld in bijlage II bis van Verordening (EEG) nr. 1408/71 — worden echter uitsluitend toegekend indien de begunstigde op het grondgebied van de bevoegde Lid-Staat verblijft.

In de huidige situatie zijn de bijzondere regelingen voor ambtenaren van de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1408/71 uitgesloten.

In december 1991 heeft de Commissie een voorstel ⁽³⁾ ingediend tot uitbreiding van de materiële werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1408/71 tot de bijzondere regelingen voor ambtenaren en daarmee gelijkgesteld personeel.

Dit voorstel is nog bij de Raad in behandeling.

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971.

⁽²⁾ PB nr. L 136 van 19. 5. 1992.

⁽³⁾ PB nr. C 46 van 20. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2525/94**van Anne André-Léonard (ELDR)**

aan de Commissie

*(30 november 1994)**(95/C 36/115)***Betreft:** Europees Jaar van onderwijs en vorming

1995 is het Europees Jaar van onderwijs en vorming. Welke initiatieven denkt de Commissie in dat jaar te nemen en hoe zal haar concrete beleidsvorming er uitzien?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(15 december 1994)

Het Parlement heeft momenteel een voorstel van de Commissie in behandeling voor een besluit van het Parlement en de Raad tot het uitroepen van 1996 tot „Europees Jaar voor

onderwijs en opleiding tijdens de gehele loop van het leven” ⁽¹⁾. De voor 1995 beschikbaar gestelde middelen zijn bedoeld voor de in dat jaar te treffen voorbereidende maatregelen.

De geplande acties, die in de bijlage van dit voorstel staan vermeld, zullen worden georganiseerd op communautair, nationaal, regionaal en plaatselijk niveau, in samenwerking met de overheden in de Lid-Staten. Tot deze acties behoren communicatie- en bewustmakingsacties zoals het ontwerp en de verspreiding — via zowel de massa- als de gespecialiseerde media — van communicatieve producten (videoclips, radiospots, affiches, uitgaven en publikaties in druk en elektronisch), bewustmakings- en p.r.-acties bij de media (nationale en regionale televisieomroepen, vakpers) en de organisatie van evenementen zoals colloquia en wedstrijden. Deze acties hebben alle tot doel het grote publiek, via concrete activiteiten, vertrouwd te maken met het thema van onderwijs en opleiding tijdens de gehele loop van het leven.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 264 def.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 36/97	E-2233/94 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Het Internationale Groene Kruis	53
95/C 36/98	E-2242/94 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Milieu-etikettering van produkten	54
95/C 36/99	E-2243/94 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Schending van Richtlijn 90/313/EEG	54
95/C 36/100	E-2248/94 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Raytheon Corporate Jets (Verenigd Koninkrijk)	54
95/C 36/101	E-2254/94 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Invoer, verkoop en gebruik van CFK's	55
95/C 36/102	E-2272/94 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Eindrapport Brenner-as München—Verona	55
95/C 36/103	E-2276/94 van Alfred Lomas aan de Commissie Betreft: Britse overtreding van EG-richtlijnen inzake vervuiling	56
95/C 36/104	E-2282/94 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Bescherming van de menselijke waardigheid van gehandicapten en hun familieleden ..	56
95/C 36/105	E-2283/94 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: WHO-conferentie „Milieu en gezondheid” te Helsinki in juni 1994	57
95/C 36/106	E-2284/94 van Brian Crowley aan de Commissie Betreft: Werkloosheidsuitkeringen	57
95/C 36/107	E-2306/94 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Arbeidsongevallen op Portugese bouwplaatsen	58
95/C 36/108	E-2309/94 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Boekhouding van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie	58
95/C 36/109	E-2314/94 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Dakloosheid	58
95/C 36/110	E-2395/94 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Begrotingslijn B 3-4004, 1993—1994	59
95/C 36/111	E-2419/94 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Consumentenbescherming en onroerend-goedtransacties	59
95/C 36/112	E-2449/94 van Alfred Lomas aan de Commissie Betreft: Paspoortcontrole	60
95/C 36/113	E-2453/94 van Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Toegang kleine en middelgrote bedrijven tot databanken Europese Commissie	60
95/C 36/114	E-2463/94 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van personen	61
95/C 36/115	E-2525/94 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Europees Jaar van onderwijs en vorming	62